

ਦੱਬੀ ਨੇ ਪਾਏਂ

(ਮਾਡਰਨ, ਮੌਲਿਕ ਬੋਲੀਆਂ)

ਕੌ ਚਿੰਦ

ਬੋਲੀ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂ (ਮਾਡਰਨ, ਮੌਲਿਕ ਬੋਲੀਆਂ)

ਕੌਰ ਬਿੰਦ

ਬੋਲੀ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂ

ਪੰਜਾਬੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ
PUNJABI LIBRARY

www.PunjabiLibrary.com

"ਇਨ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਜੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਕਾਜ ਰਚਾਇਆ ਜੀ
ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਤੇ ਹੋਵਣ ਗੂਹੜੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਜ ਕਰੇ ਜੀ ਪੂਰੇ "

ਬੋਲੀ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂ

ਕੌਰ ਬਿੰਦ

ਜੇ ਪੀ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ

Boli Mai Pawaan

Latest Boliyaan (Molik Boliyaan)

Written by:

Kaur Bind

Amsterdam Netherland

© Author

ISBN No.: 978-93-95126-12-0

Year : 2023 (First Edition)

Price : 220/- \$17 £10 €5

Title Designing & Computer Setting

Jagdeep Bawa 7508486682

Published by:

JP Publication

97814-14118

Ghalouri Gate, Patiala

jppublisherspta@gmail.com

Printed by:

H.B. Printers

Ghalouri Gate, Patiala

This book is sold subject to the conditions that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, resold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior written consent in any form of binding or cover other than that in which it is published, and without a similar condition, including this condition, being imposed on the subsequent purchaser. Without limiting the rights under copyright reserved above, no part of this publication may be reproduced, stored in or introduced into a retrieval system, or transmitted in any form or by any means (electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise), without the prior written permission of both the copyright owner and the above-mentioned publisher of this book.

ਨੋਟ: ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚਲੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਗੀਤ ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ,
ਪਰ ਕੁੱਝ ਕੁ ਪੁਰਾਣੇ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਤਤਕਰਾ

ਬੋਲੀਆਂ

1.	ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ	15
2.	ਮਾਡਰਨ ਜਾਰੋ	18
3.	ਬਾਬੁਲ ਵੇਹੜੇ ਲੱਗੀਆਂ ਰੌਣਕਾਂ	21
4.	ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ	24
5.	ਚਿਪਸਾਂ ਨਾਲ ਯਾਰੀ	27
6.	ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿੰਡ ਸੁਣੀਂਦਾ	28
7.	ਅਮਲੀ	31
8.	ਛੜੇ ਛੜੇ ਨਾ ਕਰੋ	33
9.	ਦਿਲ ਮੰਗਦਾ	37
10.	ਫੇਸਬੁੱਕ ਲਾਈਵ	41
11.	ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਧੜਕੇ	42
12.	ਦਰਜ਼ੀ	46
13.	ਸੁਕੀਨ ਗੱਭਰੂ	48
14.	ਆ ਜਾ ਨੱਚ ਲੈ	51
15.	ਰਾਮਦੇਵ ਦਾ ਯੋਗਾ	55
16.	ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ	57
17.	ਬੋਲੀ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂ	58
18.	ਦਿਓਰ ਭਾਬੀ	61
19.	ਨੀ ਕੌਣ ਆਈ ਏ?	63
20.	ਬੋਲੀ 'ਤੇ ਬੋਲੀ	64
21.	ਤੇਰੀ ਅੰਮਾ ਵੇ	66
22.	ਪੁਆਧੀ ਬੋਲੀਆਂ	72

ਵੱਜੇ ਢੋਲਕੀ

1.	ਢੋਲਾ ਜੀ	77
2.	ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ	79
3.	ਮਾਹੀਆ	81
4.	ਕਾਲੀਆਂ ਘਟਾਵਾਂ	82
5.	ਸੰਡੇ ਨੀ ਸੰਡੇ	85
6.	ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮੇਮ	86
7.	ਨਾਲ ਮਾਹੀ ਦੇ	87

8.	ਨਾ ਸੜ ਵੇ ਲੋਕਾ	88
9.	ਬਾਪੂ ਦਾ ਖੁੰਡਾ	90
10.	ਕੁੱਕੜੂ ਕੁੰ	91
11.	ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ	92
12.	ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ	93
13.	ਖਿਡੌਣਾ ਖੰਡ ਦਾ	95
14.	ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ	97
15.	ਮਾਡਰਨ ਜੁਗਨੀ	99
16.	ਭਰੇ ਚੌਕੀਆਂ	101
17.	ਚੀਨੀ ਦਾ ਮਰਤਬਾਨ	103
18.	ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ	104
19.	ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ	106
20.	ਸੇਲ	108

ਟੱਪੇ

1.	ਕੁੜੀ ਸ਼ਹਿਰ ਲਾਹੌਰੇ ਦੀ	113
2.	ਮਹਿਰਮਾ	114
3.	ਦੇ ਤਾਰਾਂ ਲਿਸ਼ਕਦੀਆਂ	116
4.	ਟੌਹਰ	117
5.	ਵੰਗ ਟੁੱਟ ਗਈ	118
6.	ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਕੌਦੀ	120
7.	ਗੁੜ ਨਾਲੋਂ ਇਸ਼ਕ ਮਿੱਠਾ	121
8.	ਮਾਹੀਆ	122
9.	ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ	124
10.	ਜੁਗਨੀ	126
11.	ਪਿੱਪਲੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ	127
12.	ਕਲਜੁੱਗ	129
13.	ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ	131
14.	ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ	133
15.	ਧੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ	134
16.	ਮੁਕਲਾਵਾ	135

ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਆ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਹੁੰਦਾ ਆ, ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਕੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਵਹੁਟੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਗੁੜ ਵੰਡਦੀਆਂ ਨੇ, ਨਾਲ਼ ਗਾਉਣ ਬੈਠਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇ ਕੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਨੇ। ਫਿਰ ਦੋ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਗਾਉਣ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਜਿਹੜਾ ਬੀਬੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਰਾਤ 7-8 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰਦੀਆਂ ਨੂੰ 2-3 ਹੀ ਵੱਜ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਘੋੜੀਆਂ ਸੁਹਾਗਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਪੰਜ ਜਾਂ ਸੱਤ ਘੋੜੀਆਂ ਸੁਹਾਗ ਗਾਉਣੇ। ਫਿਰ ਹਾਸੇ-ਠੱਠੇ ਵਾਲੇ ਢੋਲਕੀ 'ਤੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣੇ ਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਗਿੱਧਾ।

ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵੇਖਣ ਦਾ ਇੰਨਾ ਚਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ, ਜਿੰਨਾ ਆਹ ਗਾਉਣ ਬੈਠਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਦਾਦੀਆਂ, ਬੀਬੀਆਂ, ਤਾਈਆਂ, ਚਾਚੀਆਂ ਨੇ ਲੰਮੀਆਂ-ਲੰਮੀਆਂ ਹੇਕਾਂ ਲਾ ਕੇ ਗਾਉਣਾ, ਤਾਂ ਸੱਚੀਂ ਦੱਸਾਂ ਮੇਰੇ ਲੂੰਅ ਕੰਡੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੁਹਾਗ ਗਾਉਣਾ, ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਭਰ ਆਉਣੀਆਂ। ਮੱਲੋ-ਜੋਰੀ ਦਿਲ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਕੋਇਆਂ ਥਾਣੀਂ ਵਹਿ ਤੁਰਨੇ। ਮਸੀਂ-ਮਸੀਂ ਖੁਦ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣਾ। ਫਿਰ ਬੋਲੀਆਂ ਸੁਣ-ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਂਗ ਵੇਖ-ਵੇਖ ਕੇ ਤਾਂ ਹੱਸ-ਹੱਸ ਦੂਰੇ ਤੇਹਰੇ ਹੋਈ ਜਾਣਾ। ਮੇਰਾ ਰੋਣਾ ਤੇ ਹਾਸਾ, ਯਾਨੀ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਈ ਪਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਕੂਲ ਜਾ ਕੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨਾਲ਼ ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਕਿ ਕਿਸਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ, ਕਿਹੜੀ ਬੋਲੀ ਪਾਈ ਤੇ ਕਿਹੜੀ ਚਾਚੀ-ਤਾਈ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਸਾਂਗ ਰਚਾਇਆ ਸੀ।

2004 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ। ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਦੋ ਕੁ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਬਸ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਭਰਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਵੇਖਣ ਪਿੰਡ ਗਈ ਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 15-16 ਸਾਲ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਪਰ ਉਹ ਗੀਤ, ਉਹ ਬੋਲੀਆਂ, ਮੇਰੇ ਚੇਤਿਆਂ 'ਚੋਂ ਕਦੇ ਨਿੱਕਲੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਯਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਲੁਕੇ ਛਿਪੇ ਵੀ ਸੰਦਲੀ ਮਹਿਕ ਖਿਲੇਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਹੀ ਸੰਦਲੀ ਮਹਿਕ ਨੇ ਹੌਲੇ-ਹੌਲੇ ਮੇਰੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਫਿਜ਼ਾ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸੁਗੰਧਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਮਨ ਦੇ ਵਲਵਲਿਆਂ ਨੇ ਹੁਲਾਸ ਜਿਹਾ ਭਰਿਆ ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੀ ਮਾਖਿਓਂ ਮਿੱਠੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਮੀਰ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ, ਕਲਮੀਂ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉੱਜ, ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਦਿਨ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਬੋਲੀ, ਗੀਤ ਜਾਂ ਸੁਹਾਗ ਮੈਂ ਗੁਣਗੁਣਾਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਕੋਈ ਸੁਹਾਗ ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ, ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਅੱਖਾਂ ਸਿੱਲੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣੀਆਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਇਹ ਵਲਵਲੇ, ਮੇਰੀ ਇਸ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਦੂਰੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਵਰਕਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਹੁਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਗਈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਤੁਹਾਡੀ ਝੋਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੀ ਆਂ। ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਵਰਗੇ ਸੁਹਿਰਦ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੁੰਗਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ.....

ਕੌਰ ਬਿੰਦ

ਨੀਲ ਅੰਬਰ ਦਾ ਤਾਰਾ

"ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਬਰ ਲਗਦੇ
ਕੁੱਝ ਅੰਬਰ ਦੀਆਂ ਛਾਵਾਂ
ਕੁੱਝ ਲਗਦੇ ਚੰਨ ਸੂਰਜ ਵਰਗੇ
ਕੁੱਝ ਲਗਦੇ ਧੀਆਂ ਮਾਵਾਂ"

ਇਕ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕੱਚੀ ਤੰਦ ਨਾਲ ਬੱਝਾ, ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੀ ਮੌਲੀ ਬਣ ਮੌਲਿਆ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਜਬੂਤੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਕ ਧੁਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਧੁਰੇ ਤੱਕ ਇਸ ਕੱਚੀ ਤੰਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੱਕਿਆਂ ਕਰ ਗਈ। ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹਾਂ "ਕੌਰ ਬਿੰਦ" ਦੀ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਤੋਂ ਉਪਜਿਆ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜੰਮਣ ਪੀੜਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਦਰਦਨਾਕ, ਅਕਹਿ-ਅਸਹਿ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਉਪਜਿਆ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੰਗਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪਰਤ ਵਿਚ ਆ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਲਿਆ ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ ਵਿਚ ਰਤਿਆ, ਗੁੰਨਿਆ, ਭਰਿਆ-ਭੁਗਤਿਆ ਕੋਈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦਿਲ ਤਾਂ ਉੱਡੂ ਉੱਡੂ ਕਰੇਗਾ ਹੀ, ਦਿਲ ਤਾਂ ਜੁਗਨੂੰ ਫੜੇਗਾ ਹੀ। ਦਿਲ ਤਿਤਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਲਖੇਲੀਆਂ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਫਿਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਯਾਦਾਂ ਦਿਆਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਕੰਢੇ ਰੇਤ ਦੀਆਂ ਮੁੱਠਾਂ ਜਿਹੇ ਪਲ। ਸਿਲੀ-ਸਿਲੀ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਥੱਪ-ਥੱਪ ਕੇ ਬਣਾਏ ਘਰ, ਰੇਤ ਦੀ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ ਵਿਚ ਭਾਂਡੇ-ਟੀਂਡੇ ਰੱਖਣੇ, ਗੁੱਡੀਆਂ ਪਟੋਲੇ ਸਜਾਉਣੇ, ਠੀਕਰੀਆਂ ਭੰਨ-ਭੰਨ ਗੋਲ ਕਰਨੀਆਂ, ਟੈਨਾ ਖੇਡਣੀਆਂ, ਛਟਾਪੂ ਖੇਡਣੇ, ਬਸਤਾ ਮੇਢੇ ਪਾ, ਚੁੰਨੀ ਸਵਾਰ ਲੈਂਦਿਆ, ਸੰਗ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਬੁੱਕਲ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣਾ ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਉਤਾਂਹ ਚੁੱਕਦਿਆਂ ਕਈ ਰੰਗਾਂ ਦਾ ਜਿਹਨ ਵਿਚ ਮੇਲਾ ਲੱਗ ਜਾਣਾ.....।

ਇਹ ਯਾਦਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਕੇ ਭਰੀ ਭਰਾਈ ਕੌਰ ਬਿੰਦ, 2004 ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਨਾਲ ਹਾਲੈਂਡ ਤੁਰ ਗਈ। ਫਿਰ ਆਇਆ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਲਾਡਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸਰ ਕੇ ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਸਾਂਭਣ ਦਾ ਵੇਲਾ। ਘਰ ਦੇ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਦਿਆਂ ਅਨੰਦਿਤ ਹੋ ਕੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਾਰੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਭਾਲ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕ ਸਾਧਾਰਨ ਨਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ! ਜਿਸਨੂੰ ਸਫ਼ਰ ਵਿਚ ਪਏ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਆਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਆਮ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ! ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਵਿਹਲੀ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਡ ਵੱਲ ਝਾਤ ਮਾਰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਧੁਰ ਅੰਦਰ ਦੱਬੀ ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਖਾਣ ਵਿੱਚੋਂ ਮੋਤੀ ਚੁਗ-ਚੁਗ ਸਫਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦੀ, ਤਾਂ ਓਹ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰੇ ਬੋਲੀਆਂ, ਗੀਤ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਧੀ, ਕੌਰ ਬਿੰਦ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ

ਵਿਚਲੀਆਂ ਤਰੰਗਾਂ ਦੀ ਚੁੰਬਕ, ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਮਹਿਕਦੇ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੰਝ ਖਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਏ ਕਿ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਮਹਿਕਾਂ ਹੀ ਮਹਿਕਾਂ ਖਿੱਲਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਦੇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਵਾਚੇ ਹਾਸਿਆਂ, ਉਦਾਸੀਆਂ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਗ਼ਮੀਆਂ ਦੇ ਪਲ ਇਕੱਲੇਪਨ ਵਿੱਚ ਲਾਚਾਰ ਹੋ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਰੂਹ ਨੂੰ ਸਕੂਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਏ, ਜਦ ਇਹਸਾਸਾਂ ਦੀ ਰਾਣੀ ਕੌਰ ਬਿੰਦ, ਉਹਨਾਂ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਗਜਾਂ ਦੀ ਹਿੱਕ ਉੱਤੇ ਉਤਾਰਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਦੀ ਧੁਖ-ਧੁਖੀ ਦੀ ਹਵਾੜ ਜਦੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਵਾੜ ਗੀਤਾਂ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਬੋਲੀਆਂ, ਟੱਪਿਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦੀ ਏ।

"ਬੋਲੀ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂ" ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਇਹਸਾਸਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਏ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਨੇ। ਦਿਲ ਦੀ ਕੋਮਲ ਮੇਰੀ ਧੀ ਆਪਣੇ ਇਹਸਾਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਇਹਸਾਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਗਜਾਂ ਉੱਤੇ ਉਤਾਰਨਾ ਬਾਖ਼ੂਬੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਦੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੀ ਏ ਕਿ..

ਆਰੀ, ਆਰੀ, ਆਰੀ
ਲੰਬੜਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜੰਮਿਆ
ਮੁੰਡਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਰੇ ਸਰਦਾਰੀ
ਵੀਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਬਾਹਰ ਨੂੰ
ਟੁੱਟ ਪੈਣੇ ਨੇ ਅੜਾ ਲਈ ਗਰਾਰੀ
ਬਾਪੂ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ੇ ਚਾੜ੍ਹਤਾ
ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਬਈ ਸਾਰੀ
ਸ਼ਿਫਟਾਂ 'ਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ
ਹੋਵੇ ਨੀਂਦਰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਾ ਵਿਚਾਰੀ
ਕਮਰੇ ਦਾ ਰੈੱਟ ਭਰਦਾ
ਵਾਧੂ ਬਿੱਲਾਂ ਨੇ ਉਤੋਂ ਦੀ ਮੱਤ ਮਾਰੀ
ਪੀਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਦਾ
ਹੋ ਰੁੱਖੀ ਮਿੱਸੀ ਨਾਲ ਸਾਰਦਾ
ਘਰੇ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਤਾਜ਼ੀ ਤਰਕਾਰੀ
ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੁੜਦੀ
ਹੁਣ ਅਮੜੀ ਦੀ ਦਾਲ ਕਰਾਰੀ
ਰੋਟੀਆਂ ਲਈ ਆਟਾ ਮੁੱਕਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਕਹਿ ਗਿਆ ਰਿੰਦੇ ਕਾ ਕਰਤਾਰੀ
ਜੇ ਯੂ ਕੇ (UK) ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬੱਲਿਆ
ਆਹ ਲੈ ਲਾ ਚਿਪਸਾਂ ਨਾਲ ਯਾਰੀ।

ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ, ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਤਾਂ ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਬੋਲੀ 'ਚੋਂ ਡੁੱਲ੍ਹ-ਡੁੱਲ੍ਹ ਪੈਂਦੀ ਏ। ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਅਲੰਕਾਰ ਬਿੰਬ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਡਿਜਿਟਲ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਕੇ ਬੋਲੀਆਂ ਦਾ ਕੱਦ ਬੁੱਧ ਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵੀ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਬਾਖੂਬੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ!

"ਪੱਤ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਝੜ ਵੇ
ਰੁੱਤ ਨਵਿਆਂ ਦੀ ਆਈ ਆ
ਹੀਰ ਸਲੇਟੀ ਯੂ.ਕੇ. ਟੁਰ ਗਈ
ਅਤੇ ਰਾਂਝੇ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਆ"

ਅੱਲ੍ਹਾ ਕਰੇ ਜੇਰ ਕਲਮ ਜਿਆਦਾ। ਮੈਂ ਧੀ ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਛਪਣ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ।

-ਰਾਜਬੀਰ ਰੰਧਾਵਾ

ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਵਾਣੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਾਵਾਂ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਗਮੀਆਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਕੱਠਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਕੁੱਝ ਬੋਲੀਆਂ, ਕੁੱਝ ਗੀਤ ਜਾਂ ਕੁੱਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਸਾਹਿਤ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਸਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਮ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਈਆਂ, ਲੋਕ ਬੋਲੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਈਆਂ, ਸਿੱਠਣੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਈਆਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਹੀਏ, ਟੱਪੇ, ਘੋੜੀਆਂ, ਸੁਹਾਗ, ਢੋਲਕੀ ਤੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗੀਤ, ਵਿਰਾਗਮਈ ਗੀਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਅਨਮੋਲ ਖ਼ਜਾਨਾ ਬਣ ਗਈਆਂ।

ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ, ਨਵੇਂ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਪਰ ਅੱਜ ਦੇ ਨਵੇਂ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਵੰਨਗੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਓਂਦਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਯਤਨ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਏ, "ਕੌਰ ਬਿੰਦ"। ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਿਲ ਦਿਆਂ ਵਲਵਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਏ ਕੌਰ ਬਿੰਦ।

ਸਾਡੀਆਂ ਮਾਵਾਂ, ਦਾਦੀਆਂ, ਨਾਨੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਵਡੇਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਕੀਤੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਰਸੇ ਨੂੰ, ਇਸ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ, ਇਸ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਉਪਰਾਲਾ ਪ੍ਰਦੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਕਰ ਰਹੀ ਏ, ਜੋ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਰਸੇ" ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀ ਏ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰਲਿਆਂ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਸਭਿਆਚਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ 'ਤੇ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚੇਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਦੀਆਂ, ਨਾਨੀਆਂ, ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਉਹ ਬੋਲ ਟੁਣਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਆਹਾਂ ਵੰਗਾਂ, ਇਕੱਠਾਂ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾਂ, ਬੋਲੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਾਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਿੱਠਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਮਿਹਣੇ-ਮਿਹਣੀ ਹੋਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਕੁ ਦਿਲ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਇਹਨਾਂ ਇਹਸਾਸਾਂ ਨੂੰ ਵਰਕਿਆਂ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਾਂਭਣ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਕੀਏ। ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਲਾਹਣ ਯੋਗ ਉਪਰਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਸਭਿਆਚਾਰ ਸਾਡੀ ਵਿਰਾਸਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਮੀਰ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਉੱਤੇ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੋਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ

ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਕਲਮਬਧ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਆਪਣਾ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ, ਮਾਹੀਏ, ਟੱਪੇ ਢੋਲਕੀ ਵਾਲੇ ਗੀਤ, ਇਹ ਸਭ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਚਿਰ ਸਦੀਵੀ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡਿਆ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਹੜਾ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੰਦਾ ਇਕੱਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਾਂਝਾਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਪਰਾਲੇ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆ ਕਹਿਣਾ, ਸਾਡਾ ਵੀ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਲਕੀਤ ਰੌਣੀ, ਪੂਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿਲੀ ਦੇ ਨਾਲ " ਕੌਰ ਬਿੰਦ" ਦੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ, "ਬੋਲੀ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂ" ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਸੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।

ਮਲਕੀਤ ਰੌਣੀ

ਬੋਲੀਆਂ

ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਸਾਡੇ ਆਏ
ਅਸੀਂ ਫੁੱਲੇ ਨਾ ਸਮਾਏ
ਅਸੀਂ ਫੁੱਲੇ ਨਾ ਸਮਾਏ ਜੀ
ਆਓ ਜੀ ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ

ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਸਾਡੇ ਆਏ
ਜੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਏ
ਅਸੀਂ ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਏ ਜੀ
ਆਓ ਜੀ ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ

ਚਾਚੀ ਬੋਲੀ ਕੋਈ ਬੋਲੀ ਪਾਈਏ
ਮੇਲ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦਾ ਆਇਆ
ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਖੂੰਜੇ ਲਾਈਏ
ਮੇਲ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦਾ ਆਇਆ
ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਬੰਬੀਹਾ ਬੁਲਾਈਏ
ਨੀ ਮੇਲ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦਾ ਆਇਆ

ਜੀ ਆਇਆ ਨਾਨਕਾ ਮੇਲ
ਅਸਾਂ ਚੋਇਆ ਏ ਤੇਲ
ਇਹਨਾਂ ਨੰਗਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਪੁੱਜਿਆ
ਨੀ ਸਵਾ ਰੁਪਈਆ ਵੇਲ
ਇਹਨਾਂ ਨੰਗਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਸਰਿਆ
ਨੀ ਸਵਾ ਰੁਪਈਆ ਵੇਲ

ਮਾਮੀ ਡਾਰੀ ਨੇ ਐਨਕ ਲਾਅ ਲਈ
ਐਨਕ ਲਾਅ ਲਈ ਕਾਲੀ
ਨੀ ਪਿੰਡ 'ਚੋਂ ਜਦੋਂ ਲੰਘਦੀ
ਮੁੰਡੇ ਆਖਦੇ ਨੇ ਏ ਕੇ ਸੰਤਾਲੀ
ਨੀ ਪਿੰਡ 'ਚੋਂ ਜਦੋਂ ਲੰਘਦੀ
ਛੜੇ ਆਖਦੇ ਨੇ ਰਫ਼ਲ ਦੁਨਾਲੀ

ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਨਾਨਕਿਆਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਾਂ
ਖਾ-ਖਾ ਬਣੇ ਭੜੋਲੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਮਾਮੀ ਦੇ ਸੀ ਕਾਂਟੇ ਗਵਾਚੇ
ਐਨਕਾਂ ਲਾ ਲਾ ਟੋਹਲੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਮਾਸੀ ਦੀ ਪੰਸਾਰੀ ਦੀ ਹੱਟੀ
ਸੌਦਾ ਘੱਟ-ਘੱਟ ਤੋਲੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਮਾਮੀ ਲੰਘੇ ਜਿੱਥੋਂ-ਜਿੱਥੋਂ
ਛੜੇ ਗਾਉਂਦੇ ਵੇਖ ਢੋਲੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਲਾਰੀ ਮੰਗੇ ਲਾਰਾ ਮਾਮੇ ਤੋਂ
ਕੰਜੂਸ ਨਾ ਬਟੂਆ ਖੋਲ੍ਹੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਮਾਸੜ ਪੀ ਕੇ ਟੱਲੀ ਹੋਇਆ
ਮਾਸੀ ਦਾ ਦਿਲ ਡੋਲੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਮਾਸੀ ਦਾ ਏ ਟੱਬਰ ਭੁੱਖਾ
ਖਾਵੇ ਚੱਟ-ਚੱਟ ਕੌਲੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਮਾਮੀ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲੇ ਪਕੌੜੇ
ਮੂੰਹ ਸੁੱਜਿਆ ਵਾਂਗ ਭੜੋਲੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਮਾਮੇ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਮੁਸ਼ਟੰਡਾ
ਫਿਰਦਾ ਬੰਨ੍ਹ-ਬੰਨ੍ਹ ਟੋਲੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਮਾਸੜ ਨੀ ਡਰਪੇਕ ਸਿਰੇ ਦਾ
ਮਾਸੀ ਦੇ ਗਾਵੇ ਸੋਹਲੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਇਹ ਤਾਸ਼ ਦੇ ਯੱਕੇ
ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਕਲੇ ਗੋਲੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਬੋਲੇ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਬੰਬੀਹਾ ਬੋਲੇ

ਰੰਗ, ਰੰਗ ਓਏ ਰੰਗ
ਵੇ ਮੁੰਡਿਆ ਨਾਨਕੇ ਤੇਰੇ
ਨਿਕਲੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਨੰਗ

ਮਾਡਰਨ ਜਾਗੋ

ਜੱਟਾ ਜਾਗ ਬਈ ਜਾਗੋ ਆਈ ਆ
ਸ਼ਾਵਾ ਮਾਡਰਨ ਜਾਗੋ ਆਈ ਆ
ਵਿਹੜੇ ਤੇਰੇ ਨਵੀਂ ਜਾਗੋ ਆਈ ਆ

ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਗੋ ਬਦਲਦੀ ਜਾਵੇ
ਗਾਗਰ ਉੱਤੇ ਲਾਈਟਾਂ ਲਾਵੇ
ਨਾ ਦੀਵੇ 'ਚ ਤੇਲ ਪਵਾਵੇ
ਬਈ ਨਵੀਂ ਜਾਗੋ ਆਈ ਆ
ਸ਼ਾਵਾ ਬਈ ਨਵੀਂ ਜਾਗੋ ਆਈ ਆ

ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਗੋ ਬਦਲਦੀ ਜਾਵੇ
ਨਾ ਸੋਟੇ ਚੁੱਕੇ ਨਾ ਮੰਜੇ ਪਲਟਾਵੇ
ਨਾ ਤੇਰੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਢਾਵੇ
ਬਈ ਨਵੀਂ ਜਾਗੋ ਆਈ ਆ
ਸ਼ਾਵਾ ਬਈ ਨਵੀਂ ਜਾਗੋ ਆਈ ਆ

ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਗੋ ਬਦਲਦੀ ਜਾਵੇ
ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਨਾ ਬੋਲੀਆਂ ਪਾਵੇ
ਡੀ.ਜੇ. 'ਤੇ ਲੱਕ ਮਟਕਾਵੇ
ਬਈ ਨਵੀਂ ਜਾਗੋ ਆਈ ਆ
ਸ਼ਾਵਾ ਬਈ ਨਵੀਂ ਜਾਗੋ ਆਈ ਆ

ਇਹਨਾਂ ਖਾਧੇ ਨੇ ਦਾਣੇ
ਇਹਨਾਂ ਜੰਮੇ ਨੇ ਕਾਣੇ
ਕਾਲੀ ਐਨਕ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ
ਲਾਉਣ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕੇ ਵੇ

ਜੀ ਇਹਨਾਂ ਖਾਧੇ ਪਕੌੜੇ
ਦਿਲ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸੌੜੇ
ਭੁੱਖੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਈਆਂ ਨੇ
ਮੁੰਡਿਆ ਤੇਰੀਆਂ ਨਾਨਕੀਆਂ ਵੇ

ਇਹਨਾਂ ਪੀਤੀ ਏ ਪਿੱਛ
ਇਹਨਾਂ ਜੰਮੇ ਨੇ ਰਿੱਛ
ਜੰਗਲਾਂ ਵੱਲ ਦੌੜ ਗਈਆਂ ਨੇ
ਮੁੰਡਿਆ ਤੇਰੀਆਂ ਨਾਨਕੀਆਂ ਵੇ

ਇਹਨੇ ਖਾਧੇ ਨੇ ਛੋਲੇ
ਇਹ ਨਾ ਚੱਜ ਨਾਲ਼ ਬੋਲੇ
ਬਾਹਲੀ ਆਕੜ ਖੇਰੀ ਏ
ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਮਾਸੀ ਕੁੜੇ

ਇਹ ਤਾਂ ਖਾਂਦੀ ਨਾ ਸੇਬ
ਨੀ ਬਾਹਲੇ ਕਰਦੀ ਫ਼ਰੇਬ
ਇਹ ਫਰੇਬਣ ਬਾਹਲੀ ਏ
ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਮਾਸੀ ਕੁੜੇ

ਤੂੰ ਨੱਚ- ਤੂੰ ਨੱਚ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਮਾਸੀ
ਲਾਰੀਆਂ ਦਾ ਲਾਗ ਚੁਕਾ ਦੇ
ਜੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਧੋਲਾ ਹੈ ਨਹੀਂ
ਆਈ ਫ਼ੋਨ ਵੇਲ ਕਰਾ ਦੇ

ਤੂੰ ਨੱਚ- ਤੂੰ ਨੱਚ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਭਾਬੇ
ਲਾਰੀਆਂ ਦਾ ਲਾਗ ਚੁਕਾ ਦੇ
ਜੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਧੋਲਾ ਹੈ ਨਹੀਂ
ਏ ਟੀ ਐਮ ਕਾਰਡ ਫੜਾ ਦੇ

ਨੀ ਭੇਰ, ਭੇਰ, ਭੇਰ
ਗੋੜਾ ਦੇ ਨੀ ਮੇਲਣੇ
ਆਜਾ ਬਣਕੇ ਕਲਹਿਰੀ ਮੇਰ
ਗੋੜਾ ਦੇ ਨੀ ਮੇਲਣੇ.....

ਨੀ ਰੂੰ ਰੂੰ ਰੂੰ
ਗੇੜਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਿਆਂ ਨੀ
ਨਾਲ ਨੱਚੇ ਜੇ ਤੂੰ
ਗੇੜਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਿਆਂ ਨੀ.....

ਆ ਮਾਮੀ ਗੋਰੀਏ ਨੀ
ਘੁੰਮ ਬਣ ਕੇ ਭੰਬੀਰੀ
ਆ ਚਾਚੀ ਡਾਰੀਏ ਨੀ
ਘੁੰਮ ਬਣ ਕੇ ਭੰਬੀਰੀ

ਨੀ ਤੇਰੇ ਕੰਨੀਂ ਝਮਕੇ
ਹਿੱਲੇ ਗਲ 'ਚ ਜੰਜੀਰੀ
ਜਿਹੜੀ ਗਿੱਧਾ ਹਾਰ ਗਈ
ਉਹਨੇ ਖਾਧੀ ਨਾ ਪੰਜੀਰੀ

ਬਾਬੁਲ ਵੇਹੜੇ ਲੱਗੀਆਂ ਰੌਣਕਾਂ

ਸਾਡੇ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਵਿਆਹ
ਸਾਨੂੰ ਗੋਡੇ-ਗੋਡੇ ਚਾਅ
ਕਾਹਦੇ ਮੇਲ ਆਏ
ਅੰਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ
ਪੁੱਛੀ ਵੀ ਨਾ ਚਾਹ

ਬਾਬੁਲ ਵੇਹੜੇ ਲੱਗੀਆਂ ਰੌਣਕਾਂ
ਅਮੜੀ ਦੇ ਮਨ ਚਾਅ
ਭੈਣੇ ਨੱਚ-ਨੱਚ ਕੇ
ਤੂੰ ਵੀ ਸ਼ਗਨ ਮਨਾ
ਭਾਬੇ ਰਾਣੀਏ ਨੀ
ਕਰ ਲੈ ਪੂਰੇ ਚਾਅ

ਗੱਡੀ ਜਾਣ ਲੱਗੀ ਆ
ਗੱਡੀ ਆਉਣ ਲੱਗੀ ਆ
ਬੋਲੀ ਭਾਬੀ ਤੇ ਨਣਦ
ਗਿੱਧਾ ਪਾਉਣ ਲੱਗੀ ਆ

ਮੈਂ ਤੇ ਨਨਾਣ ਮੇਰੀ
ਗਿੱਧੇ ਵਿੱਚ ਨੱਚੀਆਂ
ਗਿੱਧੇ ਵਿੱਚ ਨੱਚੀਆਂ
ਲਾਟ ਬਣ ਮੱਚੀਆਂ
ਸੱਸ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ
ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਫਿਰਦੀ
ਜਾ ਕੇ ਸਾਧਾਂ ਤੋਂ
ਤਵੀਤ ਕਰਾਉਂਦੀ ਫਿਰਦੀ

ਸੁਣ ਵੇ ਮੁੰਡਿਆ ਗੱਡੀ ਵਾਲਿਆ
ਗੱਡੀ ਤੇਰੀ ਕਾਲੀ
ਕਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ
ਕਾਲੀ ਐਨਕ ਲਾ ਲਈ
ਮੇਮਾਂ ਵਰਗੀ ਗੋਰੀ ਚਿੱਟੀ

ਨਾਲ ਬੈਠੀ ਘਰਵਾਲੀ
ਨਖਰੇ ਫੁੱਲ ਵਰਗੀ
ਜਚੇ ਮਜ਼ਾਜਣ ਬਾਹਲੀ

ਮਾਲਵੇ ਦੀ ਜੱਟੀ
ਉੱਚੀ ਲੰਮੀ ਮੈਂ ਸੁਨੱਖੀ ਨੀ
ਨੱਕ ਉੱਤੇ ਬਹਿਣ ਕਦੇ
ਦਿੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੱਖੀ ਨੀ
ਤੂੰ ਬੁਝੜ ਜਿਹਾ ਲੱਭਿਆ
ਜਵਾਈ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ
ਪਜਾਮੇ ਨਾਲ ਲਾਈ ਫਿਰੇ
ਟਾਈ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ

ਸਿੰਘਾ ਵੇ ਤੂੰ ਲਿਆ ਬੱਕਰੀ
ਆਪਾਂ 'ਕੱਠੇ ਚੋਅ ਕੇ ਲਿਆਵਾਂਗੇ
ਨਿੱਤ ਅੱਧਾ ਦੁੱਧ ਜਮਾਵਾਂਗੇ
ਅੱਧੇ ਦਾ ਪਨੀਰ ਬਣਾਵਾਂਗੇ
ਲਾ-ਲਾ ਕੇ ਤੜਕੇ ਖਾਵਾਂਗੇ
ਛੜੇ ਜੇਠ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਵਾਂਗੇ

ਲੋਈ, ਲੋਈ, ਲੋਈ
ਮਾਮੇ ਛੜਿਆਂ ਨੂੰ
ਸਾਕ ਦਵੇ ਨਾ ਕੋਈ

ਠੂਠੀ, ਠੂਠੀ, ਠੂਠੀ
ਨੀ ਏ ਛੜੇ ਮਾਮੇ ਦੀ
ਚੂਪੇ ਅੰਬ ਜਿਹੀ ਬੁਥੀ

ਪਹੀਏ, ਪਹੀਏ, ਪਹੀਏ
ਇਹਨਾਂ ਨਾਨਕੀਆਂ ਨੇ
ਕਰ ਲਏ ਅੜੀਓ ਭਈਏ

ਫੱਟੇ, ਫੱਟੇ, ਫੱਟੇ
ਇਹਨਾਂ ਨਾਨਕੀਆਂ ਦੇ
ਮੂੰਹ ਜਿਵੇਂ ਬਿੱਲੀਆਂ ਚੱਟੇ

ਤਾਰਾਂ, ਤਾਰਾਂ, ਤਾਰਾਂ
ਇਹਨਾਂ ਨਾਨਕੀਆਂ ਦੀ
ਵੱਜੇ ਬੁਥੀ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ

ਕਾਰ, ਕਾਰ, ਕਾਰ
ਇਹਨਾਂ ਨਾਨਕੀਆਂ ਨੂੰ
ਕੱਢੇ ਮੈਦਾਨੋਂ ਬਾਹਰ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ-ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੀ ਹਾਂਡੀ
ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਇੰਝ ਜਚਦੀ
ਜਿਵੇਂ ਗੁੱਤ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਪਰਾਂਦੀ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ-ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੀ ਚਾਂਦੀ
ਬਚ ਕੇ ਤੂੰ ਰਹਿ ਮੁੰਡਿਆ
ਮੇਰੀ ਸੱਪਣੀ ਜਿਹੀ ਪਰਾਂਦੀ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ -ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੇ ਤਾਰੇ
ਕੁੜੀ ਗਿੱਧੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਨੱਚਦੀ
ਕੰਨੀਂ ਝੁਮਕੇ ਲੈਣ ਹੁਲਾਰੇ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ -ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੀ ਆਰੀ
ਕੁੜੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਫਿਰੇ ਮੇਲੁਦੀ
ਜਿਵੇਂ ਵੱਟਾਂ 'ਤੇ ਫਿਰੇ ਪਟਵਾਰੀ

ਪਰਚੇ, ਪਰਚੇ, ਪਰਚੇ
ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਕੁੰਡੀ ਮੁੱਛ ਦੇ
ਸਾਰੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਹੋ ਗਏ ਚਰਚੇ

ਦੇਹਣੀ, ਦੇਹਣੀ, ਦੇਹਣੀ
ਵੱਟਾਂ ਉੱਤੇ ਤੈਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ
ਜੱਟ ਭੁੱਲ ਗਏ
ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਾਰੀ ਲਾਉਣੀ

ਇਕ ਮਾਲਵੇ ਦੀ ਜੱਟੀ
ਦੂਜਾ ਗਿੱਧਿਆਂ ਦੀ ਰਾਣੀ
ਤੀਜਾ ਤੇਰੇ ਜਿਹੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ
ਭਰਦੇ ਨੇ ਪਾਣੀ
ਚੌਥਾ ਲਾਰਾ ਅਸੀਂ ਲਾਈਏ
ਵੇ ਸਰੋਕਾਰ ਵਰਗਾ
ਉੱਤੇ ਨਖਰਾ ਜੱਟੀ ਦਾ
ਵੇ ਠਾਣੇਦਾਰ ਵਰਗਾ

ਪੰਜ-ਸੱਤ ਜੋੜੇ 'ਕੱਠੇ
ਝਾਂਜਰਾਂ ਕਢਾਵੇਂ ਨੀ
ਬਦਲ ਬਦਲ ਰੋਜ਼
ਸੂਟਾਂ ਨਾਲ ਪਾਵੇਂ ਨੀ
ਤੇਰੇ ਚਰਚੇ ਬਜਾਰੀਂ
ਸ਼ਰੇਆਮ ਹੋ ਗਏ
ਸੁਨਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ
ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਗਏ

ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਰਾਂਦਾ
ਵੇ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਲਿਆਂਦਾ
ਸਦਰ ਬਜ਼ਾਰ ਦਾ
ਜ਼ਹਿਰੀ ਨਾਗ ਬਣ
ਸੀਨਿਆਂ 'ਤੇ ਡੰਗ ਮਾਰਦਾ
ਜ਼ਹਿਰੀ ਨਾਗ ਬਣ
ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਦਾ

ਨੀ ਤੂੰ ਕੁੜਤੀ ਸਵਾ ਲਈ
ਉੱਤੇ ਮੋਰਨੀ ਪਵਾ ਲਈ
ਪਾ ਕੇ ਗਈ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ
ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਬਜ਼ਾਰ
ਸਿਖਰ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ

ਇੱਕ ਕੇਕਾ ਕਢਵਾ ਕੇ
ਵਿੱਚ ਨਗ ਜੜਵਾ ਕੇ
ਨੱਕ 'ਚ ਪਵਾ ਲਿਆ
ਨੀ ਤੂੰ ਅੰਬਰਾਂ ਦਾ ਚੰਨ
ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਾਹ ਲਿਆ

ਨਵਾਂ ਸੂਟ ਪਾ ਕੇ ਜਿਹੜਾ
ਮਾਰਾਂ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਗੋੜਾ
ਲੋਕੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਕਿ ਬੁਟੀਕ ਮੇਰਾ ਕਿਹੜਾ
ਵੱਡੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦੇ ਬਿਜ਼ਨਸ
ਗੋਲ਼ ਹੋ ਗਏ
ਬੰਦ ਮਹਿੰਗਿਆਂ ਬਰੈਂਡਾਂ ਵਾਲ਼ੇ
ਮਾਲ਼ ਹੋ ਗਏ

ਜੁੱਤੀ ਪਾ ਕੇ ਕਸੂਰੀ
ਚੁੱਕ ਉੱਚੀ ਰਿੱਠ ਮੂਹਰੀ
ਨੱਚੀ ਬਣ ਮੋਰਨੀ
ਮੇਰਾਂ ਪਰਚੇ ਕਰਾਤੇ
ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਕੇ ਚੋਰਨੀ

ਵੇ ਮੈਂ ਕੁੜੀ ਆਂ ਪੰਜਾਬੀ
ਮੇਰੀ ਟੌਹਰ ਨਵਾਬੀ
ਐਵੇਂ ਜਾਣੀ ਨਾ ਮੁੰਡਿਆ
ਮੈਂ ਨਿਰੀ ਜ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ
ਖੰਡ ਦੀ ਚਾਹਣੀ ਨਾ ਮੁੰਡਿਆ

ਚਿਪਸਾਂ ਨਾਲ ਯਾਰੀ

ਬਈ ਆਰੀ, ਆਰੀ, ਆਰੀ
ਲੰਬੜਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜੰਮਿਆ
ਮੁੰਡਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਰੇ ਸਰਦਾਰੀ
ਵੀਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਬਾਹਰ ਨੂੰ
ਟੁੱਟ ਪੈਣੇ ਨੇ ਅੜਾ ਲਈ ਗਰਾਰੀ
ਬਾਪੂ ਨੇ ਜਹਾਜੇ ਚਾੜ੍ਹਤਾ
ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਬਈ ਸਾਰੀ
ਸ਼ਿਫਟਾਂ 'ਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ
ਹੋਵੇ ਨੀਂਦਰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਾ ਵਿਚਾਰੀ
ਕਮਰੇ ਦਾ ਰੈੱਟ ਭਰਦਾ
ਵਾਧੂ ਬਿੱਲਾਂ ਨੇ ਉੱਤੋਂ ਮੱਤ ਮਾਰੀ
ਪੀਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਦਾ
ਹੋ ਰੁੱਖੀ ਮਿੱਸੀ ਨਾਲ ਸਾਰਦਾ
ਘਰੇ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਤਾਜ਼ੀ ਤਰਕਾਰੀ
ਹੁਣ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੁੜਦੀ
ਅੰਮੜੀ ਦੀ ਦਾਲ ਕਰਾਰੀ
ਰੋਟੀਆਂ ਲਈ ਆਟਾ ਮੁੱਕਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਕਹਿ ਗਿਆ ਗਿੰਦੇ ਕਾ ਕਰਤਾਰੀ
ਜੇ ਯੂ ਕੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬੱਲਿਆ
ਆਹ ਲੈ ਲਾ ਚਿਪਸਾਂ ਨਾਲ ਯਾਰੀ

ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿੰਡ ਸੁਣੀਂਦਾ

ਕੰਨ ਕਰਕੇ ਜ਼ਰਾ ਗੱਲ ਸੁਣ ਲੈ
ਗੱਲ ਸੁਣ ਲੈ ਮੇਰੀ ਮੁਟਿਆਰੇ
ਮਾਝੇ ਦੇ ਸੁਕੀਨ ਗੱਭਰੂ
ਪਾਉਂਦੇ ਭੰਗੜੇ ਵੇਖ ਜਰਾ ਨਾਰੇ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ-ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਪੇੜਾ
ਓਏ ਜੱਟੀਆਂ ਬਦਾਮੀ ਰੰਗੀਆਂ
ਨੱਚ ਨੱਚ ਪੱਟ ਦੇਣ ਵੇਹੜਾ

ਜੱਟੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ, ਸੋਹਣੀਆਂ ਸੁਨੱਖੀਆਂ
ਗੋਰੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਵਾਂਗੂ, ਹਿਰਨੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ
ਹੇਕ ਲੰਬੀ ਲਾਕੇ ਬੋਲੀ, ਪਾਉਣ ਜੱਟੀਆਂ
ਅੱਡੀ ਮਾਰ ਮਾਰ ਧਰਤੀ, ਹਿਲਾਉਣ ਜੱਟੀਆਂ

ਹੇਕ ਲੰਬੀ ਲਾਕੇ ਨੀ
ਤੂੰ ਬੋਲੀ ਜਦੋਂ ਪਾਈ
ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ
ਹਾਏ ਹੋ ਗਿਆ ਸ਼ੁਦਾਈ
ਹੁਣ ਬਚ ਕੇ ਰਹੀਂ ਮੁਟਿਆਰੇ
ਗੱਭਰੂ ਪਏ ਲਾਉਣ ਸ਼ਰਤਾਂ
ਤੇਰੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਪਤਲੀਏ ਨਾਰੇ

ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿੰਡ ਸੁਣੀਂਦਾ
ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ
ਓਥੋਂ ਦੀ ਇਕ ਨਾਰ ਸੁਣੀਂਦੀ
ਜਾਨ ਕੱਢੇ ਉਹਦਾ ਹੱਸਣਾ
ਰੂਪ ਉਸ ਦਾ ਸਿਖਰ ਦੁਪਹਿਰਾ
ਹਰ ਕੋਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤੱਕਣਾ
ਇਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ
ਕਿਸ ਘਰ ਉਸ ਨੇ ਵੱਸਣਾ

ਹੋ ਪਾਵੇ, ਪਾਵੇ, ਪਾਵੇ
ਲਹਿੰਗਾ ਤੇਰਾ ਨੌਂ ਗਜ਼ ਦਾ
ਨੀ ਧਰਤੀ ਸੁੰਭਰਦਾ ਜਾਵੇ
ਗੁੱਤ ਕਾਲੀ ਬਣ ਨਾਗਣੀ
ਨਾਲ ਲੱਕ ਦੇ ਮੇਲੁਦੀ ਆਵੇ
ਠੇਡੀ ਵਾਲਾ ਤਿਲ ਚੰਦਰਾ
ਨਿੱਤ ਸੱਥ 'ਚ ਪਵਾੜੇ ਪਾਵੇ
ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੁਰਮਾ
ਗੋਰੇ ਮੁਖੜੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰੋਂ ਬਚਾਵੇ
ਤੂੰ ਰਿੱਧੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਧਰਦੀ
ਚੰਨ ਅੰਬਰੀਂ ਬੋਲੀਆਂ ਪਾਵੇ

ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਕੁੜੀਆਂ ਸੁਕੀਨੀ ਵਿੱਚ ਰੁੜੀਆਂ
ਜਾਣ ਗੁਰੂਘਰ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੁਮਾਲ ਧਰਕੇ
ਚੁੰਨੀ ਕਰਤੀ ਬਿਗਾਨੀ ਫ਼ੈਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਮਰਕੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੱਪੜਾ ਨਾ
ਪਾਉਣਾ ਆਵੇ ਚੱਜ ਦਾ
ਨੀ ਜੀਨ ਪਾਟੀ ਪਾਕੇ
ਦੱਸੇ ਫ਼ੈਸ਼ਨ ਇਹ ਅੱਜ ਦਾ
ਇਹਨਾਂ ਨੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਇਓ ਕੁੜੀਓ
ਵਿਆਹ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕਰਾਇਓ ਕੁੜੀਓ

ਨੀ ਆ ਜਾਓ ਕੁੜੀਓ
ਨੀ ਬਹਿ ਜਾਓ ਕੁੜੀਓ
ਇੱਕ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੱਸਾਂ
ਉੱਤੋਂ ਚੁੱਪ ਚੁਪੀਤਾ ਲੱਗਦਾ
ਨੀ ਅੰਦਰੋਂ-ਅੰਦਰੀਂ ਹੱਸਾਂ
ਮੇਕਅਪ ਲਾ ਮਰਸੀਡੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ
ਬਿਨ ਮੇਕਅਪ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਬੱਸਾਂ
ਚੱਪਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਇਓ ਨਾ
ਸੌਂਹ ਰੱਬ ਦੀ ਕਿਤੇ ਨਾ ਨੱਸਾਂ

ਸੁਣ ਵੇ ਮੁੰਡਿਆ, ਸੁਣ ਵੇ ਮੁੰਡਿਆ
ਕੀਤੀ ਆ ਗੱਲ ਬੇਕਾਰ
ਸਾਡੇ ਮੇਕਅਪ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ
ਵੇ ਕਈਆਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ
ਲਾਉਣਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੇਕਅਪ ਛੱਡੀਏ
ਹੋ ਜਾਣ ਬੰਦ ਬਜ਼ਾਰ
ਵੇ ਹੋ ਜਾ ਤਿਆਰ ਜ਼ਰਾ
ਹੁਣ ਛਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੈਣੀ ਆ ਮਾਰ

ਜਾ ਜਾ ਮੁੰਡਿਆ ,ਨਾ ਸਤਾ ਮੁੰਡਿਆ
ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਲੂਨ 'ਤੇ,ਫੇਸ਼ੀਅਲ ਕਰਾ ਮੁੰਡਿਆ

ਮੈਂ ਆਵਾਂ, ਆਵਾਂ, ਆਵਾਂ
ਨੀ ਮੈਂ ਨੱਚਦੀ ਝੂਮਦੀ ਆਵਾਂ
ਨੀ ਮੈਂ ਪੈਰੀਂ ਝਾਂਜਰ ਪਾਵਾਂ
ਅੱਡੀ ਮਾਰ ਝਾਂਜਰ ਖਣਕਾਵਾਂ
ਮੇਰੀ ਨੱਚਦੀ ਦੀ ਝਾਂਜਰ ਹੱਲੇ-ਹੱਲੇ
ਵੱਜੀ ਢੋਲਕੀ ਗਿੱਧੇ ਦੀ
ਹੋ ਗਈ ਬੱਲੇ-ਬੱਲੇ

ਮੈਂ ਆਵਾਂ, ਆਵਾਂ, ਆਵਾਂ
ਨੀ ਮੈਂ ਨੱਚਦੀ ਝੂਮਦੀ ਆਵਾਂ
ਨੀ ਮੈਂ ਪੈਰੀਂ ਝਾਂਜਰ ਪਾਵਾਂ
ਅੱਡੀ ਮਾਰ ਝਾਂਜਰ ਖਣਕਾਵਾਂ
ਹਾਏ ਮੇਰੀ ਨੱਚਦੀ ਦੀ
ਝਾਂਜਰ ਟੁੱਟ ਗਈ ਨੀ
ਮੈਂ ਰਹੀ ਨੱਚਦੀ ਟ੍ਰੈਨ
ਮੇਰੀ ਛੁੱਟ ਗਈ ਨੀ

ਅਮਲੀ

ਅਮਲੀ

(ਵਾਰਤਾਲਾਪ - ਸੰਵਾਦ , ਛੰਦ ਮੁਕਤ ਬੋਲੀ)

ਆ ਨੀ ਬਿਸ਼ਨੀਏ ਜਾਹ ਨੀ ਬਿਸ਼ਨੀਏ
ਗੇੜਾ ਨਾ ਪੇਕੇ ਮਾਰਿਆ ਨੀ ਬਿਸ਼ਨੀਏ ...
ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਸੁਣਿਆ!ਵਿਆਹ ਨੀ ਬਿਸ਼ਨੀਏ ?

ਆਹੋ ਨੀ ਆਹੋ! ਸੀ ਵਿਆਹ ਨੀ ਸਿਮਰੀਏ
ਸਹੁਰਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਡਾਢੇ ਚਾਅ ਨੀ ਸਿਮਰੀਏ
ਨੱਚ ਨੱਚ ਪਾਇਆ ਅਸੀਂ ਗਾਹ ਨੀ ਸਿਮਰੀਏ..

ਤੂੰ ਤਾਂ ਵਿਆਹੀ ਛੋਟੇ ਨਾਲ ਨੀ ਬਿਸ਼ਨੀਏ
ਤੇਰੇ ਜਿੱਡੇ ਹੋਏ ਤੇਰੇ ਬਾਲ ਨੀ ਬਿਸ਼ਨੀਏ
ਗੱਲ ਦੱਸ ਪੂਰੀ ਨਾ ਤੂੰ ਟਾਲ ਨੀ ਬਿਸ਼ਨੀਏ

ਛੜਾ ਜੇਠ ਅਮਲੀ ਗਿਆ ਈ ਵਿਆਹਿਆ ਨੀ
ਇਹ ਨਾ ਹੁਣ ਪੁੱਛੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਕ ਕਰਵਾਇਆ ਨੀ
ਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਤਿਓ ਮਰਾਸਣ ਲਿਆਇਆ

"ਲੈ ਨੀ! ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਰੌਣਕ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਊ..?

ਮੈਂ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਨਹਾਤੀ ਭੈਣੇ..
ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਉੱਠਦਾ ਹੀ ਜਾਨ ਖਾ ਲੈਂਦਾ
ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਬਣਾ ਦਿਓ ...
ਚਾਹ ਮਿਲ ਜਾਊਗੀ...
ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਾਮ ਦੁਪਹਿਰੀ
ਕੁੱਕੜ ਵਾਂਗੂ ਬਾਂਗਾਂ ਦੌਂਦਾ
ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ...
ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ...?
ਨੀ ਹੁਣ....!"

ਅਮਲੀ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਵਿਆਹ ਨੀ ਸਹੇਲੀਏ
ਤੜਕੇ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਚਾਹ ਨੀ ਸਹੇਲੀ
ਅਮਲੀ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਚਾਅ ਨੀ ਸਹੇਲੀਏ

ਹੁੰਦੀ ਫਿਰ ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਨੀ ਸਹੇਲੀਏ
ਪਾਉਂਦੇ ਦੇਵੋਂ 'ਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਗਾਹ ਨੀ ਸਹੇਲੀਏ
ਆਇਆ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਨੀ ਸਹੇਲੀਏ..

ਛੜੇ ਜੇਠ ਅਮਲੀ ਨੂੰ ਰੰਨ ਮਿਲੀ ਕਮਲੀ
ਬਣ ਗਈ ਸਹੇਲੀਏ ਅਮਲੀ ਦੀ ਫੈਮਲੀ

ਛੜੇ ਛੜੇ ਨਾ ਕਰੋ

...ਆ ਜੋ ਨੀ ਆ ਜੋ ਕੁੜੀਓ
ਨਾਲੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆਓ ਇਹਨਾਂ ਛੜਿਆਂ ਨੂੰ...

ਆਜੇ ਆਜੇ ਮੈਦਾਨੇ ਵੇ ਛੜਿਓ
ਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਕੇ ਨਾ ਲੜਿਓ

ਆਜਾ ਸਹੇਲੀਏ ਬਹਿਜਾ ਸਹੇਲੀਏ
ਨੀ ਬਹਿ ਜਾ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਥੱਲੇ
ਦੇ ਛੜਿਆਂ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣਾਵਾਂ
ਨੀ ਦੇਵੇਂ ਕੱਲ-ਮ- 'ਕੱਲੇ
ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤੀਂ ਦੇਵੇਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ
ਨੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਸੀ ਚੱਲੇ
ਟਾਇਮ ਨੰਦਾਂ ਦੇ ਅੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ
ਹਾਏ ਨੀ ਦੇਵੇਂ ਬੈਠੇ ਥੱਲੇ
ਮੱਝ ਦੀ ਪੂਛ ਫੜ ਕੇ
ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੀਰ ਵਿਆਵਣ ਚੱਲੇ

ਨੀ ਆ ਮੇਲਣੇ, ਨੀ ਜਾਹ ਮੇਲਣੇ
ਛੜਿਆਂ ਦੇ ਜਾਈਂ ਨਾ ਰਾਹ ਮੇਲਣੇ
ਕੋਲ ਬਹਿ ਕੇ ਫ਼ੋਟੋ ਖਿਚਵਾ ਲੈਣਗੇ
ਵਟਸ ਐਪ 'ਤੇ ਸਟੇਟਸ ਪਾ ਲੈਣਗੇ

ਗੇੜੇ ਲਾਉਣ ਅੱਲ੍ਹੜਾਂ ਬੋਲੀ ਪਾਉਣ ਅੱਲ੍ਹੜਾਂ
ਅੱਗ ਛੜਿਆਂ ਦੇ ਸੀਨੇ ਮਚਾਉਣ ਅੱਲ੍ਹੜਾਂ

ਬਦਲ-ਬਦਲ ਕੇ ਲਾਇਆ ਨਾ ਕਰ
ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਿਆਪਾ ਪਾਊ
ਡੀ.ਪੀ. ਤੇਰੀ ਛੜਿਆਂ ਨੂੰ
ਹਾਏ ਨੀ ਹਾਰਟ ਅਟੈਕ ਕਰਵਾਊ

...ਆਜੇ ਆਜੇ ਮੈਦਾਨੇ ਵੇ ਛੜਿਓ
ਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਕੇ ਨਾ ਲੜਿਓ...

ਛੜੇ-ਛੜੇ ਨਾ ਕਰੋ ਕੁੜੀਓ
ਜੀ ਛੜੇ ਬੜੇ ਗੁਣਕਾਰੀ
ਨਾ ਛੜਿਆਂ ਨੂੰ ਟੈਨਸ਼ਨ ਰਹਿੰਦੀ
ਨਾ ਕੋਈ ਲੱਗੇ ਬਿਮਾਰੀ
ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ
ਨਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰੀ
ਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਰੌਲਾ-ਰੱਪੇ
ਜੀ ਨਾ ਕੋਈ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀ
ਨਿੱਤ ਢਾਬੇ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਖਾਂਦੇ
ਖਾਂਦੇ ਭਾਤੇ-ਭਾਂਤ ਤਰਕਾਰੀ
ਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਛੜਿਆਂ ਨੇ
ਐਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੀ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ
ਨੀ ਮਸਾਂ ਸੀ ਫੁਡਾਇਆ ਜਰਦਾ
ਪੀਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਟੁੱਟ ਪੈਣਾ ਬੀੜੀ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਰੋੜਾ
ਅਮਲੀ ਦਾ ਵੀਜ਼ਾ ਲੱਗਿਆ
ਫਿਰੇ ਗਲੀਆਂ 'ਚ ਹੋ ਕੇ ਚੌੜਾ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੀ ਮੌਲੀ
ਛੜਿਆਂ ਦੀ ਸੂਈ ਬੱਕਰੀ
ਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਬਿਸ਼ਨੀ ਨੂੰ
ਲੈ ਜਾ ਆ ਕੇ ਬੋਹਲੀ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੀ ਤੇਰੀ
ਛੜਿਆਂ ਦੀ ਸੂਈ ਬੱਕਰੀ
ਪਠੇਰੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰੋਜ਼ ਲੋਰੀ

ਛੜਾ ਵਿਚਾਰਾ ਤਰਲੇ ਲੈ-ਲੈ
ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕੱਲ੍ਹ ਤੈਨੂੰ?
ਨੀ ਕਹਿੰਦਾ ਪੁੰਨ ਖੱਟ ਲੈ
ਕੋਈ ਸਾਕ ਕਰਾ ਦੇ ਮੈਨੂੰ

ਬਿਸ਼ਨ ਕੌਰ ਨੂੰ ਛੜਾ ਜਾਂ ਕਹਿੰਦਾ
ਬਿਸ਼ਨੀਏ ਸਾਕ ਕਰਾ ਦੇ ਨੀ
ਲੰਗੜੀ, ਲੂਲੀ, ਗੁੰਗੀ, ਕਾਣੀ
ਕੋਈ ਆਈ ਲੈਟ੍ਰਸ ਵਾਲੀ ਲਿਆ ਦੇ
ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ ਵੈਲ ਛੱਡ ਦਿਉਂ
ਨੀ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਜਹਾਜ਼ ਝੜਾ ਦੇ

ਕਦੇ ਆ ਛੜਿਆ ਕਦੇ ਜਾਹ ਛੜਿਆ
ਜੀ ਸਦਕੇ ਵਿਹੜੇ ਮੇਰੇ ਆ ਛੜਿਆ
ਪੀ ਜਾਇਆ ਕਰ ਕੱਪ ਚਾਹ ਛੜਿਆ
ਚਾਹ ਪੀ ਕੇ ਪਿਆ ਕਰ ਰਾਹ ਛੜਿਆ
ਏਦੂੰ ਵੱਧ ਨਹੀਓਂ ਹੋਣਾ ਚਾਅ ਛੜਿਆ
ਕਰ ਸਕਦੀ ਨਾ ਤੇਰਾ ਵਿਆਹ ਛੜਿਆ

ਛੜਿਆਂ ਵੇਹੜੇ ਸੁਣ ਕੇ ਢੋਲਕੀ
ਸਿਮਰੋ ਭੱਜੀ ਭੱਜੀ ਆਈ
ਨੀ ਕਹਿੰਦੀ 'ਬਿੰਦ' ਕੁੜੇ
ਵਹੁਟੀ ਮਸਾਂ ਹੀ ਥਿਆਈ
ਨੀ ਕਹਿੰਦੀ 'ਬਿੰਦ' ਕੁੜੇ
ਬਣ ਗਿਆ ਛੜਾ ਜਵਾਈ

ਵਿਆਹ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ 'ਤੇ
ਗੁਲਾਬ ਲੱਗ ਗਏ ਨੇ
ਛੜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ
ਜੁਲਾਬ ਲੱਗ ਗਏ ਨੇ

ਲਾੜੀ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਜਿਵੇਂ
ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੀਆਂ ਨੇ ਗੰਦਲਾਂ
ਵੇਖ-ਵੇਖ ਛੜਿਆਂ ਨੂੰ
ਪੈਣ ਦਈਆਂ ਨੇ ਦੰਦਲਾਂ

ਕੁੜੀ ਗਿੱਧੇ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੀ ਪੰਜੇਬ ਖਣਕੇ
ਛੜਿਆਂ ਪਾਈਆਂ ਪੈਲਾਂ ਨੀ ਮੋਰ ਬਣਕੇ

ਦਿਲ ਮੰਗਦਾ

ਪਾਵੇ, ਪਾਵੇ, ਪਾਵੇ
ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੁੰਡਾ
ਮੱਲੇ-ਮੱਲੀ ਹੀਰੋ ਬਣੀ ਜਾਵੇ
ਚੋਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਹਿ ਪੈਂਦਾ
ਜਿਹੜਾ-ਜਿਹੜਾ ਰਾਹੇ ਮੇਰੇ ਆਵੇ
ਨੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਪੇਜ਼ ਦੇ ਲਈ
ਤਾਜ਼ਾ ਤੋੜ ਕੇ ਗੁਲਾਬ ਲਿਆਵੇ
ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਗੱਲ ਫੜ ਲਈ
ਮੁੰਡਾ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਗੋੜੀਆਂ ਲਾਵੇ
ਨੀ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਰੱਖਿਐ
ਨਿੱਤ ਕਾਲਜ ਛੱਡਣ ਲੈਣ ਆਵੇ
ਨੀ ਮੈਂ ਕਿਹਾ.....

ਮੋਢਾ ਮਾਰ ਲੰਘਦਾ
ਨੀ ਖੰਘੂਰਾ ਖੰਘਦਾ
ਮੁੰਡਾ ਗੱਲਾਂ-ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ
ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੰਗਦਾ
ਇਕ ਹਾਣ ਦਾ ਮੁੰਡਾ
ਨੀ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੰਗਦਾ

ਵੀਕ ਦਾ, ਵੀਕ ਦਾ
ਵੀਕ ਦਾ ਨੀ
ਨਿੱਤ ਖੜ੍ਹ ਕੇ
ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਡੀਕਦਾ ਨੀ

ਕਦੇ ਦਿਸ ਕਰਦਾ
ਕਦੇ ਦੈਟ ਕਰਦਾ
ਟੁੱਟ ਪੈਣਾ ਨੀ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚੈਟ ਕਰਦਾ

ਵੀਕ ਡੇਅ 'ਚ ਕਰਦਾ
ਨੀ ਵੀਕ ਐਂਡ ਕਰਦਾ
ਲਿਖ-ਲਿਖ ਕੇ ਮੈਸੇਜ
ਮੈਨੂੰ ਸੈਂਡ ਕਰਦਾ
ਨੀ ਰੋਜ਼ ਲਿਖ-ਲਿਖ
ਮੈਸੇਜ ਸੈਂਡ ਕਰਦਾ

ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਝਕਾਨੀ
ਹਾਏ ਲੈ ਗਿਆ
ਗਲ ਮੇਰੇ ਦੀ ਗਾਨੀ
ਉਹਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀਨੇ ਨਾਲ
ਲਾ ਕੇ ਰੱਖੁੰਗਾ ਨਿਸ਼ਾਨੀ
ਟੁੱਟ ਪੈਣਾ ਨੀ
ਪਿਆਰ 'ਚ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ
ਮੁੰਡਾ ਚੋਰ ਸਮਝ ਕੇ
ਨੀ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ

ਦੁੱਧ ਕੜ੍ਹ, ਕੜ੍ਹ ਕੇ
ਖੋਇਆ ਹੋ ਗਿਆ
ਮੁੰਡਾ ਤੇਰੇ ਬਾਝੋਂ ਦੇਖ
ਅਧਮੋਇਆ ਹੋ ਗਿਆ

ਸੰਗਦਾ, ਸੰਗਦਾ, ਸੰਗਦਾ ਨੀ
ਨਾਪ ਲੈ ਗਿਆ
ਵੀਹਣੀ ਦੀ ਵੰਗ ਦਾ ਨੀ

ਕਹਿ ਗਿਆ, ਕਹਿ ਗਿਆ
ਕਹਿ ਗਿਆ ਨੀ
ਮੁੰਡਾ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ਼
ਲਵ ਯੂ ਕਹਿ ਗਿਆ ਨੀ

ਲੈ ਗਿਆ, ਲੈ ਗਿਆ
ਲੈ ਗਿਆ ਨੀ
ਜਾਨ ਕੱਢ ਕੇ ਨਾਰ ਦੀ
ਲੈ ਗਿਆ ਨੀ
ਟੁੱਟ ਪੈਣੀ ਦਾ
ਜਾਨ ਕੱਢ ਲੈ ਗਿਆ ਨੀ

ਕਦੇ ਆ ਢੋਲਣਾ,
ਕਦੇ ਜਾ ਢੋਲਣਾ
ਵੇ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਗਲ਼ੀ
ਫੇਰੀ ਨਿੱਤ ਪਾ ਢੋਲਣਾ
ਵੇ ਤੈਨੂੰ ਵੇਖ ਵੇਖ
ਚੜ੍ਹਦਾ ਚਾਅ ਢੋਲਣਾ
ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ਼
ਕਰਨਾ ਵਿਆਹ ਢੋਲਣਾ

ਰਾਇਆ, ਰਾਇਆ, ਰਾਇਆ
ਮੈਂ ਚੂੜੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗੀ ਦਰਜਨ
ਮੁੰਡਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਦੁਕਾਨ ਲਿਆਇਆ

ਸੂਹੇ ਵੇ ਚੀਰੇ ਵਾਲਿਆ
ਗੱਲ ਸੁਣ ਲੈ ਸਰਦਾਰਾ
ਜਦੋਂ ਦੀ ਲਾਈ ਨਾਲ਼ ਤੇਰੇ
ਭਾਬੇ ਪਾਉਂਦੀ ਨਿੱਤ ਪੁਆੜਾ
ਨੈਟ ਪੈਕ ਤੇਰਾ ਮੁੱਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ

ਕਹਿੰਦੀ ਹੋਰ ਨਾ ਖਾਂਦਾ ਵਾਰਾ
ਲੈ ਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ
ਹੁਣ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ

ਮਣਕੇ, ਮਣਕੇ, ਮਣਕੇ
ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਛੱਡਣੀ
ਤੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ
ਬੈਠਾ ਮੁੰਡਾ ਤਣ ਕੇ

ਵਾਅਦੇ, ਵਾਅਦੇ, ਵਾਅਦੇ
ਡਾਇਮੰਡ ਦਾ ਛੱਲਾ ਸੋਹਣਿਆ
ਰਿੰਗ ਫਿੰਗਰ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਛੇਤੀ ਪਾ ਦੇ

ਡੇਟ ਰੱਖ ਲਈ ਦਸੰਬਰ ਦੀ
ਫੈਮਲੀ 'ਚ ਹੋਣੀ ਐਂਟਰੀ
ਨਵੀਂ ਘਰ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਦੀ

ਫੇਸਬੁੱਕ ਲਾਈਵ

ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਨੇ ਦਾਰੂ ਕੱਢੀ
ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਪੀ ਕੁੜੇ
ਨੀ ਮੈਂ ਸਿੱਪ - ਸਿੱਪ..
ਸਿੱਪ-ਸਿੱਪ ਕਰ ਲਈ ਪੀ ਕੁੜੇ
ਮੇਰਾ ਕੱਚਾ...
ਮੇਰਾ ਕੱਚਾ ਹੋਵੇ ਜੀਅ ਕੁੜੇ
ਅਸੀਂ ਬਹਿ ਗਏ...
ਬਹਿ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਜੀ ਕੁੜੇ

“ਨੀ ਫਿਰ...?”
“ਨੀ ਫਿਰ ਕੀ...!”
“ਫਿਰ ਚੰਦਰੇ ਨੇ ਨਵਾਂ ਹੀ ਚੰਨ ਚਾੜ੍ਹਤਾ!”
“ਨੀ ਕੀ ਚੰਨ ਚਾੜ੍ਹਤਾ?”

ਪਹਿਲਾਂ 'ਕੱਠਿਆਂ ਦੀ ਸੈਲਫੀ ਲਾ ਕੇ...
ਫਿਰ ਘਰ ਦੀ ਕੱਢੀ ਦਾ ਸਟੇਟਸ ਪਾ ਕੇ...
“ਬੁਹ.....!”

ਫੇਸਬੁੱਕ 'ਤੇ ਲਾਈਵ ਹੋ ਬਹਿ ਗਿਆ ਨੀ
ਫਿਰ ਨਵਾਂ ਪੁਵਾੜਾ ਪੈ ਗਿਆ ਨੀ
ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰੌਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਨੀ
ਬਾਪੂ ਡਾਂਗ ਲੈ ਪਿੱਛੇ ਸਾਡੇ ਪੈ ਗਿਆ ਨੀ
ਨਸ਼ਾ ਪੀਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਲਹਿ ਗਿਆ ਨੀ

ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਧੜਕੇ

ਲਿਖ-ਲਿਖ ਚਿੱਠੀਆਂ
ਮੈਂ ਫੌਜ ਵੱਲ ਘੱਲੀਆਂ
ਫੌਜੀ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲਦੀ
ਛੁੱਟੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ
ਬਣ ਗਈ ਆ ਸੌਂਕਣ
ਡਿਊਟੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ
ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੀ ਆ
ਡਿਊਟੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ

ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਜਵਾਈ
ਰਹਿੰਦਾ ਭਾਲਦਾ ਲੜਾਈ
ਕਹਿੰਦਾ ਦਾਲ ਕਿਓਂ ਬਣਾਈ
ਕਰੇ ਟੋਕਾ ਟਕਾਈ
ਲਾਵੇ ਝੋਰੇ ਕੁੜੀਓ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਕਿਹੜਾ ਘੱਟ
ਕਹਿੰਦੀ ਲੂਣ ਵਿੱਚ ਘੱਟ
ਮਾਰੇ ਕਾਲਜੇ 'ਤੇ ਸੱਟ
ਪੇਕੇ ਤੇਰੇ ਕੁੜੀਓ
ਅੱਜ ਲੱਗਣੀ ਕਚਹਿਰੀ
ਸਹੁਰੇ ਮੂਹਰੇ ਕੁੜੀਓ

ਤੇਰੀ ਧੀ ਸੋਹਲ ਦਾ
ਨੀ ਕਲੇਜਾ ਡੋਲਦਾ
ਮਾਏ ਤੇਰਾ ਨੀ ਜਵਾਈ
ਜਦੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲਦਾ

ਵੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਗੌਂਡ
ਮਾਹੀਆ ਇਕ ਤਾਂ ਕਰੇ ਫਰੌਂਡ
ਨਾ ਉੱਤੋਂ ਸੰਗ ਕਰਦਾ

ਨਾ ਭੇਰਾ ਸੰਗ ਕਰਦਾ
'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦਾ
ਪੀ ਕੇ ਰਾਤੀਂ ਘਰ ਵੜਦਾ
ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਲੜਾਈਆਂ ਕਰਦਾ

ਜਿਸ ਦਿਨ ਦੀ ਵਿਆਹੀ
ਤੇਰੇ ਘਰ ਵੇ ਮੈਂ ਆਈ
ਤੇਰਾ ਭਰਦੀ ਰਹੀ ਮੈਂ ਪਾਣੀ
ਧੀ "ਐਨ ਆਰ ਆਈ" ਦੀ
ਤੂੰ ਮੁੰਡਿਆ ਕਦਰ ਨਾ ਜਾਣੀ

ਡੇਰੀ, ਡੇਰੀ, ਡੇਰੀ
ਦਿਨੇ ਨਿੱਤ ਗੁੱਤ ਪੁੱਟਦਾ
ਰਾਤੀਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਮੰਗਦਾ ਸੌਰੀ

ਚਟਣੀ, ਚਟਣੀ, ਚਟਣੀ
ਪਿੱਛੋਂ ਤੈਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰ ਲਊਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਂ ਤੇਰੀ ਮੈਂ ਪੱਟਣੀ

ਮਹਿੰਦੀ ਮਹਿੰਦੀ ਹਰ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ
ਮਹਿੰਦੀ ਬਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ
ਘੋਟ-ਘੋਟ ਕੇ ਲਾਈਏ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ
ਵੱਟੀਆਂ ਬਣ-ਬਣ ਲਹਿੰਦੀ
ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਹਸਬੈਂਡ ਦੀ
ਘੂਰ ਵਾਈਫ਼ ਨਾ ਸਹਿੰਦੀ

ਕਦੇ ਅਧੀਆ ਰੋੜ੍ਹਦਾ
ਕਦੇ ਪਊਆ ਰੋੜ੍ਹਦਾ
ਕਹਿੰਦਾ ਅੱਖ ਤੇਰੀ ਚਾਹੜੇ
ਨਸ਼ਾ ਪਹਿਲੇ ਤੋੜ ਦਾ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ ਲਿਆਇਆ ਤੁੱਕ ਮਲੰਗਾ
ਜਦ ਨਵੀਂ-ਨਵੀਂ ਮੁਕਲਾਵੇ ਆਈ
ਬਣਦਾ ਬੜਾ ਸੀ ਚੰਗਾ
ਹੁਣ ਟੁੱਟ ਪੈਣਾ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢੇ
ਪਾਉਂਦਾ ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਪੰਗਾ
ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ ਰਹਿੰਦਾ ਘਰ ਵਿੱਚ
ਕਰੇ ਨਵਾਂ ਜਦ ਦੰਗਾ
ਨੀ ਰੌਣਕਾਂ ਲਾਈ ਰੱਖਦਾ
ਮੇਰਾ ਮਾਹੀਆ ਰੰਗ ਬਰੰਗਾ

ਨਹਿਰੋਂ ਆਰ ਬੰਗਲਾ
ਨੀ ਨਹਿਰੋਂ ਪਾਰ ਬੰਗਲਾ
ਮੇਰੇ ਮਾਹੀਏ ਦਾ ਸੁਭਾਅ
ਨੀ ਬੜਾ ਰੰਗਲਾ

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਹੀਏ
ਨੀ ਤੂੰ-ਤੂੰ ਕਰਦੇ
ਮੇਰੇ ਮਾਹੀਏ ਦੀ ਦੱਸਾਂ ਕੀ
ਮੈਨੂੰ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਜੀ -ਜੀ

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਹੀਏ ਡਿਗਰੀਆਂ ਵਾਲੇ
ਮੇਰਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਦੇਸੀ ਜਿਹਾ
ਬੋਲ ਮਹੀਏ ਦਾ
ਗੁੜ ਦੀ ਪੇਸੀ ਜਿਹਾ

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਹੀਏ ਪੱਗਾਂ ਵਾਲੇ
ਮੇਰਾ ਮਾਹੀਆ ਮੋਨਾ ਨੀ
ਚੌਢੀ ਕੈਰਟ ਦਾ ਸੋਨਾ ਨੀ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਬੱਤਾ
ਸੱਸੇ ਸਮਝਾ ਲੈ ਪੁੱਤ ਨੂੰ
ਤੇਰਾ ਲਾਡਲਾ ਬੜਾ ਨੀ ਕੁਪੱਤਾ

ਬੋਲ, ਬੋਲ, ਬੋਲ
ਵੇ ਤੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬੋਲ
ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਧੜਕੇ
ਦੇ ਦਿਨ ਹੱਸ ਖੇਡ ਲੈ ਮਾਹੀਆ
ਵੇ ਕੀ ਲੈਣਾ ਲੜ ਕੇ

ਬੋਲਾਂ, ਬੋਲਾਂ, ਬੋਲਾਂ
ਨੀ ਮੈਂ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਬੋਲਾਂ
ਬੋਲਾਂ ਕੋਠੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ
ਮੈਂ ਵੀ ਦੇ ਦਿਨ
ਹੱਸ ਕੇ ਕੱਢਾਂ ਲਵਾਂ
ਨੀ ਜਾ ਪੇਕੇ ਲੜ ਕੇ

ਦਰਜ਼ੀ

ਮੀਆਂ ਬੀਵੀ ਅਤੇ ਦਰਜ਼ੀ
(ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਸੰਵਾਦ)

ਨੀ ਅਤਰੋ, ਨੀ ਐਤਕੀਂ ਬੜੇ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨੇ ਸੂਟ ਸਵਾਂ ਕੇ ਲਿਆਈਂ ਏਂ!
ਲਗਦਾ ਏ ਜੀਜੇ ਨੇ ਦਰਜ਼ੀ ਘਰੇ ਹੀ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਏ..!

ਲੈ ਨੀ ਚਤਰੋ, ਦਰਜ਼ੀ ਘਰ ਬਿਠਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਲੈ..।

ਨੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਜੀਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਏ ਪੇਕੇ।
ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ, ਓਹੀ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਸੂਟ ਹੰਢਾਉਂਦੀ ਨੂੰ!
ਐਤਕੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਵੇਂ ਸੂਟ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣੇ ਨੇ..।'।
ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ, ' ਚੱਲ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਲੈ ਦਿਉਂ..।'।
ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੜਕੇ ਹੀ ਉੱਠ ਕੇ,
ਸਾਰਾ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਨਬੇੜ ਕੇ,
ਅੜੀਏ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ।

ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕਦੋਂ ਜਾਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ..?
ਤਾਂ ਅੱਗਿਓਂ ਕਹਿੰਦਾ, 'ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਜਾਣਾ।'
ਲਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਕਾਲ ਲਾਉਂਦਾ ਆਂ
ਸੂਟ ਪਸੰਦ ਕਰ ਲੈ।
ਚਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਭਾਵੇਂ, ਪੰਜ ਲੈ ਲਈਂ..।
ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਬਈ ਇੱਕ ਸੂਟ ਵੱਧ ਮਿਲ ਜਾਊ।
ਸ਼ਹਿਰ ਜਦੋਂ ਦਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੂਟ ਦੇਣ ਜਾਣਾਂ, ਉਦੋਂ ਜਾ ਆਊਂ..।
ਚੱਲ ਬਈ, ਵੀਡੀਓ ਕਾਲ 'ਤੇ
ਮੈਂ ਪੰਜ-ਛੇ ਸੂਟ ਪਸੰਦ ਕਰ ਲਏ..।
ਤੇ ਲਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਬਈ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਲੈ ਜਾਊਂ
ਨਾਲੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਜਾਊਂ..।
ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਬਈ ਮੈਂ ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਚੱਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲੇ ਓਥੇ ਹੀ
ਦਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੂਟ ਦੇ ਆਊਂ...
ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਸੂਟ ਮੈਂ ਲੈ ਆਊਂ ਤੇ ਦਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਆਊਂ।
ਬਈ ਨਾਪ ਘਰੇ ਆ ਕੇ ਲੈ ਜਾਊਂ..।
ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਅੜੀਏ ਮੁਡ ਜਿਹਾ ਹੀ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ..।

ਨੀ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਆ।
ਸੂਟ ਵੀ ਫੜ ਲਿਆਇਆ ਤੇ
ਸਕੂਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਠਾ ਲਿਆਇਆ..।
ਅੱਛਾ ! ਨੀ ਫਿਰ...?

ਨੀ, ਦਰਜ਼ੀ ਫਿਰ ਫੀਤਾ ਕੱਢ ਕੇ ਲੈਣ ਲੱਗਾ ਨਾਪ
ਤਾਂ ਕੁਰਸੀ ਡਾਹ ਕੇ ਕੋਲ ਹੀ ਬਹਿ ਗਿਆ...।
ਨੀ ਫਿਰ.....?
ਨੀ ਫਿਰ ਕੀ ਸੀ..?

ਦਰਜ਼ੀ ਜਦ-ਜਦ ਫੀਤਾ ਲਾਵੇ
ਮਾਹੀਏ ਦਾ ਇੱਕ ਰੰਗ ਆਵੇ ਇੱਕ ਜਾਵੇ
ਮਾਹੀਏ ਦਾ ਇੱਕ ਰੰਗ ਆਵੇ ਇੱਕ ਜਾਵੇ...

ਦਰਜ਼ੀ ਨਾਪ ਲਵੇ ਜਦੋਂ ਵੱਖੀ ਦਾ
ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ-ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ ਸ਼ੱਕੀ ਦਾ
ਨੀ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ-ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ ਸ਼ੱਕੀ ਦਾ...

ਦਰਜ਼ੀ ਨਾਪ ਲੈਣ ਲੱਗਾ ਫਿਟਿੰਗ ਦਾ
ਮਾਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਇਹ ਮਸਲਾ ਚੀਟਿੰਗ ਦਾ
ਮਾਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਇਹ ਮਸਲਾ ਚੀਟਿੰਗ ਦਾ...

ਦਰਜ਼ੀ ਹਿਪ ਕੋਲ ਲਾਇਆ ਮੁੱਢ ਫੀਤੇ ਦਾ
ਕਹਿੰਦਾ ਨਾਪ ਦੇ-ਦੇ ਸੂਟ ਸੀਤੇ ਦਾ
ਨੀ ਕਹਿੰਦਾ ਨਾਪ ਦੇ-ਦੇ ਸੂਟ ਸੀਤੇ ਦਾ...

ਨੀ ਦਰਜ਼ੀ ਨੇ ਫੀਤਾ ਲਾਇਆ ਮੋਢੇ ਥੱਲੇ
ਦਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਖ ਲਿਆ ਮਾਹੀਏ ਗੋਡੇ ਥੱਲੇ
ਨੀ ਦਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਖ ਲਿਆ ਮਾਹੀਏ ਗੋਡੇ ਥੱਲੇ...

ਸ਼ੁਕੀਨ ਗੱਭਰੂ

ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਆਈਏ ਜਾਈਏ
ਛੰਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਦਾਮ
ਬਈ ਜਿਹੜਾ ਨੱਚੇ ਨਾ
ਉਹ ਬੀਵੀ ਦਾ ਗੁਲਾਮ

ਹਾਏ ਪਰਦਾ, ਪਰਦਾ, ਪਰਦਾ
ਨੀ ਪੁੱਤ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ
ਗੱਲ ਚੱਕਵੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂਓ ਜਰਦਾ
ਨੀ ਝੁਕ ਕੇ ਸਲਾਮਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ
ਪੱਗ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜੱਟ ਖੜ੍ਹਦਾ
ਨੀ ਯਾਰੀਆਂ 'ਚ ਜਿੰਦ ਵੱਸਦੀ
ਯਾਰਾਂ ਬੇਲੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂਓ ਸਰਦਾ

ਹੋ ਗਾਨੀ, ਗਾਨੀ, ਗਾਨੀ
ਨੀ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗਦੀ
ਚਾਹਵਾਂ ਬਣਨਾ ਤੇਰਾ ਮੈਂ ਦਿਲਜਾਨੀ
ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਡਰਾਂ ਗੋਰੀਏ
ਕੋਈ ਮਾਰੇ ਨਾ ਚੰਦਰਾ ਭਾਨੀ
ਨੀ ਇੱਜ਼ਤਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖੀਏ
ਬਾਹਲਾ ਉੱਡੀਏ ਨਾ ਚੜ੍ਹੀ ਜਵਾਨੀ

ਹਾਏ ਹਿਰਨੀ, ਹਿਰਨੀ, ਹਿਰਨੀ
ਨੀ ਪੁੱਤ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ
ਕੰਮਾਂ ਕਾਜਾਂ ਤੋਂ ਵਿਹਲ ਨਾ ਮਿਲਣੀ
ਨੀ ਕਰੋਂਗੀ ਉਡੀਕਾਂ ਗੋਰੀਏ
ਚੱਕ ਅੱਡੀਆਂ ਤੱਕੋਂਗੀ ਵੱਲ ਫਿਰਨੀ
ਨੀ ਥੱਕੇ ਹਾਰੇ ਘਰ ਮੁੜਨਾ
ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਹਲ ਮਿਲਣੀ

ਹੇ ਪਾਣੀ, ਪਾਣੀ, ਪਾਣੀ
ਜੇ ਨਿੱਤ ਤੂੰ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ
ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ ਬਾਣੀ
ਨੀ ਇਸ਼ਕੇ ਦੀ ਜਾਤ ਨਾ ਕੋਈ
ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਝੂਠ ਨਾ ਜਾਣੀਂ
ਨੀ ਤੇਰੇ ਨਾਵੇਂ ਜਿੰਦ ਲਿਖਣੀ
ਅਸਾਂ ਰੱਖਣਾ ਬਣਾ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਰਾਣੀ

ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿੰਡ ਸੁਣੀਂਦਾ
ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾ ਸਮਰਾਲੀ
ਓਥੋਂ ਦੀ ਇਕ ਨਾਰ ਸੁਣੀਂਦੀ
ਲਾਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਲੀ
ਬੋਲੀ 'ਤੇ ਜਦ ਬੋਲੀ ਪਾਵੇ
ਬਈ ਜਚਦੀ ਮਜਾਜਣ ਬਾਹਲੀ
ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਉਂਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ
ਸੌ ਕਿੱਲਾ ਗਹਿਣੇ ਪਾ ਲਈ

ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿੰਡ ਸੁਣੀਂਦਾ
ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾ ਫਰਵਾਲੀ
ਓਥੋਂ ਦੀ ਇਕ ਨਾਰ ਸੁਣੀਂਦੀ
ਲਾਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਲੀ
ਬਾਪੂ ਉਸਦਾ ਸਾਕ ਭਾਲਦਾ
ਮੁੰਡਾ ਹੋਏ ਅਫ਼ਸਰ ਸਰਕਾਰੀ
ਨਸ਼ੇ ਪੱਤੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾ ਲਾਵੇ
ਮਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ
ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਰੋਹਬ ਰੱਖਦਾ
ਕਰੇ ਪੱਚੀਆਂ ਪਿੰਡਾਂ 'ਤੇ ਸਰਦਾਰੀ

ਹੋ ਪਾਵੇ, ਪਾਵੇ, ਪਾਵੇ
ਨੀ ਗੱਭਰੂ ਸੁਕੀਨ ਗੋਰੀਏ
ਤੈਨੂੰ ਡੀਪ ਹਾਰਟ ਤੋਂ ਚਾਹਵੇ
ਨੀ ਖਹਿੜਾ ਤੇਰਾ ਨਹੀਂਉ ਛੱਡਣਾ
ਭਾਵੇਂ ਜਾਨ ਨਿਕਲ ਸਾਡੀ ਜਾਵੇ
ਨੀ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਲੁਕੇ ਕੇ ਰੱਖਣਾ
ਨਾ ਨਜ਼ਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੱਗ ਜਾਵੇ

ਓਏ ਕੰਘੀ, ਕੰਘੀ, ਕੰਘੀ
ਉਹ ਕਾਹਦੀ ਨਾਰ ਹੋਈ
ਜਿਹੜੀ ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ ਨਾ ਸੰਗੀ

ਜੀ ਫੀਤਾ, ਫੀਤਾ, ਫੀਤਾ
ਉਹ ਕਾਹਦਾ ਗੱਭਰੂ ਹੋਇਆ
ਜੀਹਨੇ ਇਕ ਵੀ ਇਸ਼ਕ ਨਾ ਕੀਤਾ

ਹੋ ਮੇਰੀ, ਮੇਰੀ, ਮੇਰੀ
ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਅੱਖ ਲੱਗਦੀ
ਅੱਖ ਲੜ ਗਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ

ਹਰੇ ਹਰੇ ਬਾਗ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਇਲ ਕੂਕਦੀ
ਮੁੰਡਿਓ ਨਾ ਟੋਕੀਏ ਗੱਲ ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ

ਆ ਜਾ ਨੱਚ ਲੈ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੇ ਤਾਰੇ
ਨੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਤੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ
ਆਜਾ ਨੱਚ ਲੈ ਪਤਲੀਏ ਨਾਰੇ

ਸਾਉਣ ਮਹੀਨਾ ਰੀਝਾਂ ਭਰਿਆ
ਪਿੱਪਲੀ ਪੀਘਾਂ ਪਾਈਆਂ
'ਕੱਠੀਆਂ ਹੋ-ਹੋ ਝੂਟਣ ਆਈਆਂ
ਨਣਦਾਂ ਤੇ ਭਰਜਾਈਆਂ
ਹੱਥੀਂ ਮਹਿੰਦੀ ਬਾਹੀਂ ਚੂੜੀਆਂ
ਪੈਰੀਂ ਝਾਂਜਰਾਂ ਪਾਈਆਂ
ਨੱਚ ਲੈ ਨੀ ਭਾਬੇ
ਦੇਵੇ ਸਾਉਣ ਦੁਹਾਈਆਂ

ਪਿੱਪਲ ਪੱਤੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਆਈਆਂ
ਅੱਲ੍ਹੜ ਸ਼ੋਖ ਮੁਟਿਆਰਾਂ
ਗਿੱਧਾ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਨੇ
ਹੁਸਨ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ

ਜੱਟੀਆਂ ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗੀਆਂ
ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਈਆਂ
ਨੌਂ-ਨੌਂ ਗਜ਼ ਲਹਿੰਗੇ ਸੂਕਦੇ
ਪੰਜਾਬ ਧਰਤ ਦੀਆਂ ਜਾਈਆਂ
ਬੋਲੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਬੋਲੀਆਂ
ਪਾਉਣ ਬੋਲੀਆਂ ਨਣਦ ਭਰਜਾਈਆਂ
ਅੱਜ ਵਿੱਚ ਤੀਆਂ ਦੇ
ਨੱਚ-ਨੱਚ ਕੇ ਰੌਣਕਾਂ ਲਾਈਆਂ

ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਇਕ ਸਾਧੂ ਆਇਆ
ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾ ਭੇਸ ਬਣਾ ਕੇ
ਉੱਚੇ ਟਿੱਬੇ ਛਾਵੇਂ ਬੋਹੜ ਦੀ
ਬਹਿ ਗਿਆ ਡੇਰਾ ਲਾ ਕੇ
ਆਉਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਨੂੰ ਰਹੇ ਝਾਕਦਾ
ਕਾਲੀ ਐਨਕ ਲਾ ਕੇ
ਇਕ ਦਿਨ ਚੰਦਰਾ ਫੇਸਬੁੱਕ 'ਤੇ
ਬਹਿ ਗਿਆ ਵੀਡੀਓ ਲਾ ਕੇ
ਬੀਬੇ ਉਹਦੀ ਰਮਜ਼ ਜਾਣ ਗਈ
ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਪਿੰਡ ਆਕੇ
ਜੱਟਾਂ ਫਿਰ ਸਾਧੂ ਕੁੱਟਿਆ
ਸਾਧੂ ਕੁੱਟਿਆ ਪੁੱਠਾ ਲਮਕਾਕੇ

ਤੇਰੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਾਂ
ਵੇ ਅੜਿਆ ਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਦੀ ਸੀਟ ਮੱਲਾਂ
ਵੇ ਅੜਿਆ ਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ
ਦੇਵੇਂ ਬਹਿ ਕੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ
ਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਰੀਏ ਵੇਟ
ਆਵੇ ਟੀਟੀ ਆ ਕੇ ਆਖੇ
ਆਉਣੀ ਏ ਗੱਡੀ ਲੇਟ
ਗੋਡੇ ਥੱਲੇ ਟੀਟੀ ਧਰੀਏ
ਵੇ ਅੜਿਆ ਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ
ਸ਼ਾਵਾ ਵੇ ਅੜਿਆ ਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਾਂ
ਵੇ ਅੜਿਆ ਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ
ਰੌਲਾ ਸੁਣ ਕੇ ਟੀਟੀ ਦਾ
ਓਥੇ ਆਇਆ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ
ਆਇਆ ਕਹਿੰਦਾ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਦੀ
ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਨਾਹੀ
ਗੋਡੇ ਥੱਲੇ ਸਿਪਾਹੀ ਵੀ ਧਰੀਏ

ਵੇ ਅੜਿਆ ਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ
ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਦੋ-ਦੋ ਜੜੀਏ
ਵੇ ਅੜਿਆ ਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ

ਰੋਟੀ ਨਾ ਪਕਾਉਣੀ ਆਵੇ
ਨਾ ਸਬਜ਼ੀ ਬਣਾਉਣੀ ਆਵੇ
ਖਾ-ਖਾ ਪੀਜੇ ਤੂੰ
ਵਧਾ ਲਿਆ ਭਾਰ ਕੁੜੀਏ
ਤੈਥੋਂ ਨੱਚਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ
ਪੱਥਾਂ ਭਾਰ ਕੁੜੀਏ
ਨੀ ਤੂੰ ਥੱਕ ਜਾਏਂ
ਲਾ ਗੇੜੇ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਕੁੜੀਏ

ਮੈਨੂੰ ਵਲੈਤੋਂ ਸਾਕ ਸੀ ਆਇਆ
ਅਤਰੇ ਮਾਰ ਗਈ ਭਾਨੀ
ਟੁੱਟ ਪੈਣੀ ਅਤਰੇ ਦੀ
ਨੀ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਪਏ ਜਵਾਨੀ

ਨਾ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਜਾਣਦੀ
ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ
ਸੁਪਨੇ 'ਚ ਆਵੇ ਸਹੀਓ
ਮੁੰਡਾ ਇਕ ਹਾਣ ਦਾ

ਮੁੰਡਾ ਹਾਣ ਦਾ ਨੀ
ਸ਼ੌਂਕੀ ਦਾਨ ਦਾ ਨੀ
ਪਾ ਕੇ ਬੋਝੇ 'ਚ ਲਿਫਾਫ਼ਾ
ਰੱਖੇ ਭਾਨ ਦਾ ਨੀ

ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਲੇ ਦਰਜ਼ੀ ਤੋਂ
ਸੂਟ ਮੈਂ ਸਵਾਇਆ ਏ
ਚਾਂਦੀ ਰੰਗਾ ਓਹਦੇ ਉੱਤੇ
ਤਿੱਲਾ ਜੜਵਾਇਆ ਏ
ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰੇ ਪਾਵਾਂਗੀ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂਗੀ
ਅੱਗ ਸੂਰਜ ਦੇ ਸੀਨੇ ਲਾਵਾਂਗੀ

ਆਰੇ, ਆਰੇ, ਆਰੇ
ਘਰ ਹੁਣ ਚੱਲ ਪਤਲੇ
ਗਿੱਧਾ ਪਾਉਂਦੀ ਨੂੰ
ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਤਾਰੇ

ਰਾਮਦੇਵ ਦਾ ਯੋਗਾ

ਪ੍ਰੀਤ ਦਾ ਵਿਆਹ
ਪ੍ਰੀਤੋ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ
ਮੈਂ ਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸੂਟ ਬਣਵਾਉਣੇ ਆ !

ਪ੍ਰੀਤੋ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ , ਆਪਣੀ ਦਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ,
ਕਿ ਛੋਟੀ ਭੈਣੇ, ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤੋ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ
ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਸੂਟ ਬਣਵਾ ਲਿਆ।

ਚਾਚੀ ਕਹਿੰਦੀ, ਲੈ ਭਲਾ, ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਆ
ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਚਲੀਆਂ ਜਾਵਾਂਗੀਆਂ।
ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਚਾਚੀ-ਭਤੀਜੀ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਗੱਡੀ
ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਪਟਿਆਲਾ ਸ਼ਹਿਰ।

ਓਸੇ ਸ਼ਹਿਰ 'ਚ ਪ੍ਰੀਤੋ ਦੀ ਮਾਸੀ ਰਹਿੰਦੀ ਏ !
ਪ੍ਰੀਤੋ ਕਹਿੰਦੀ, ਚਾਚੀ, ਮਾਸੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਲਈਏ ?
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਹੋਜੂ ...!

ਚਾਚੀ ਕਹਿੰਦੀ, ਹਾਂ ਕੁੜੇ।
ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਸੀ ਦੇ ਹੀ ਚਲਦੇ ਆਂ
ਨਾਲੇ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਵੀ ਪੀ ਲਵਾਂਗੀਆਂ
ਨਾਲੇ ਓਹਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਲਵਾਂਗੀਆਂ
ਓਹਦੀ ਜਾਣ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਨੇ
ਰੇਟ ਵੀ ਘਟਾ ਦੇਣਾ ਆ ...

ਚਾਚੀ-ਭਤੀਜੀ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਮਾਸੀ ਦੇ ਘਰ।
ਤੇ ਜਾ ਬੁਹਾ ਖੜਕਾਇਆ
ਪ੍ਰੀਤੋ ਦੇ ਮਾਸੜ ਨੇ ਆ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਬੁਹਾ
ਪ੍ਰੀਤੋ ਤੇ ਚਾਚੀ ਜਦੋਂ ਅੰਦਰ ਵੜਨ ਲੱਗੀਆਂ
ਇਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਝਾਕਣ ਲੱਗੀਆਂ ...
ਨੀ ! ਅੰਦਰੋਂ ਤਾਂ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ

ਜਿਹੀਆਂ ਆਉਣ ਡਹੀਆਂ !
ਚਾਚੀ , ਪ੍ਰੀਤੋ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ,
ਨੀ ਪ੍ਰੀਤੋ, ਕੁੜੇ ਤੇਰੇ ਮਾਸੜ ਨੇ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ
ਮਾਸੀ ਕੁੱਟਦੀ ...!!!

ਚਾਚੀ ਕਹਿੰਦੀ ਕੁੜੇ ਤੇਰੀ ਮਾਸੀ ਹਟਕੇਰੇ ਭਰਦੀ
ਚਾਚੀ ਕਹਿੰਦੀ ਕੁੜੇ ਤੇਰੀ ਮਾਸੀ ਹਟਕੇਰੇ ਭਰਦੀ
ਮਾਸੜ ਕਹਿੰਦਾ ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਮਦੇਵ ਨੂੰ ਫੁੱਲੇ ਕਰਦੀ
ਮਾਸੜ ਕਹਿੰਦਾ ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਮਦੇਵ ਦਾ ਯੋਗਾ ਕਰਦੀ

ਛੱਲੇ ਛੱਲੇ ਛੱਲੇ ਮਾਸੀ ਜੀ ਦਾ
ਇੱਕ ਸਾਹ ਉੱਤੇ ਤੇ ਇੱਕ ਥੱਲੇ !
ਕਰਦੀ ਰਾਮਦੇਵ ਦਾ ਯੋਗਾ
ਵਾਂਗਰ ਰਾਮਦੇਵ ਦੇ ਹੱਲੇ ...!

ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ

ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ
ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ
ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ
ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ

ਸੱਸ ਗਈ ਪਾਰਲਰ
ਸਹੁਰਾ ਫਿਰੇ ਚਿੜ੍ਹਿਆ
ਦੁਪਹਿਰੇ ਗਿਆ ਠੇਕੇ
ਪੀ ਕੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਰਿੜ੍ਹਿਆ,

ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ
ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ
ਜਠਾਣੀ ਗਈ ਪੇਕੇ
ਜੇਠ ਫਿਰਦਾ ਏ ਤਿੜ੍ਹਿਆ
ਸ਼ਾਮੀ ਗਿਆ ਠੇਕੇ
ਪੀ ਕੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਰਿੜ੍ਹਿਆ

ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ
ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ
ਦਰਾਣੀ ਬੋਲੀ ਉੱਚਾ
ਦਿਓਰ ਫਿਰਦਾ ਏ ਛਿੜ੍ਹਿਆ
ਰਾਤੀ ਗਿਆ ਠੇਕੇ
ਪੀ ਕੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਰਿੜ੍ਹਿਆ

ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ
ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ
ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ
ਦੁਪਹਿਰ ਖੇੜਾ ਖਿੜਿਆ

ਬੋਲੀ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂ

ਤੂੰ ਨਣਾਨੇ ਪੱਕੇ ਰੰਗ ਦੀ
ਮੈਂ ਆਂ ਤੈਥੋਂ ਗੋਰੀ
ਨੀ ਤੇਰਾ ਲੱਕ ਭੜੋਲੇ ਵਰਗਾ
ਮੈਂ ਗੰਨੇ ਦੀ ਪੋਰੀ
ਤੂੰ ਗੁੱਸਾ ਜੇ ਕਰ ਗਈ
ਚੱਲ ਮੈਂ ਮੰਗਦੀ ਆਂ ਸੌਰੀ

ਪੇਕੇ ਮੇਰੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਝੜ੍ਹਦੇ
ਨੀ ਸਹੁਰੇ ਟੱਕਰੇ ਨੰਗ
ਜੇਠ ਛੜਾ ਨੀ ਜਰਦਾ ਲਾਉਂਦਾ
ਸਹੁਰਾ ਪੀਂਦਾ ਭੰਗ
ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਏ ਕਮਲੀ-ਰਮਲੀ
ਦਿਓਰ ਵੀ ਨਿਰਾ ਮਲੰਗ
ਨੀ ਮੈਂ ਰੂੰ ਵਰਗੀ
ਮਾਹੀਏ ਦਾ ਕਾਲਾ ਰੰਗ

ਇੱਕ ਭਾਬੀ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਦੁਨਾਲੀ
ਉੱਤੋਂ ਸੁਰਮਾ ਸਲਾਈ ਪਾ ਲਈ
ਨੀ ਵੀਰਾ ਤੈਨੂੰ ਆਖ ਛੇੜਦਾ
ਆਖ ਛੇੜਦਾ ਏ ਕੇ ਸੰਤਾਲੀ
ਵੀਰਾ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿ ਕੇ ਛੇੜਦਾ
ਕਹਿਕੇ ਛੇੜਦਾ ਏ ਰਫ਼ਲ ਦੁਨਾਲੀ

ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ਼ ਸਾਡੇ ਵਿਹੜੇ
ਐਵੇਂ ਮਾਰ ਨਾ ਤੂੰ ਗੋੜੇ
ਤੇਰੀ ਥਾਣੇ 'ਚ ਰਪਟ ਲਿਖਵਾਦੂੰਗੀ
ਸਾਲੀ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਦੀ
ਪਿੰਡ ਮੇੜ ਉੱਤੇ ਨਾਕਾ ਲਗਵਾਦੂੰਗੀ

ਬਾਰੀ ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ
ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੀਆਂ
ਜੀ ਦੇ ਤੋਰੀਆਂ
ਮੁੰਡੇ ਪੱਟ ਲਏ
ਵਲੈਤੋਂ ਆਈਆਂ ਮੇਮਾਂ ਗੋਰੀਆਂ
ਮੁੰਡੇ ਪੱਟ ਲਏ ਜੱਟਾਂ ਦੇ
ਇਹਨਾਂ ਮੇਮਾਂ ਗੋਰੀਆਂ

ਬਾਰੀ ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ
ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦੇ
ਵੱਟੇ ਆ ਵੇ ਵੈਰੀਆ
ਵਿਹਲੜ ਯਾਰਾਂ ਤੈਨੂੰ
ਪੱਟਿਆ ਵੇ ਵੈਰੀਆ
ਹੀਰ ਜਿਹੀ ਛੱਡ ਕੇ
ਕੀ ਖੱਟਿਆ ਵੇ ਵੈਰੀਆ

ਝੂਠੀ ਖੰਗ ਖੰਗਦਾ,
ਨਾ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੰਗਦਾ
ਭਾਬੀ ਖੀਰ ਬਣਾਦੇ,
ਮੇਰਾ ਵੀਰ ਮੰਗਦਾ

ਸਾਨੂੰ ਆਕੜਾਂ ਦਿਖਾਵੇ
ਸਿੱਧੇ ਮੂੰਹ ਨਾ ਬੁਲਾਵੇ
ਤੇਰਾ ਵੀਰ ਨਣਦੇ
ਅਸਾਂ ਦੇਣੀ ਨਾ ਬਣਾ ਕੇ
ਓਹਨੂੰ ਖੀਰ ਨਣਦੇ

ਤਾਲ਼ਾ, ਤਾਲ਼ਾ, ਤਾਲ਼ਾ,
ਨਣਾਨੇ ਤਾਲ਼ਾ ਨੀ
ਮੈਂ ਹਾਂ ਰੰਗ ਦੀ ਗੋਰੀ
ਵੀਰ ਤੇਰਾ ਕਾਲ਼ਾ ਨੀ

ਲੰਮਾ, ਲੰਮਾ, ਲੰਮਾ,
ਬਾਂਸ ਤੋਂ ਲੰਮਾ ਨੀ
ਸੱਸੇ ਤੇਰਾ ਪੁੱਤਰ
ਜਮਾਂ ਨਿਕੰਮਾ ਨੀ

ਗੋਟਾ, ਗੋਟਾ, ਗੋਟਾ
ਸੁਨਹਿਰੀ ਗੋਟਾ ਨੀ
ਦਰਾਣੀਏ ਤੇਰਾ ਜੇਠ
ਨੀਯਤ ਦਾ ਖੇਟਾ ਨੀ

ਰੋੜਾ, ਰੋੜਾ, ਰੋੜਾ
ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਰੋੜਾ ਨੀ
ਜੇਠਾਣੀਏ ਤੇਰਾ ਦਿਉਰ
ਜੁਥਾਨੋਂ ਕੋੜਾ ਨੀ

ਨੀ ਛੱਲੀਆਂ ਉੱਤੋਂ ਤੇਤੇ
ਉਡਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ
ਛੜੇ ਜੇਠ ਦੀ ਬੂਥੀ
ਚੂਪੇ ਹੋਏ ਅੰਬ ਵਰਗੀ

ਦਿਓਰ ਭਾਬੀ

ਆ ਵੇ ਦਿਓਰਾ ਬਹਿ ਵੇ ਦਿਓਰਾ
ਤੈਨੂੰ ਬਾਤ ਸੁਣਾਵਾਂ ਵੇ
ਵੀਰ ਮੇਰੇ ਦੀ ਥਾਂ ਤੂੰ ਲਗਦਾ
ਵੀਰਾ ਆਖ ਬੁਲਾਵਾਂ ਵੇ
ਨਿੱਕੇ ਵੀਰ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਤੈਨੂੰ
ਸੌ-ਸੌ ਲਾਡ ਲਡਾਵਾਂ
ਵੇ ਭਾਬੇ ਰਾਣੀ ਦਾ
ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਪ੍ਰਛਾਵਾਂ

ਸੋਹਣੀ ਜਿਹੀ ਨਾਰ ਦਾ
ਨੀ ਕਿਸੇ ਮੁਟਿਆਰ ਦਾ
ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਪੇਕਿਆਂ ਤੋਂ
ਸਾਕ ਲਿਆ ਦੇ ਭਾਬੀਏ
ਦਿਓਰ ਰਿਹਾ ਨਾ ਨਿਆਣਾ
ਨੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭਾਬੀਏ

ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਏਂ ਦਿਓਰਾ
ਚੁੱਪ-ਚੁੱਪ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ
ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕਦੇ ਤਾਂ ਹੱਸ ਵੇ
ਦੁਖ-ਸੁਖ ਕਰ ਲੈ
ਵੇ ਨਾਲ ਭਾਬੀ ਦੇ
ਦਿਲ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਵੇ
ਵਿਆਹ ਕੇ ਓਹਨੂੰ ਘਰੇ ਲਿਆਈਏ
ਜਿਹੜੀ ਦਿਲ ਤੇਰੇ ਗਈ ਵੱਸ ਵੇ

ਗੱਲ ਸੁਣ ਭਾਬੀਏ ਮੇਰਨੀਏ ਨੀ
ਸੁਰਮਾ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇ
ਜਿਹੜਾ ਲੱਡੂ ਵੀਰ ਨੇ ਖਾਧਾ
ਮੈਨੂੰ ਛੇਤੀ ਖਵਾ ਦੇ

ਉਮਰ ਸਾਰੀ ਤੇਰਾ ਪਾਣੀ ਭਰੂੰ
ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਰੀਝ ਪੁਗਾ ਦੇ
ਹਾਏ ਭਾਬੇ ਰਾਣੀਏ ਨੀ
ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ ਸਾਕ ਕਰ ਦੇ

ਦਿਓਰਾ ਤੈਨੂੰ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲਾਂ
ਨਾ ਮੈਂ ਲਾਵਾਂ ਲਾਰਾ
ਭੈਣ ਮੇਰੀ ਪੀ. ਐਚਡੀ ਕਰਦੀ
ਤੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਏਂ ਬਾਰਾਂ
ਵੇ ਜੋੜੀ ਬਣਦੀ ਨਾ
ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਕਰ ਚਾਰਾ

ਸਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੌਕ ਪੁਗਾਉਂ
ਨੀ ਸਾਰੇ ਨਖ਼ਰੇ ਚੱਕੂੰ
ਮੈਂ ਭਾਬੇ ਭੈਣ ਤੇਰੀ
ਪਰੀਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗੂ ਰੱਖੂੰ

ਦਿਓਰਾ ਤੈਨੂੰ ਸਾਕ ਕਰਾਵਾਂ
ਸਾਕ ਕਰਾਵਾਂ ਨੈਣ ਦਾ
ਰੋਟੀ ਪਾਣੀ ਆਪੇ ਸਾਂਝੂ
ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਬਸ ਕਹਿਣ ਦਾ
ਵੇ ਮੈਂ ਲਊਂਗੀ ਨਜ਼ਾਰਾ
ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਪਲੰਘੇ ਬਹਿਣ ਦਾ

ਦਿਓਰਾ ਤੈਨੂੰ ਸਾਕ ਕਰਾਵਾਂ
ਸਾਕ ਕਰਾਵਾਂ ਝੀਰੀ ਦਾ
ਭਾਈ ਉਹਦਾ ਲੈ ਆਵੀਂ ਦਾਜ ਵਿੱਚ
ਖਰਚਾ ਬਚ ਜਾਊ ਸੀਰੀ ਦਾ
ਤੇ ਤੂੰ ਕਰਿਆ ਕਰੀਂ ਦਿਓਰਾ
ਹੀਲਾ ਨਿੱਤ ਪੰਜੀਰੀ ਦਾ

ਨੀ ਕੌਣ ਆਈ ਏ?

ਭੈਣ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਆਈ ਏ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ
ਗਿੱਠ ਉੱਚੀ ਹੀਲ ਲੰਮੀ ਲੱਗਦੀ ਏ ਬਾਂਸ ਤੋਂ

ਭਾਬੀ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਆਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ
ਛੜੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਗਏ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ

ਮਾਮੀ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਦੇਸੀ ਜਿਹੀ ਲੱਗਦੀ
ਜੁਬਾਨ ਤੋਂ ਤਾਂ ਗੁੜ ਵਾਲੀ ਪੇਸੀ ਜਿਹੀ ਲੱਗਦੀ

ਚਾਚੀ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਲਾਹੌਰ ਦੀ
ਅੱਡੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਤਾਸੇ ਜਾਵੇ ਭੋਰਦੀ

ਮਾਸੀ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ
ਝੱਲਦੀ ਨਾ ਗਰਮੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ

ਦਾਦੀ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਚੌਧਰਾਣੀ ਘਰ ਦੀ
ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਵਾਂਗੂ ਵਰੁਦੀ

ਬੋਲੀ 'ਤੇ ਬੋਲੀ

ਐਸੀ ਬੋਲੀ ਪਾ ਰਕਾਨੇ
ਸਿੱਧੀ ਕਾਲਜੇ ਵੱਜੇ
ਰਕਾਨਾਂ ਨੱਚਦੀਆਂ ਦਾ
ਧਰਤੀ ਪੈਰ ਨਾ ਲੱਗੇ
ਮੇਲਣਾਂ ਨੱਚਦੀਆਂ ਦਾ
ਧਰਤੀ ਪੈਰ ਨਾ ਲੱਗੇ

ਹਰੇ ਹਰੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ
ਬੂਟਾ ਨੀ ਮਕੱਈ ਦਾ
ਵਿਆਹ ਜਿੰਨਾ ਚਾਅ ਹੁੰਦਾ
ਸੱਸ ਵਾਂਢੇ ਗਈ ਦਾ

ਹਰੇ ਹਰੇ ਘਾਹ 'ਚ
ਗੁਲਾਬੀ ਫੁੱਲ ਖਿੜਿਆ
ਮੈਂ ਹੱਸ ਕੀ ਬੁਲਾਇਆ
ਮੁੰਡਾ ਫਿਰਦਾ ਏ ਤਿੜਿਆ

ਸਾਉਣ ਦਾ ਮਹੀਨਾ
ਬਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਮੇਰ ਨੀ
ਤੇਰੇ ਨੀ ਜਵਾਈ ਦੀ ਮਾਏ
ਪੀ.ਐਮ. ਜਿੰਨੀ ਟੌਹਰ ਨੀ

ਸਾਉਣ ਦਾ ਮਹੀਨਾ
ਅੰਬਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ ਬੂਰ ਨੀ
ਤੇਰੇ ਨੀ ਜਵਾਈ ਦੇ ਮਾਏ
ਮੁੱਕਦੇ ਨਾ ਟੂਰ ਨੀ

ਬਾਗ ਲਵਾਉਣੀ ਆਂ
ਬਗੀਚੇ ਮੈਂ ਲਵਾਉਣੀ ਆਂ
ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਲਵਾਉਣੀ ਆਂ

ਖਜੂਰ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ
ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹੀ ਨਾ
ਨੀ ਦੂਰ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ

ਬਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਧੀਏ
ਖਜੂਰ ਲਵਾਏ ਨੀ
ਬਾਬੁਲੇ ਨੂੰ ਆਖੁੰ ਤੈਨੂੰ
ਦੂਰ ਨਾ ਵਿਆਹੇ ਨੀ

ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਕਿਆਰੀ ਵਿੱਚ
ਪੱਤਾ ਨੀ ਅਨਾਰ ਦਾ
ਮੁੰਡਾ ਲੱਭੀਂ ਮਾਏ
ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ

ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਵੇ ਹੱਸਣ ਖੇਡਣ
ਜਿੱਥੇ ਖਾਣ ਪਾਉਣ ਦੀ
ਮਾਏ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿਆਹਵੀਂ
ਜਿੱਥੇ ਰੋਜ਼ ਆਵੇ ਫ਼ੋਨ ਦੀ

ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਫੁੱਲ ਖਿੜਿਆ
ਫੁੱਲ ਖਿੜਿਆ ਗੁਲਾਬੇ ਦਾ
ਮਾਲਵੇ ਦੀ ਜੱਟੀ ਨੂੰ ਏ
ਮਾਹੀਆ ਮਿਲਿਆ ਦੁਆਬੇ ਦਾ

ਸਮਾਰਟ ਜਿਹੇ ਫ਼ੋਨਾਂ ਨੇ
ਮੁਕਾਈਆਂ ਸੱਭੇ ਦੂਰੀਆਂ
ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਕਾਂਵਾਂ ਨੂੰ
ਨਾ ਮਿਲਦੀਆਂ ਚੂਰੀਆਂ

ਤੇਰੀ ਅੰਮਾ ਵੇ

ਤੇਰੀ ਅੰਮਾਂ ਨੇ ਗਾਲ੍ਹ
ਵੇ ਜਿਹੜੀ ਕੱਢੀ ਵੈਰੀਆ
ਉਹ ਤਾਂ ਮੋਹਰੇ ਤੋਂ ਵੀ
ਕੌੜੀ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗੀ ਵੈਰੀਆ

ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਨੇ ਗਾਲ੍ਹ
ਵੇ ਜਿਹੜੀ ਕੱਢੀ ਵੈਰੀਆ
ਵੇ ਉਹਨੇ ਸੀਨੇ ਸਾਡੇ
ਬਿੱਛੂ ਦੰਦੀ ਵੱਢੀ ਵੈਰੀਆ

ਤੇਰੀ ਭਾਬੇ ਨੇ ਗਾਲ੍ਹ
ਵੇ ਜਿਹੜੀ ਕੱਢੀ ਵੈਰੀਆ
ਨਿਰੀ ਅੱਗ ਦੀ ਉਹ
ਲਾਟ ਵਾਂਗੂ ਲੱਗੀ ਵੈਰੀਆ

ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਝ ਕਹਿ ਲੈ
ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਜਰ ਲਊਂਗੀ
ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਹਿ ਲੈ
ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਜਰ ਲਊਂਗੀ
ਸੱਸੇ ਨਾ ਜਾਵੀਂ ਪੇਕਿਆਂ 'ਤੇ
ਮੈਂ ਗੋਡੇ ਥੱਲੇ ਧਰ ਲਊਂਗੀ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਨੇ ਪਾਈ ਵੰਡੀ
ਦਿੱਤੀ ਕਰਦ ਇੱਕ ਖੁੰਢੀ
ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੰਨੀ
ਉਹ ਵੀ ਜੇਠੜੇ ਭੰਨੀ
ਮੈਂ ਤੇ ਬੜਾ ਕਲਪੀ
ਮੇਰੀ ਇਕ ਨਾ ਮੰਨੀ

ਵੇ ਮੈਂ ਆਥਣੇ ਬਣਾਈ
ਜੱਟਾ ਮਸਰਾਂ ਦੀ ਦਾਲ
ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਖਾ ਲੈ
ਬਾਹਲਾ ਕਰ ਨਾ ਬਵਾਲ
ਨਾ ਮੈਂ ਖਾਵਾਂ ਕੁੜੇ ਦਾਲ
ਨੀ ਵਗਾਹਵਾਂ ਵਿਹੜੇ ਥਾਲ
ਮੈਂ ਵੀ ਚੱਕ ਪਤੀਲਾ ਮਾਰੂੰ
ਜੇ ਤੂੰ ਕੱਢੀ ਮਾਂ ਦੀ ਗਾਲੂ

ਜੇ ਮੁੰਡਿਆ ਮੈਂ ਤੁਰ ਗਈ ਪੇਕੇ
ਕਿਨੂੰ ਨਖਰੇ ਰੋਜ਼ ਵਿਖਾਵੇਂਗਾ
ਰੋਟੀ ਬੇਹੀ ਤਰਬੇਹੀ ਜਹੀ
ਬਹਿ ਕੇ ਅਚਾਰ ਨਾਲ ਖਾਵੇਂਗਾ

ਜੇ ਕੁੜੀਏ ਤੂੰ ਤੁਰ ਗਈ ਪੇਕੇ
ਜੱਟ ਨੂੰ ਫ਼ਰਕ ਨਾ ਪੈਣਾ ਕੁੜੀਏ
ਅਸਾਂ ਮਹਿਫਲਾਂ 'ਚ ਯਾਰਾਂ ਨਾਲ
ਮਹਿਫਲਾਂ 'ਚ ਰੋਜ਼-ਰੋਜ਼ ਬਹਿਣਾ ਕੁੜੀਏ

ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਪੱਟਿਆ ਪਟਵਾਰੀ
ਵੇ ਭੈਣ ਕਾਨੂੰਗੋ ਪੱਟਿਆ
ਤੂੰ ਨੱਪੀ ਫਿਰੋਂ ਪੈਲੀ ਸਰਕਾਰੀ
ਵੇ ਭੈਣ ਕਾਨੂੰਗੋ ਪੱਟਿਆ

ਮੇਰੇ ਵਰਗੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਨੇ ਤੂੰ
ਕਹਿੰਦਾ ਏਂ ਰੋਜ਼ ਛੱਤੀ
ਵੇ ਜੇ ਤੂੰ ਅੜਬ ਜਿਹਾ
ਮੈਂ ਵੀ ਆਂ ਪੂਰੀ ਕੁਪੱਤੀ

ਛੰਦ ਪਰਾਰੋ ਆਈਏ ਜਾਈਏ
ਛੰਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੌਂ
ਜੇ ਤੂੰ ਲੜਨਾ ਏ
ਇਕ ਵਾਰੀ ਕਹਿ ਦੇ ਕਿਉਂ

ਵੇ ਤੇਰਾ ਵਾਏ ਮੁੰਡਿਆ
ਵੇ ਤੇਰਾ ਬੱਟ ਮੁੰਡਿਆ
ਸਾਡੇ ਸੀਨੇ ਉੱਤੇ ਮਾਰਦਾ ਸੱਟ ਮੁੰਡਿਆ
ਤੇਰੇ ਬਾਝੋਂ ਲੰਘੇ ਨਾ ਝੱਟ ਮੁੰਡਿਆ

ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਆਈਏ ਜਾਈਏ
ਨੀ ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਕੇਲਾ
ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਮੁੰਡਾ ਜੰਮਿਆ
ਜਿਉਂ ਬੱਕਰੀ ਦਾ ਲੇਲਾ
ਮਾਂ ਨਾਲ ਖੰਡ ਵਰਗਾ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੌੜਾ ਕਰੇਲਾ

ਵੀਰ ਮੇਰੇ ਦੀਆਂ ਪੱਕੀਆਂ ਫ਼ਸਲਾਂ
ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ
ਸੋਨੇ ਦਾ ਹਾਰ ਕਢਾਵਾਂਗੇ
ਟੌਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ
ਸੱਸੜੀ ਨੂੰ ਸੁੱਕਣੇ ਪਾਵਾਂਗੇ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਜੰਮੇ
ਜੰਮ-ਜੰਮ ਲਾਈ ਲੈਨ
ਦਿਨ ਆਇਆ ਰੱਖੜੀ ਦਾ
ਨੀ ਲੱਭਦੇ ਫਿਰਦੇ ਭੈਣ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਦੀ ਸਈਓ ਬਾਤ ਸੁਣਾਵਾਂ
ਬਾਤ ਸੁਣਾਵਾਂ ਮੈਂ ਵਾਰੇ-ਵਾਰੇ ਜਾਵਾਂ
“ਨੀ ਕੀ?”
ਜੰਮ ਲਿਆ ਮੁੰਡਾ ਇਕ ਹੋਰ ਲਾਡਲਾ
ਮੈਂ ਕੁੱਛੜ ਖਿਡਾਉਂਦੀ ਫਿਰਾਂ ਦਿਓਰ ਲਾਡਲਾ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਜੰਮੇ
ਨੀ ਮੁੰਡੇ ਜੰਮੇ ਜੌੜੇ
ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਦੇਵੇਂ ਇੱਕੋ ਵਰਗੇ
ਨੀ ਉੱਚੇ-ਲੰਮੇ ਚੌੜੇ
ਆ ਜਾ ਦੱਸਾਂ ਤੈਨੂੰ
ਅੱਜ ਨਵੀਂ ਤਾਜ਼ੀ ਅੜੀਏ
ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ
ਕੱਲ੍ਹ ਭਾਅ ਜੀ ਅੜੀਏ

ਬੜੇ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ
ਗੱਲਾਂ ਸੱਸ ਦੀਆਂ ਜਰਦੀ
ਨੀ ਜੇਠ ਵੱਟੇ ਯੂਰੀ
ਰਹਾਂ ਅੰਦਰੇ ਮੈਂ ਸੜਦੀ
ਨਨਾਣ ਨੇ ਆ ਲੂਤੀ
ਜਦੋਂ ਲਾਈ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ
ਹੋ ਗਿਆ ਮੇਰਾ ਪਾਰਾ
ਨੀ ਹਾਈ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ
ਵਿੱਚੇ ਹੀ ਤੇਰਾ ਕੁੱਟਿਆ
ਨੀ ਜਵਾਈ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ

ਹਾਏ! ਡੱਬੀ, ਡੱਬੀ, ਡੱਬੀ,
ਨੀ ਨਣਦੇ ਸੱਸ ਮਿਲੇ
ਸੱਸ ਮਿਲੇ ਤੈਨੂੰ ਕੱਬੀ
ਨੀ ਨਣਦੇ ਨਣਦ ਮਿਲੇ
ਨਣਦ ਮਿਲੇ ਤੈਨੂੰ ਕੱਬੀ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਆਈ ਡੀ ਬਣਾਈ
ਆਈ ਡੀ ਬਣਾਈ ਫੇਸਬੁੱਕ ਦੀ
ਕਰ-ਕਰ ਫ਼ਿਲਟਰ ਪਾਵੇ ਫ਼ੋਟੋਆਂ
ਦੁਨੀਆ ਫੈਨ ਹੋਈ ਲੁਕ ਦੀ
ਸੜ-ਸੜ ਕੇ ਗਵਾਂਢਣ ਜਾਏ ਸੁੱਕਦੀ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਆਈ ਡੀ ਬਣਾਈ
ਆਈ ਡੀ ਬਣਾਈ ਟਿਕ ਟੋਕ ਦੀ
ਗਾ-ਗਾ ਗਾਣੇ ਪਾਵੇ ਵੀਡੀਓ
ਰੋਕਿਆਂ ਹੁਣ ਤੇ ਨਾ ਰੁਕਦੀ
ਸੜ-ਸੜ ਕੇ ਗਵਾਂਢਣ ਜਾਏ ਸੁੱਕਦੀ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਨੀ ਕੁਪੱਤੀ
ਮੈਨੂੰ ਜੀਨ ਨਾ ਦਿੰਦੀ ਪਾਣ
ਜੀਨ ਨਾ ਦਿੰਦੀ ਪਾਣ
ਮੈਨੂੰ ਮਾਲ ਨਾ ਦਿੰਦੀ ਜਾਣ
ਆਪ ਤਾਂ ਆਈ ਫ਼ੋਨ ਤੋਂ-
ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੀ
ਨੀ ਰਹਿੰਦੀ ਵਟਸਸੈਪ 'ਤੇ-
ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਚੈਟ ਕਰਦੀ

ਹਾਏ! ਤਰਦੀ, ਤਰਦੀ, ਤਰਦੀ
ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਫੇਸਬੁੱਕ 'ਤੇ
ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਕੋਮੈਂਟ ਸੱਸ ਕਰਦੀ

ਹਰੇ ਹਰੇ ਬਾਗ਼ਾਂ ਵਿੱਚ
ਮੋਰ ਪੈਲਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਏ
ਛੜਾ ਜੇਠ ਪੀ ਕੇ ਦਾਰੂ
ਲਾਈਵ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਏ

ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ
ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਹਿਣਾ
ਨੀ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਚੈਟ
ਨਿੱਕਾ ਦਿਓਰ ਬੜਾ ਟੁੱਟ ਪੈਣਾ

ਨੀ ਜੇਠੇ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ
ਨੀ ਦਿਉਰੇ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ

ਨੀ ਨਣਦ ਤੇ ਭਾਬੀ
ਸੱਸ ਸਹੁਰੇ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ
ਗੱਲਾਂ-ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਢਾਂ
ਨੀ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ
ਨੀ ਹਾਸੇ-ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ
ਗੰਢਾਂ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ

ਪੁਆਧੀ ਬੋਲੀਆਂ

ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਖੋ ਅੰਬੇ ਕੁੜੀਏ
ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਕਹੋ ਗਰਾਂ
ਨੀ ਤੇਰੇ 'ਲਾਕੇ ਕਾ
ਦੱਸ ਭਲਾ ਕੀ ਨਾਂ

ਰੇ ਮਹਾਰੇ ਦੇਸ ਕਾ
ਨਾਮ ਐ ਪੁਆਧ ਛੋਰੀ
ਤਮੈਂ ਭੂਲ ਗਿਆ ਤੇ
ਆ ਕਰਵਾ ਦਿਉ ਯਾਦ ਛੋਰੀ
ਰੇ ਤੇਰਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਣਿਆ
ਜਾੜ ਮਹਾਰੇ ਕਮਾਦ ਛੋਰੀ
ਬੋਲੀਆਂ ਸੁਣ ਕੇ ਜਾਈਏ
ਤਮੈਂ ਆਵੇਗਾ ਸਵਾਦ ਛੋਰੀ

ਅਰੇ ਲੰਡਨ ਤੇ ਆਈ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਖਾਸੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ
ਪਵਾਧੀ ਬੋਲੈ ਰੇ ਛੋਰੀ
ਲੋਕੀਂ ਦੇਖੋ ਖੜ੍ਹ ਖੜ੍ਹ ਕੇ

ਮਹਾਰਾ ਬੀਂਦ ਕਹਿ ਬੁਲਾਵੇ
ਰੇ ਮੈਨੂੰ ਖੰਡ ਮਿਸ਼ਰੀ
ਮੈਂ ਜੋ ਰੁੱਠੀ ਕਹਿ ਮਨਾਵੇ
ਰੇ ਮੈਨੂੰ ਖੰਡ ਮਿਸ਼ਰੀ
ਮੈਂ ਬੋਲਾਂ ਕੌੜਾ ਤੇ ਖਵਾਵੇ
ਰੇ ਮੈਨੂੰ ਖੰਡ ਮਿਸ਼ਰੀ
ਬਾਵਰਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕੇ ਸਤਾਵੇ
ਰੇ ਮੈਨੂੰ ਖੰਡ ਮਿਸ਼ਰੀ

ਅਰੇ ਜੇਠ ਜਠਾਣੀ ਦੇਨੇ
ਮੇਲਾ ਦੇਖਣ ਗਏ ਤੀ
ਖਾਣੀ ਐ ਜਲੇਬੀ ਜੀ
ਜਠਾਣੀ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਕਰੇ ਤੀ
ਜੇਠ ਜੀ ਨੈ ਦਾਰੂ ਕੀ
ਜੋ ਲਗਾਈ ਘੁੱਟ ਤੀ
ਜਲੇਬੀ ਖਾਤਰ ਚੰਦਰੀ ਕੀ
ਨੀ ਗੁੱਤ ਪੁੱਟ ਤੀ
ਭੈਣੇ ਮੇਲੇ ਮੈਂ ਜੇਠ ਨੈ
ਲੇ ਜਠਾਣੀ ਕੁੱਟ ਤੀ
ਆ 'ਰੀ ਮੁੜ ਕੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ
ਵੇ ਗਲੇਡੂ ਸੁੱਟ ਤੀ

ਜੀ ਦਰਾਣੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣ
ਬੈਠੀ ਸਾਰੇ ਘਰ ਕੀ
ਜੀ ਦੇਵਰ ਮੇਰੇ ਪੈ
ਜਾਦੂ ਜਾਦੂ-ਗਰਨੀ ਕਰਗੀ

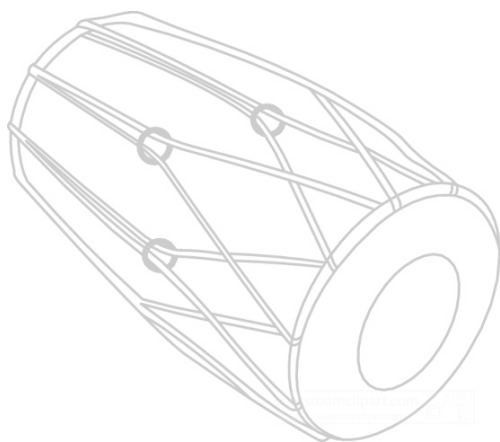
ਛੜੇ ਜੇਠ ਨੈ ਖਾਜ ਹੋ ਗਈ
ਮੰਨੈ ਬੋਲਿਆ ਲਾਈਏ ਤੇਲ
ਮੈਂ ਲਾਇਆ ਹੈ ਸੇਟੇ ਕੇ ਗੋਲ
ਬਣ ਗਿਆ ਰੇ ਯੇ ਕੈਸਾ ਖੇਲ

ਕੋਣ ਜਾਵੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਯੂਨੀ.
ਕੋਣ ਡੀ.ਏ.ਵੀ. ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਦੀ
ਕੋਣ ਰਵਾ ਪੀ.ਜੀ.
ਰੇ ਕੋਣ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਫੜਦੀ
ਜਣੀ ਖਣੀ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਦਾ...
ਛੋਰਾ ਪੀ.ਯੂ. ਕਾ ਟੁੱਟ ਪੈਣਾ
ਨੀ ਹੱਥਾਂ ਮੈਂ ਗੁਲਾਬ ਰੱਖਦਾ

ਯੇ ਲੰਬੜਾਂ ਕਾ ਛੋਕਰਾ
ਗੇੜੀ ਮਾਰੈ ਰੋਜ਼ ਨੀ
ਯੇ ਛੇਰੇ ਮੁਸ਼ਟਾਂਡਿਆਂ ਕੀ
ਰਾਖੈ ਗੋਲਾ ਫ਼ੌਜ ਨੀ
ਰੋਕ ਲਿਆ ਮਾਮਿਆਂ ਨੈ
ਅਰੇ ਕੱਲ੍ਹ ਮੇੜ ਪੈ
ਲਾਈਵ ਬੈਠਕਾਂ ਕਢਾ ਕੈ
ਰੇ ਛੇੜਿਆ ਰੋਡ ਪੈ

ਭੈਣ ਮਹਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਪੂਰਾ ਟੌਹਰ ਕਾ
ਨਜ਼ਰਾਂ ਲਾਹਵੈ ਜੀਜਾ ਸੂਰਮਾ ਲਾਹੌਰ ਕਾ

ਜੱਟੀਆਂ ਪੁਆਧੀ ਆਈਆਂ ਬੰਨ੍ਹ ਟੋਲੀਆਂ
ਲਾਲ ਚੂੜੀਆਂ ਰਕਾਨਾਂ ਕੀਆਂ ਪਾਵੈਂ ਬੋਲੀਆਂ
ਮਾਝੇ ਮਾਲਵੇ ਪੈ ਪਈਆਂ ਭਾਤੂ 'ਕੱਲੀਆਂ
ਅੱਡੀ ਮਾਰ ਧਰਤ ਹਲਾ ਕੈ ਚੱਲੀਆਂ

ਵੱਜੇ ਢੋਲਕੀ

ਢੇਲਾ ਜੀ

ਮਾਤਾ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਢੇਲਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਪੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਜੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਮੁੜ ਕੇ ਜੇ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇ ਮੰਗ ਕਰਦੀ
ਗਰਮੀ ਕੂਲਰ ਥੱਲੇ ਲੱਗੇ ਕਹਿ ਕੇ
ਆਵੀਂ ਇਸ ਵਾਰ ਏ ਸੀ ਲੈ ਕੇ
ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਲਵਾਂਗੀ ਲੰਮੀ ਪੈ ਕੇ
ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗਣ ਲੱਗੀ ਨਾ ਭੇਰਾ ਸੰਗ ਕਰਦੀ
ਨਾ ਲੈਕੇ ਆਈਏ ਕਹਿੰਦੀ ਏ ਮਲੰਗ ਘਰ ਦੀ

ਮਾਤਾ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਢੇਲਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਪੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਜੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਮੁੜ ਕੇ ਜੇ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇ ਮੰਗ ਕਰਦੀ
ਤੱਤਾ ਘੜੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਕਹਿ ਕੇ
ਆਵੀਂ ਇੱਕ ਫਰਿਜ਼ ਅਮਰੀਕਨ ਲੈ ਕੇ
ਐਸਕਰੀਮ ਖਾਵਾਂਗੀ ਠੰਡੀ ਠਾਰ ਬਹਿ ਕੇ
ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗਣ ਲੱਗੀ ਨਾ ਭੇਰਾ ਸੰਗ ਕਰਦੀ
ਨਾ ਲੈਕੇ ਆਈਏ ਕਹਿੰਦੀ ਏ ਮਲੰਗ ਘਰ ਦੀ

ਮਾਤਾ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਢੇਲਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਪੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਜੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਮੁੜ ਕੇ ਜੇ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇ ਮੰਗ ਕਰਦੀ
ਭਾਂਡੇ ਹੋ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਕਹਿ ਕੇ
ਆਵੀਂ ਡਿਨਰ ਸੈੱਟ ਦੇ ਲੈ ਕੇ
ਰੋਟੀ ਖਾਂਵਾਂਗੀ ਟੌਹਰ ਨਾਲ਼ ਬਹਿ ਕੇ
ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗਣ ਲੱਗੀ ਨਾ ਭੇਰਾ ਸੰਗ ਕਰਦੀ
ਨਾ ਲੈਕੇ ਆਈਏ ਕਹਿੰਦੀ ਏ ਮਲੰਗ ਘਰ ਦੀ

ਮਾਤਾ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਢੇਲਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਪੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਜੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਮੁੜ ਕੇ ਜੇ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇ ਮੰਗ ਕਰਦੀ
ਫ਼ੋਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਹਿ ਕੇ
ਆਵੀਂ ਆਈ ਫ਼ੋਨ ਇੱਕ ਲੈ ਕੇ
ਸੈਲਫੀਆਂ ਕਰੂੰਗੀ ਉੱਠ ਕੇ ਬਹਿ ਕੇ
ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗਣ ਲੱਗੀ ਨਾ ਭੋਰਾ ਸੰਗ ਕਰਦੀ
ਨਾ ਲੈਕੇ ਆਈਏ ਕਹਿੰਦੀ ਏ ਮਲੰਗ ਘਰ ਦੀ

ਮਾਤਾ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਢੇਲਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਪੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਜੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਮੁੜ ਕੇ ਜੇ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇ ਮੰਗ ਕਰਦੀ
ਔਖਾ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਬਹਿਣਾ ਕਹਿ ਕੇ
ਆਵੀਂ ਤਾਰੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਲੈ ਕੇ
ਮੇਲ ਨੂੰ ਜਾਇਆ ਕਰਾਂਗੀ ਬਹਿ ਕੇ
ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗਣ ਲੱਗੀ ਨਾ ਭੋਰਾ ਸੰਗ ਕਰਦੀ
ਨਾ ਲੈਕੇ ਆਈਏ ਕਹਿੰਦੀ ਏ ਮਲੰਗ ਘਰ ਦੀ

ਮਾਤਾ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਢੇਲਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਪੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਜੰਗ ਕਰਦੀ
ਅਸਾਂ ਮੁੜ ਕੇ ਜੇ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇ ਮੰਗ ਕਰਦੀ
ਫੈਸ਼ਨ ਸੁੱਥਣ ਦਾ ਨਾ ਕਹਿ ਕੇ
ਆਵੀਂ ਸੂਟ ਸ਼ਰਾਰਾ ਨਵਾਂ ਲੈ ਕੇ
ਲੰਘਣਾ ਨਾਲ ਗਵਾਂਢਣ ਦੇ ਖਹਿ ਕੇ
ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗਣ ਲੱਗੀ ਨਾ ਭੋਰਾ ਸੰਗ ਕਰਦੀ
ਨਾ ਲੈਕੇ ਆਈਏ ਕਹਿੰਦੀ ਏ ਮਲੰਗ ਘਰ ਦੀ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਫੁੱਲ ਤਾਰੇ ਮੀਰੇ ਦਾ
ਆਓ ਸਹੇਲੀਓ ਨੱਚੀਏ
ਵਿਆਹ ਅੱਜ ਵੀਰੇ ਦਾ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਗੁਲਾਬੀ ਜੀ
ਵੀਰੇ ਨਾਲੋਂ ਸੋਹਣੀ
ਇਹ ਸਾਡੀ ਭਾਬੀ ਜੀ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਗੁਲਾਬੇ ਦਾ
ਹੀਰ ਮਾਝੇ ਦੀ ਲਿਆਇਆ
ਰਾਂਝਾ ਦੁਆਬੇ ਦਾ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਚਮੇਲੀ ਦਾ
ਸਾਲੀ ਕਹਿ ਕੇ ਛੇੜੇ
ਕੰਤ ਸਹੇਲੀ ਦਾ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਦੇ ਫੁੱਲ ਕਿੱਕਰਾਂ ਦੇ
ਛੜਾ ਜੇਠ ਵਿਆਹਿਆ
ਦਿਨ ਮੁੱਕੇ ਫਿਕਰਾਂ ਦੇ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੇਲੇ ਦਾ
ਮਾਹੀਏ ਮੇਰੇ ਦਾ ਨੇਚਰ
ਰਸ ਕਰੇਲੇ ਦਾ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਫੁੱਲ ਕਚਨਾਰ ਦਾ
ਰੋਹਬ ਪੁਰਾ ਮੇਰੇ ਵਾਲੇ
ਸੋਹਣੇ ਸਰਦਾਰ ਦਾ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਛੱਤੀ ਨੀ
ਸਹੁਰਾ ਮੇਰਾ ਏ ਸਾਧੂ
ਸੱਸ ਕੁਪੱਤੀ ਨੀ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਲੀਲੀ ਦਾ
ਨਣਦ ਮੇਰੀ ਦਾ ਬੋਲ
ਕੰਮ ਕਰੇ ਤੀਲੀ ਦਾ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਗੋਦੇ ਦਾ
ਪੈਰ ਗੋਹੇ ਵਿੱਚ ਟਿਕਿਆ
ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੱਹਦੇ ਦਾ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਫੁੱਲ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦਾ ਨੀ
ਜਠਾਣੀ ਬੈਠੀ ਪੀੜ੍ਹੇ
ਜੇਠ ਭਾਂਡੇ ਧੋਂਦਾ ਨੀ

ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ
ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਧਰੇਕਾਂ ਦੇ
ਲੋਕ ਗੀਤ ਨਾ ਗਾਉਂਦੇ
ਹੁਣ ਲੰਮੀਆਂ ਰੇਕਾਂ ਦੇ

ਮਾਹੀਆ

ਮਾਹੀਆ ਮਾਂ ਤੇਰੀ ਸਮਝਾ ਲੈ
ਵੇ ਗੱਲਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਆ
ਅਸੀਂ ਮਾਂ ਜੀ ਮਾਂ ਜੀ ਕਹੀਏ
ਜਾਂਦੀ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਆ

ਮਾਹੀਆ ਭੈਣ ਛੋਟੀ ਸਮਝਾ ਲੈ
ਵੇ ਗੱਲਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਆ
ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਅਕਲ ਦੀ ਕਹੀਏ
ਲੜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਵੜਦੀ ਆ

ਮਾਹੀਆ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਸਮਝਾ ਲੈ
ਵੇ ਗੱਲਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਆ
ਆਉਂਦੀ ਲਾ-ਲਾ, ਲਾ-ਲਾ ਕਰਦੀ
ਵੇਹੜੇ ਪੈਰ ਜੋ ਧਰਦੀ ਆ

ਮਾਹੀਆ ਭਾਬੇ ਸਮਝਾ ਲੈ
ਵੇ ਗੱਲਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਆ
ਤੇਰੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਦੇ ਕੋਲੋਂ
ਵੇ ਪੁੱਠੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਆ

ਮਾਹੀਆ ਗਵਾਂਢਣ ਸਮਝਾ ਲੈ
ਵੇ ਗੱਲਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਆ
ਤੇਰੀ ਮੇਰੀ ਵੇਖ ਕੇ ਜੋੜੀ
ਵੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਸੜਦੀ ਆ

ਮਾਹੀਆ ਫੈਮਲੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਲੈ
ਵੇ ਗੱਲਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਆ
ਮੇਰਾ ਬੀ.ਪੀ. ਹਾਈ ਹੋ ਗਿਆ
ਫਿਰ ਆਖਣਗੇ ਲੜਦੀ ਆ

ਕਾਲੀਆਂ ਘਟਾਵਾਂ ਚੜ੍ਹੀਆਂ

ਕਾਲੀਆਂ ਘਟਾਵਾਂ ਚੜ੍ਹੀਆਂ
ਨੂੰਹ ਅਤੇ ਸੱਸ ਲੜੀਆਂ
ਦੱਸ ਖਾਂ ਸਹੇਲੀਏ ਨੀ
ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਲੜੀਆਂ
ਦੱਸ ਮੈਨੂੰ ਅੜੀਏ ਨੀ
ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਲੜੀਆਂ

ਸੱਸ ਕਹਿੰਦੀ ਨੂੰਹ ਨੂੰ
ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵੇਹਲੀ ਬਹਿਣੀ ਏਂ
ਚੱਤੋ ਪਹਿਰ ਫ਼ੋਨ ਨਾਲ
ਚਿੰਬੜੀ ਤੂੰ ਰਹਿਣੀ ਏਂ
ਪੁੱਤ ਮੇਰਾ ਮੰਗੇ ਰੋਟੀ
ਆਪੇ ਪਾ ਲਓ ਕਹਿਣੀ ਏਂ
ਮਾੜਾ ਮੋਟਾ ਟੋਕ ਦਈਏ
ਮੂੰਹ ਵੱਟ ਲੈਣੀ ਏਂ
ਕੰਮ ਕਾਜ ਘਰ ਦਾ
ਮਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਤੈਨੂੰ
ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਣਾ ਸਹੁਰੇ ਘਰ
ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਾਇਆ ਤੈਨੂੰ....

ਨੂੰਹ ਕਹਿੰਦੀ ਮਾਤਾ ਸੁਣ
ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਕਹਿਣੀ ਆਂ
ਪੈਕਿਆਂ 'ਤੇ ਜਾਵੇਂਗੀ ਤਾਂ
ਚੁੱਪ ਨਾ ਮੈਂ ਬਹਿਣੀ ਆਂ
ਤੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਨੂੰਹ ਸੈਂ
ਹੁਣ ਸੱਸ ਬਣ ਬਹਿਣੀ ਏਂ
ਸੱਸ ਵਾਲੇ ਬਦਲੇ ਕਿਉਂ
ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੈਣੀ ਏਂ
ਅੱਜ ਦੀ ਮੈਂ ਕੁੜੀ
ਗੱਲ ਵਾਧੂ ਨਾ ਸਵਾਂਗੀ
ਜੇ ਮਾਵਾਂ ਵਾਂਗੂ ਰੱਖੇਂਗੀ
ਤਾਂ ਧੀਆਂ ਵਾਂਗੂ ਰਵਾਂਗੀ

ਕਾਲੀਆਂ ਘਟਾਵਾਂ ਚੜ੍ਹੀਆਂ
ਨਨਾਣ ਅਤੇ ਭਾਬੀ ਲੜੀਆਂ
ਦੱਸ ਖਾਂ ਸਹੇਲੀਏ ਨੀ
ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਲੜੀਆਂ
ਦੱਸ ਮੈਨੂੰ ਅੜੀਏ ਨੀ
ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਲੜੀਆਂ

ਜਦੋਂ ਵੀ ਨਣਾਨੇ ਘਰ
ਪੇਕਿਆਂ ਦੇ ਆਉਣੀ ਏਂ
ਅੰਮੜੀ ਤੇ ਭਾਬੀ ਤੀਲੁੀ
ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਉਣੀ ਏਂ
ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਜਦੋਂ
ਲੱਭੇ ਨਾ ਲੜਾਈ ਦਾ
ਨੀ ਪਾ ਲਵੋਂ ਕਲੇਸ਼
ਲਾਚੀ ਬਿਨਾਂ ਚਾਹ ਬਣਾਈ ਦਾ
ਗੱਲ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ
ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਦੀ ਨਾ ਮੰਨਦੀ
ਸੱਸ ਤੇ ਨਨਾਣ ਨਾਲ
ਤੇਰੀ ਨਾ ਨੀ ਬਣਦੀ
ਤੂੰ-ਤੂੰ, ਮੈਂ-ਮੈਂ ਹੁੰਦੀ
ਤਾਂ ਜਮਾਨਾ ਵੇਖ ਹੱਸਦਾ
ਲੱਗਦਾ ਨਾ ਚੰਗਾ ਤੈਨੂੰ
ਨੀ ਘਰ ਸਾਡਾ ਵੱਸਦਾ
ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਹੋ ਗਈ
ਛੱਡ ਚੁਗਲੀਆਂ ਪੈਣ ਦੇ
ਆਪਣੇ ਤੂੰ ਘਰ ਵੱਸ
ਸਾਨੂੰ ਸੁਖੀ ਰਹਿਣ ਦੇ

ਕਾਲੀਆਂ ਘਟਾਵਾਂ ਚੜ੍ਹੀਆਂ
ਦਰਾਣੀ ਤੇ ਜਠਾਣੀ ਲੜੀਆਂ
ਦੱਸ ਖਾਂ ਸਹੇਲੀਏ ਨੀ
ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਲੜੀਆਂ
ਦੱਸ ਮੈਨੂੰ ਅੜੀਏ ਨੀ
ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਲੜੀਆਂ

ਦਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਠਾਣੀ ਕਹਿੰਦੀ
ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਬੜੀ ਆਂ
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੜੀ ਆਂ
ਨੀ ਭੇਤ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰਾ
ਹੁਣ ਸਹੁਰਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਦਾ
ਕੰਮ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ
ਪੁੱਛੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਪੇਕੇ ਵੀ ਮੈਂ ਰੋਹਬ ਪੂਰਾ
ਨੀ ਭਾਬੀਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ
ਭੂਆ ਦਾ ਦਿਓਰ ਨਿੱਕਾ
ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਥਾਣੇਦਾਰ ਲੱਗਿਆ

ਦਰਾਣੀ ਕਹਿੰਦੀ ਤੇਰੀ ਤਾਂ
ਮਰੂਤੀ ਭੈਣੇ ਚਿੱਟੀ ਆ
ਤਾਰੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਕਾਲੀ
ਭਾਈਆਂ ਮੇਰੇ ਦਿੱਤੀ ਆ
ਕੰਮ ਕੋਈ ਜੇ ਹੋਇਆ
ਤੇਰੇ ਪੇਕਿਆਂ ਦਾ ਅੜਦਾ
ਦੱਸੀ ਮੈਨੂੰ ਚਾਚਾ ਮੇਰਾ
ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ
ਮੈਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖੀ
ਗੱਲ ਵਾਧੂ ਨਾ ਸਫ਼ਾਰੀ
ਭੈਣਾਂ ਵਾਂਗੂ ਰਹੋਗੀ ਤਾਂ
ਨੀ ਮੈਂ ਭੈਣਾਂ ਵਾਂਗੂ ਰਹਾਂਗੀ

ਸੰਡੇ ਨੀ ਸੰਡੇ

ਸੰਡੇ ਨੀ ਸੰਡੇ, ਅੜੀਓ ਸੰਡੇ
ਨੀ ਅੱਜ ਦਿਨ ਸੰਡੇ
ਮੈਂ ਟੁਰ ਗਈ ਪੇਕੇ ਠੰਢੇ-ਠੰਢੇ
ਪਿੱਛਿਓ ਖੜਕੇ ਸਭ ਦੇ ਡੰਡੇ
ਨੀ ਅੜੀਓ ਸੰਡੇ ਨੀ
ਸ਼ਾਵਾ ਅੱਜ ਸਾਡਾ ਸੰਡੇ ਨੀ..

ਸੰਡੇ ਨੀ ਸੰਡੇ, ਅੜੀਓ ਸੰਡੇ
ਨੀ ਅੱਜ ਦਿਨ ਸੰਡੇ
ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਪਕਾਏ ਸੰਡੇ
ਮਾਰੇ ਸਹੁਰੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਠੰਢੇ
ਸਹੁਰਾ ਕੋਠੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਭੰਡੇ
ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੰਡੇ ਨੀ
ਸ਼ਾਵਾ ਅੱਜ ਸਾਡਾ ਸੰਡੇ ਨੀ

ਸੰਡੇ ਨੀ ਸੰਡੇ, ਅੜੀਓ ਸੰਡੇ
ਨੀ ਅੱਜ ਦਿਨ ਸੰਡੇ
ਜੇਠ ਲਿਆਇਆ ਪੁੱਟ ਕੇ ਗੰਢੇ
ਜਠਾਣੀ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾ ਵੰਡੇ
ਜੇਠ ਨੇ ਕੁੱਟੀ ਫੜ੍ਹ ਕੇ ਫੰਡੇ
ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੰਡੇ ਨੀ
ਸ਼ਾਵਾ ਅੱਜ ਸਾਡਾ ਸੰਡੇ ਨੀ

ਸੰਡੇ ਨੀ ਸੰਡੇ, ਅੜੀਓ ਸੰਡੇ
ਨੀ ਅੱਜ ਦਿਨ ਸੰਡੇ
ਦਿਓਰ ਦੇ ਯਾਰ ਸਾਰੇ ਮੁਸਟੰਡੇ
ਗੱਡਦੇ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਸ ਝੰਡੇ
ਦਰਾਣੀ ਰੰਭੇ ਵਾਂਗੂ ਚੰਡੇ
ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੰਡੇ ਨੀ
ਸ਼ਾਵਾ ਅੱਜ ਸਾਡਾ ਸੰਡੇ ਨੀ

ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮੇਮ

ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮੇਮ,
ਗਏ ਜੀ ਸੈਰਾਂ ਨੂੰ
ਵੇਖ ਮੇਮ ਨੂੰ ਲੱਗੀ,
ਜੀ ਅੱਗ ਦੁਪਹਿਰਾਂ ਨੂੰ

ਸੂਰਜ ਕਹਿੰਦਾ ਖ਼ਸਮਾਂ ਖਾਣਿਓ
ਇਹ ਬਲਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ
ਲੰਘਦੇ -ਲੰਘਦੇ ਬਾਇ ਗੌਡ
ਜਿੰਨੇ ਅੱਗ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਲਾਈ
ਪਿੱਛੇ ਧੱਕੀ ਜਾਵੇ
ਓਏ ਚੰਦਰੀ ਗਹਿਰਾਂ ਨੂੰ
ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੀ.....

ਸੂਰਜ ਸਾਹਿਬ ਰੋਹਬ ਨਾਲ
ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਓਏ ਪਤੰਦਰ
ਮੇਰਾ ਧੰਦਾ ਗੋਲ ਕਰੂ
ਡੱਕ ਕੇ ਰੱਖ ਇਹਨੂੰ ਅੰਦਰ
ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਰ ਮਿੰਨਤਾਂ
ਫੜ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ
ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੀ

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋਗਾ
ਤੂੰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਯਾਰ
ਮੁੜਦੇ-ਮੁੜਦੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ
ਜਾਨੂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ
ਸਿਖਰ ਦੁਪਹਿਰੇ ਘੁੰਮ ਕੇ
ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਤੁਸਾਂ ਬਿਮਾਰ
ਸ਼ਾਮ ਢਲੀ ਨੂੰ ਜਾਇਆ ਕਰਾਂਗੇ
ਵੱਲ ਨਹਿਰਾਂ ਨੂੰ
ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮੇਮ
ਗਏ ਨਾ ਫਿਰ ਸੈਰਾਂ ਨੂੰ
ਗਏ ਨਾ ਸੈਰਾਂ ਕਦੇ
ਬਈ ਸਿਖਰ ਦੁਪਹਿਰਾਂ ਨੂੰ

ਨਾਲ ਮਾਰੀ ਦੇ

ਕੇਲੇ ਨੀ ਕੇਲੇ ਨੀ ਅੜੀਓ ਕੇਲੇ
ਚੱਲੀ ਮੈਂ ਨਾਲ ਮਾਰੀ ਦੇ ਮੇਲੇ
ਜਠਾਣੀ ਵੇਖੇ ਨੀ ਅੱਡ-ਅੱਡ ਡੇਲੇ
ਨੀ ਅੜੀਓ ਕੇਲੇ ਨੀ..

ਸ਼ਹਿਰ ਨੀ ਸ਼ਹਿਰ ਨੀ ਅੜੀਓ ਸ਼ਹਿਰ
ਮੈ ਜਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰੀ ਦੇ ਸੈਰ
ਦਰਾਣੀ ਠੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਜ਼ਹਿਰ
ਨੀ ਅੜੀਓ ਸ਼ਹਿਰ ਨੀ..

ਲਹਿੰਗਾ ਨੀ ਲਹਿੰਗਾ ਨੀ ਅੜੀਓ ਲਹਿੰਗਾ
ਲਾਵਾਂ ਮੈਂ ਮੇਕ-ਅਪ ਮਹਿੰਗਾ-ਮਹਿੰਗਾ
ਮੰਗੇ ਜੇ ਨਣਦ ਵਿਖਾਵਾਂ ਠੋਗਾ
ਨੀ ਅੜੀਓ ਲਹਿੰਗਾ ਨੀ..

ਤੇਲੇ ਨੀ ਤੇਲੇ ਨੀ ਅੜੀਓ ਤੇਲੇ
ਮਾਰੀ ਜੇ ਹੱਸ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲੇ
ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਸੜ ਕੇ ਹੋਵੇ ਕੋਲੇ
ਨੀ ਅੜੀਓ ਤੇਲੇ ਨੀ..

ਘੋੜੀ ਨੀ ਘੋੜੀ ਨੀ ਅੜੀਓ ਘੋੜੀ
ਸਾਡੀ ਟਿੱਚ ਬਟਨਾਂ ਦੀ ਜੋੜੀ
ਗਵਾਂਢਣ ਝਾਕੇ ਕੌੜੀ-ਕੌੜੀ
ਹੱਥ ਨਾ ਅੱਪੜੇ ਆਖੇ ਥੂਹ ਕੌੜੀ
ਨੀ ਅੜੀਓ ਘੋੜੀ ਨੀ..

ਨਾ ਸੜ ਵੇ ਲੋਕਾ

ਸੜ ਵੇ, ਸੜ ਵੇ, ਸੜ ਵੇ,
ਨਾ ਸੜ ਵੇ ਲੋਕਾ
ਰੀਸ ਤੂੰ ਵੀ ਦੂਣੀ ਕਰ ਵੇ
ਹਾਂ ਕਰ ਵੇ ਲੋਕਾ

ਅਸਾਂ ਚਲਾਇਆ ਚੇਤਕ ਵੈਸਪਾ
ਤੂੰ ਮਰਸੀਡੀਆਂ 'ਚ ਚੜ੍ਹ ਵੇ
ਹਾਂ ਚੜ੍ਹ ਵੇ ਲੋਕਾ
ਸੜ ਵੇ ਸੜ ਵੇ ਸੜ ਵੇ
ਨਾ ਸੜ ਵੇ ਲੋਕਾ
ਰੀਸ ਤੂੰ ਵੀ ਦੂਣੀ ਕਰ ਵੇ
ਹਾਂ ਕਰ ਵੇ ਲੋਕਾ

ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਦਸਵੀਂ ਬਾਰੂਵੀਂ
ਤੂੰ ਕੋਈ ਡਿਗਰੀ ਕਰ ਵੇ
ਹਾਂ ਕਰ ਵੇ ਲੋਕਾ
ਸੜ ਵੇ ਸੜ ਵੇ ਸੜ ਵੇ
ਨਾ ਸੜ ਵੇ ਲੋਕਾ
ਰੀਸ ਤੂੰ ਵੀ ਦੂਣੀ ਕਰ ਵੇ
ਹਾਂ ਕਰ ਵੇ ਲੋਕਾ

ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਫੜਿਆ ਨਿੱਕਾ ਸਪੋਲਾ
ਤੂੰ ਕੋਈ ਫਨੀਅਰ ਫੜ ਵੇ
ਹਾਂ ਫੜ ਵੇ ਲੋਕਾ
ਸੜ ਵੇ ਸੜ ਵੇ ਸੜ ਵੇ
ਨਾ ਸੜ ਵੇ ਲੋਕਾ
ਰੀਸ ਤੂੰ ਵੀ ਦੂਣੀ ਕਰ ਵੇ
ਹਾਂ ਕਰ ਵੇ ਲੋਕਾ

ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜਿੱਤੇ ਸੀ.ਐਮ.ਲੱਗੇ
ਤੂੰ ਹੁਣ ਪੀ.ਐਮ. ਖੜ੍ਹੇ ਵੇ
ਹਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਵੇ ਲੋਕਾ
ਸੜ ਵੇ ਸੜ ਵੇ ਸੜ ਵੇ
ਨਾ ਸੜ ਵੇ ਲੋਕਾ
ਰੀਸ ਤੂੰ ਵੀ ਦੂਣੀ ਕਰ ਵੇ
ਹਾਂ ਕਰ ਵੇ ਲੋਕਾ

ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਠੋਕੀਆਂ ਕਿੱਲਾਂ ਮੇਖਾਂ
ਤੂੰ ਤਾਂ ਕੋਕੇ ਜੜ ਵੇ
ਹਾਂ ਜੜ ਵੇ ਲੋਕਾ
ਸੜ ਵੇ ਸੜ ਵੇ ਸੜ ਵੇ
ਨਾ ਸੜ ਵੇ ਲੋਕਾ
ਰੀਸ ਤੂੰ ਵੀ ਦੂਣੀ ਕਰ ਵੇ
ਹਾਂ ਕਰ ਵੇ ਲੋਕਾ

ਬਾਪੂ ਦਾ ਖੂੰਡਾ

ਆਉਂਦੀਏ ਮਾਏ ਜਾਂਦੀਏ ਮਾਏ
ਆਉਂਦੀਏ ਮਾਏ ਜਾਂਦੀਏ ਮਾਏ
ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਲਿਆਵੀਂ ਪੇਸੀ ਗੁੜ ਦੀ
ਨੀ ਮੈਂ ਅੱਕੀ ਪਈ ਆਂ
ਨੀ ਮੈਂ ਅੱਕੀ ਪਈ ਆਂ
ਸੱਸੜੀ ਦੀ ਬੁੜ-ਬੁੜ ਦੀ

ਆਉਂਦੀਏ ਭਾਬੀਏ ਜਾਂਦੀਏ ਭਾਬੀਏ
ਆਉਂਦੀਏ ਭਾਬੀਏ ਜਾਂਦੀਏ ਭਾਬੀਏ
ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਲਿਆਵੀਂ ਮਿਰਚਾਂ ਨੀ
ਰਹਿੰਦੀ ਝਾਕਦੀ, ਰਹਿੰਦੀ ਝਾਕਦੀ
ਜਠਾਣੀ ਵਾਂਗ ਗਿਰਝਾਂ ਨੀ

ਆਉਂਦੀਏ ਭੈਣੇ ਜਾਂਦੀਏ ਭੈਣੇ
ਆਉਂਦੀਏ ਭੈਣੇ ਜਾਂਦੀਏ ਭੈਣੇ
ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਆਵੀਂ ਬਣ ਮੋਰਨੀ
ਛੋਟੀ ਨਣਦ ਦੀ, ਛੋਟੀ ਨਣਦ ਦੀ
ਅੱਡੀ ਨਾਲ ਆਕੜ ਭੋਰਨੀ

ਆਉਂਦਿਆ ਵੀਰਾ ਜਾਂਦਿਆ ਵੀਰਾ
ਆਉਂਦਿਆ ਵੀਰਾ ਜਾਂਦਿਆ ਵੀਰਾ
ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਲਿਆਵੀਂ ਬਾਪੂ ਦਾ ਖੂੰਡਾ
ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਨੂੰ
ਫੇਰਾਂਗੇ ਵੇ ਲਾ ਕੇ ਕੁੰਡਾ
ਫਿਰ ਵੇਖੀਂ ਕਿਵੇਂ, ਫਿਰ ਵੇਖੀਂ ਕਿਵੇਂ
ਸਿੱਧਾ ਹੁੰਦਾ ਸੱਸ ਦਾ ਮੁੰਡਾ

ਕੁੱਕੜੂ ਕੁੰ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਦੀ ਤਾਂ ਮਰ ਗਈ ਕੁੱਕੜੀ ਜੀ
ਸੱਸ ਕੁੱਕੜੂ ਕੁੰ ਕਰਕੇ ਪਿੱਟੜੀ ਜੀ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਦੀ ਤਾਂ ਮਰ ਗਈ ਖੇਤੀ ਜੀ
ਸੱਸ ਡੋਂਚੂ-ਡੋਂਚੂ ਕਰਕੇ ਰੋਤੀ ਜੀ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਦੀ ਤਾਂ ਮਰ ਗਈ ਬਾਂਦਰੀ ਜੀ
ਸੱਸ ਨੱਚ-ਨੱਚ ਸੋਗ ਮਨਾਂਦੀ ਜੀ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਦਾ ਤਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਭੇਡੂ ਜੀ
ਸੱਸ ਮੈਂ-ਮੈਂ ਕਰ ਸੁੱਟਦੀ ਗਲੇਡੂ ਜੀ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਦੀ ਤਾਂ ਮਰ ਗਈ ਭੇਡ ਕੁੜੇ
ਸੱਸ ਬਾਬਿਆਂ ਦੇ ਡੇਰੇ ਖੇਡੇ ਖੇਡ ਕੁੜੇ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਦੀ ਤਾਂ ਮਰ ਗਈ ਬੱਕਰੀ ਜੀ
ਸੱਸ ਚੰਦਨ ਦੀ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਲੱਕੜੀ ਜੀ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੋਗ ਕੁੜੇ
ਸੱਸ ਬੱਕਰੀ ਦਾ ਪਾਉਂਦੀ ਫਿਰੇ ਭੋਗ ਕੁੜੇ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੋਗ ਕੁੜੇ
ਸੱਸ ਕੁੱਕੜੀ ਦਾ ਪਾਉਂਦੀ ਫਿਰੇ ਭੋਗ ਕੁੜੇ

ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ

ਵੇ ਤੂੰ ਪੁਰਬ ਤੇ ਮੈਂ ਪੱਛਮ
ਜੇ ਤੂੰ ਉਤਰ ਤੇ ਮੈਂ ਦੱਖਣ
ਸਾਡੇ ਰਲਦੇ ਨਹੀਂਉ ਲੱਛਣ
ਵੇ ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ
ਮਾਹੀਆ ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ

ਵੇ ਤੂੰ ਤੇਲ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੀਲੀ
ਇੱਕ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਦੂਜਾ ਦਿੱਲੀ
ਜੇ ਤੂੰ ਅੜਬ ਤੇ ਮੈਂ ਭੜਕੀਲੀ
ਵੇ ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ
ਮਾਹੀਆ ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ

ਵੇ ਤੂੰ ਕੋਰੀਆ ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ
ਵਿੱਢ ਕੇ ਬੈਠੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਕਾ
ਸਾਡਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਸਲੀਕਾ
ਵੇ ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ
ਮਾਹੀਆ ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ

ਤੇਰੇ ਵਰਗਾ ਈ ਟੱਬਰ ਸਾਰਾ
ਮੇਰਾ ਵੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਪਾਰਾ
ਪੈਂਦਾ ਨਿੱਤ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਖਿਲਾਰਾ
ਵੇ ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ
ਮਾਹੀਆ ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਜ਼ਰੀਏ
ਨਾ ਗੱਲ ਜ਼ਰੀਏ ਨਾ ਹਾਮੀ ਭਰੀਏ
ਕਾਲੇ ਬੱਦਲ ਬਣ-ਬਣ ਵਰ੍ਹੀਏ
ਵੇ ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ
ਮਾਹੀਆ ਸਾਡੀ ਬਣਦੀ ਨਾ

ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ

ਆਜਾ ਭੈਣੇ ਗਾਈਏ ਨੀ
ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ, ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬਣਾਈਏ ਨੀ ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ

ਆਜਾ ਭੈਣੇ ਗਾਈਏ ਨੀ
ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ, ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਸ ਨੂੰ ਚਟਾਈਏ ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਉੱਠਦੀ ਬਹਿੰਦੀ ਜਾਗਦੀ ਪੈਂਦੀ
ਮੰਦੜੇ ਬੋਲ ਬੋਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ
ਬੂਰੇ ਨਾਲ ਲੱਗ-ਲੱਗ ਬਿੜਕਾਂ ਲੈਂਦੀ
ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ
ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਪਰਸੋਂ ਦੀ ਕਹਿੰਦੀ
ਉਹਦੀ ਜੀਭ ਉੱਤੇ ਲਾਈਏ
ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ, ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਆਜਾ ਭੈਣੇ ਗਾਈਏ ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ

ਆਜਾ ਭੈਣੇ ਗਾਈਏ ਨੀ
ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ, ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਨਨਾਣ ਨੂੰ ਚਟਾਈਏ ਨੀ ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਜਦੋਂ ਵੀ ਪੈਰ ਆ ਵੇਹੜੇ ਧਰਦੀ
ਅੱਗ ਲਾਉਣੀ ਕੰਮ ਤੀਲ੍ਹੀ ਦਾ ਕਰਦੀ
ਨੀ ਮੈਨੂੰ ਘੜੀ ਵੇਖ ਨਾ ਜਰਦੀ
ਓਹਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਈਏ
ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ, ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਆਜਾ ਭੈਣੇ.....

ਆਜਾ ਭੈਣੇ ਗਾਈਏ ਨੀ
ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ, ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਛੜੇ ਜੇਠ ਨੂੰ ਚਟਾਈਏ ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਇੱਕ ਦੇ ਪੈਂਗ ਦੇਸੀ ਦੇ ਲਾ ਕੇ
ਨੀ ਭੈੜਾ ਟੇਢਾ-ਟੇਢਾ ਝਾਕੇ

ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਕਚਹਿਰੀ ਜਾ ਕੇ
ਨੀ ਥਾਣੇਦਾਰ ਤੋਂ ਖਵਾਈਏ
ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ, ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਆਜਾ ਭੈਣੇ....

ਆਜਾ ਭੈਣੇ ਗਾਈਏ ਨੀ
ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ, ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਨਿੱਕੇ ਦਿਓਰ ਨੂੰ ਚਟਾਈਏ ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵੇਹਲੜ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ
ਆਥਣੇ ਲੈ ਮੋਬੈਲ ਜਿਹਾ ਬਹਿੰਦਾ
ਪੁੱਠੀਆਂ-ਸਿੱਧੀਆਂ ਵੀਡੀਓ ਵੇਂਹਦਾ
ਆਜਾ ਓਹਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਈਏ
ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ, ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਆਜਾ ਭੈਣੇ.....

ਆਜਾ ਭੈਣੇ ਗਾਈਏ ਨੀ
ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ, ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਮਾਹੀਏ ਨੂੰ ਚਟਾਈਏ ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਸੱਤ ਦਿਨ ਲੰਘੇ
ਨੀ ਚੰਦਰਾ ਲਵ ਯੂ ਕਹਿਣੋਂ ਸੰਗੇ
ਹਜੇ ਵੀ ਵੇਖ ਕੇ ਚੋਰੀ ਖੰਗੇ
ਕਿਸ ਬਹਾਨੇ ਓਹਨੂੰ ਖਵਾਈਏ ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਆ ਜਾ ਭੈਣੇ.....

ਨੀ ਅੜੀਓ ਸਹੁਰਾ ਮੇਰਾ ਲੱਖ ਦਾ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦਾ
ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਉੱਤੇ ਭਖਦਾ
ਓਹਨੂੰ ਰੋਟੀ ਨਾਲ਼ ਦੇ ਆਈਏ
ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ, ਕਰਾਰੀ ਚਟਣੀ
ਆ ਜਾ ਭੈਣੇ.....

ਖਿਡੌਣਾ ਖੰਡ ਦਾ

ਮੈਨੂੰ ਮਾਹੀਆ ਕਹਿ ਬੁਲਾਵੇ
ਨੀ ਖਿਡੌਣਾ ਖੰਡ ਦਾ
ਮੈਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸੰਗ ਜਹੀ ਆਵੇ
ਨੀ ਖਿਡੌਣਾ ਖੰਡ ਦਾ

ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਬਜ਼ਾਰ
ਮੈਂ ਕਿਆ ਸੁਣ ਸੋਹਣੇ ਸਰਦਾਰ
ਖਾਣੇ ਗੋਲ ਗੱਪੇ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ
ਕਹਿੰਦਾ ਨਾ ਨਾ ਖ਼ਬਰਦਾਰ
ਐਵੇਂ ਖੱਟਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਨੀ ਖਿਡੌਣਾ ਖੰਡ ਦਾ
ਮੈਨੂੰ ਮਾਹੀਆ.....

ਮੈਂ ਕਿਆ ਚੱਲੀਏ ਰਾਜਸਥਾਨ
ਕਹਿੰਦਾ ਨਾ-ਨਾ-ਨਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ
ਵਹਾਂ ਕਾ ਮੌਸਮ ਬੇਈਮਾਨ
ਐਵੇਂ ਕਰੂ ਤੇਰਾ ਨੁਕਸਾਨ
ਰੰਗ ਦਾ ਪੱਕਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਨੀ ਖਿਡੌਣਾ ਖੰਡ ਦਾ
ਮੈਨੂੰ ਮਾਹੀਆ.....

ਮੈਂ ਕਿਆ ਚੱਲੀਏ ਵੱਲ ਪਹਾੜ
ਉੱਥੇ ਹਵਾ ਏ ਠੰਡੀ ਠਾਰ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਸਰਕਾਰ
ਮੌਸਮ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਫਲਦਾਰ
ਹੋਰ ਵੀ ਮਿੱਠਾ ਹੋ ਕੇ ਆਵੇ
ਨੀ ਖਿਡੌਣਾ ਖੰਡ ਦਾ
ਮੈਨੂੰ ਮਾਹੀਆ.....

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸੰਡੇ
ਮਾਹੀਆ ਚੱਲੀਏ ਸਮੁੰਦਰ ਕੰਢੇ
ਉੱਥੇ ਹਵਾ ਦੇ ਬੁੱਲੇ ਠੰਡੇ
ਕਹਿੰਦਾ ਜਾਣਾ ਤੂੰ ਕੰਮ ਤੇ ਮੰਡੇ
ਐਵੇਂ ਥੱਕ ਟੁੱਟ ਨਾ ਜਾਵੇ,
ਨੀ ਖਿਡੌਣਾ ਖੰਡ ਦਾ
ਮੈਨੂੰ ਮਾਹੀਆ ਕਿਉਂ ਬੁਲਾਵੇ
ਨੀ ਖਿਡੌਣਾ ਖੰਡ ਦਾ

ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾ ਕੇ ਹੁਣ ਆਈ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ
ਖੰਡ ਦਾ ਖਿਡੌਣਾ ਮੱਖਣ, ਮਲਾਈ
ਕਹਿ ਕੰਜੂਸ ਨੇ ਰਕਮ ਬਣਾਈ
ਭੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਅੱਜ
ਨੀ ਝੁਠਾਂ ਦੀ ਪੰਡ ਦਾ
ਮੈਨੂੰ ਮਾਹੀਆ ਕਿਉਂ ਬੁਲਾਵੇ
ਨੀ ਖਿਡੌਣਾ ਖੰਡ ਦਾ

ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾ ਕੇ ਹੁਣ ਲੱਗੀ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਠੱਗੀ
ਕਹਿ ਕੇ ਕੁੜਤੀ ਪਵਾ ਗਿਆ ਝੱਗੀ
ਇਕ ਕੰਜੂਸ ਤੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕੀ
ਭੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਅੱਜ
ਨੀ ਝੁਠਾਂ ਦੀ ਪੰਡ ਦਾ
ਮੈਨੂੰ ਮਾਹੀਆ ਕਿਉਂ ਬੁਲਾਵੇ
ਨੀ ਖਿਡੌਣਾ ਖੰਡ ਦਾ

ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ

ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਮੱਖਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ
ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਮਾਮਾ ਮੱਖਣ ਦਾ ਪੇੜਾ
ਜੀ ਮਾਮੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਮਾਮੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਮੀ ਨੱਚੇ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ

ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਮੱਖਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ
ਚਾਚਾ ਮੱਖਣ ਦਾ ਪੇੜਾ
ਜੀ ਚਾਚੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਚਾਚੇ ਬਿਨਾਂ ਚਾਚੀ ਨੱਚੇ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ

ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਮੱਖਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ
ਵੀਰਾ ਮੱਖਣ ਦਾ ਪੇੜਾ
ਜੀ ਭਾਬੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਵੀਰੇ ਬਿਨਾਂ ਭਾਬੀ ਨੱਚੇ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ

ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਮੱਖਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ
ਫੁੱਫੜ ਮੱਖਣ ਦਾ ਪੇੜਾ
ਜੀ ਭੂਆ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਫੁੱਫੜ ਬਿਨਾਂ ਭੂਆ ਨੱਚੇ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ

ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਮੱਖਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ
ਮਾਸੜ ਮੱਖਣ ਦਾ ਪੇੜਾ
ਜੀ ਮਾਸੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਮਾਸੜ ਬਿਨਾਂ ਮਾਸੀ ਨੱਚੇ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ

ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਮੱਖਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ
ਡੈਡੀ ਮੱਖਣ ਦਾ ਪੇੜਾ
ਜੀ ਮੰਮੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਡੈਡੀ ਬਿਨਾਂ ਮੰਮੀ ਨੱਚੇ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ

ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਮੱਖਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਲੱਗੇ ਸੱਖਣੀ
ਤੇਰੀ ਮੇਰੀ ਜੋੜੀ ਮਾਹੀਆ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ
ਤੇਰਾ ਬਿਨਾਂ ਫੋਲਣਾ ਵੇ ਮੈਂ ਸੱਖਣੀ
ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ ਜੀ ਦਾਲ ਮੱਖਣੀ

ਮਾਡਰਨ ਜੁਗਨੀ

ਓ ਮੇਰੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਹੀ ਜੁਗਨੀ
ਓ ਮੇਰੀ ਮਾਡਰਨ ਜੁਗਨੀ
ਘਰੋਂ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਚੱਲੀ ਸੀ...ਹਾਂਜੀ
ਸਿਖਰ ਦੁਪਹਿਰ ਚੱਲੀ ਸੀ...ਹਾਂਜੀ
ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਲੰਚ ਤਾਂ ਦੇ ਜਾਓ
ਕਹਿੰਦੀ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਬਹਿ ਜਾਓ
ਗੰਢਿਆਂ ਦੀ ਨਾ ਚੌਪਿੰਗ ਕਰਨੀ
ਅੱਜ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ੌਪਿੰਗ ਕਰਨੀ
ਪੀਜ਼ਾ ਬਾਹਰੋਂ ਮੰਗਵਾ ਲਿਓ
'ਕੱਲੇ ਹੀ ਬਹਿ ਕੇ ਖਾ ਲਿਓ
ਹੁੰਦੀ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਲੇਟ
ਬੈਸਟੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੀ ਪਈ ਵੇਟ
ਬੈਸਟੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੀ ਪਈ ਵੇਟ

(ਹਾਂ ਜੀ ਜਾਂਦੀ-ਜਾਂਦੀ ਕੀ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾ ਗਈ)

ਜੁਗਨੀ ਆਪ ਸ਼ੌਪਿੰਗ ਨੱਸ ਗਈ
ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਕੰਮ ਜਿਹੇ ਦੱਸ ਗਈ
ਕਰਿਓ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕੱਪੜੇ ਸੁਖਾ ਕੇ
ਕਬਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲਉ ਆ ਕੇ
ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਓ
ਲੇਟ ਕਿਤੇ ਹੋ ਨਾ ਜਾਇਓ
ਯਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲੁੱਟਿਓ ਨਾ ਬੁੱਲੇ
ਛੱਡ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ

ਦਿਨ ਤਾਂ ਹੁਣ ਢਲ ਵੀ ਜਾਣਾ
ਜੁਗਨੀ ਦਾ ਨਾ ਪਤਾ ਠਿਕਾਣਾ
ਆਵੇਗੀ ਲੇਟ ਨਾ ਕਹਿ ਗਈ
ਲੱਗਦਾ ਕਿਸੇ ਕਲੱਬ 'ਚ ਬਹਿ ਗਈ
ਲੱਗਦਾ ਕਿਸੇ ਕਿੱਟੀ 'ਚ ਬਹਿ ਗਈ

'ਕੱਲਾ ਹੁਣ ਡਿਨਰ ਬਣਾਵਾਂ
ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਵਾਵਾਂ
ਰਾਤ ਦੇ ਵੱਜ ਹੁਣ ਨੌਂ ਗਏ
ਕਰਕੇ ਵੋਟ ਯਾਰ ਜੀ ਸੌਂ ਗਏ
ਦਸ ਵਜੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆ ਕੇ
ਸਵਾ ਲੱਖ ਦਾ ਬਿਲ ਵਿਖਾ ਕੇ
ਜਿੰਦ ਮੇਰੀ ਪਾ ਕੇ ਸੁੱਕਣੇ
ਜੁਗਨੀ ਆਪ ਲੈਂਦੀ ਸੁਪਨੇ
ਜੁਗਨੀ ਆਪ ਲੈਂਦੀ ਸੁਪਨੇ

ਭਰੇ ਚੌਕੀਆਂ

ਮਾਸੀ ਡਾਰੀ ਨੂੰ ਝੋਰਾ ਲੱਗਾ
ਸਾਧੂ ਬਣ ਗਿਆ ਕੰਤ
ਨੀ ਨਿੱਤ ਭਰੇ ਚੌਕੀਆਂ
ਨਾਲੇ ਆਖੇ ਸੰਤ
ਨੀ ਰਾਤੀਂ ਭਰੇ ਚੌਕੀਆਂ
ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਖੇ ਸੰਤ

ਮਾਸੀ ਡਾਰੀ ਨੂੰ ਝੋਰਾ ਲੱਗਾ
ਸਾਧੂ ਬਣ ਗਿਆ ਕੰਤ
ਨੀ ਨਿੱਤ ਭਰੇ ਚੌਕੀਆਂ
ਨਾਲੇ ਆਖੇ ਸੰਤ
ਨੀ ਰਾਤੀਂ ਭਰੇ ਚੌਕੀਆਂ
ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਖੇ ਸੰਤ

ਭੂਆ ਡਾਰੀ ਨੂੰ ਝੋਰਾ ਲੱਗਾ
ਸਾਧੂ ਬਣ ਗਿਆ ਕੰਤ
ਨੀ ਨਿੱਤ ਭਰੇ ਚੌਕੀਆਂ
ਨਾਲੇ ਆਖੇ ਸੰਤ
ਨੀ ਰਾਤੀਂ ਭਰੇ ਚੌਕੀਆਂ
ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਖੇ ਸੰਤ

ਚਾਚੀ ਡਾਰੀ ਨੂੰ ਝੋਰਾ ਲੱਗਾ
ਸਾਧੂ ਬਣ ਗਿਆ ਕੰਤ
ਨੀ ਨਿੱਤ ਭਰੇ ਚੌਕੀਆਂ
ਨਾਲੇ ਆਖੇ ਸੰਤ
ਨੀ ਰਾਤੀਂ ਭਰੇ ਚੌਕੀਆਂ
ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਖੇ ਸੰਤ

ਤਾਈ ਡਾਰੀ ਨੂੰ ਝੋਰਾ ਲੱਗਾ
ਸਾਧੂ ਬਣ ਗਿਆ ਕੰਤ
ਨੀ ਨਿੱਤ ਭਰੇ ਚੌਂਕੀਆਂ
ਨਾਲੇ ਆਖੇ ਸੰਤ
ਨੀ ਰਾਤੀਂ ਭਰੇ ਚੌਂਕੀਆਂ
ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਖੇ ਸੰਤ

...ਡਾਰੀ ਨੂੰ ਝੋਰਾ ਲੱਗਾ
ਸਾਧੂ ਬਣ ਗਿਆ ਕੰਤ
ਨੀ ਨਿੱਤ ਭਰੇ ਚੌਂਕੀਆਂ
ਨਾਲੇ ਆਖੇ ਸੰਤ
ਨੀ ਰਾਤੀਂ ਭਰੇ ਚੌਂਕੀਆਂ
ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਖੇ ਸੰਤ

..... ਡਾਰੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਚੀਨੀ ਦਾ ਮਰਤਬਾਨ

ਚੀਨੀ ਦਾ ਮਰਤਬਾਨ ਜੀ ਲਾਲ ਜੀ
ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਕੱਢਿਓ ਨਾ ਜੀ ਗਾਲੂ ਜੀ
ਚੀਨੀ ਦਾ ਮਰਤਬਾਨ ਦਿਲ ਸਾਡਾ ਕੱਚ ਦਾ
ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਜੇ ਭੁਲੇਖਾ ਇਸ ਸੱਚ ਦਾ
ਕਦੇ-ਕਦੇ ਲਿਆ ਕਰੋ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਟਾਲ ਜੀ
ਚੀਨੀ ਦਾ ਮਰਤਬਾਨ ਜੀ ਲਾਲ ਜੀ
ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਕੱਢਿਓ ਨਾ ਜੀ ਗਾਲੂ ਜੀ

ਲਾਡਲੀ ਮਲੂਕ ਜਿਹੀ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਪਾਲੀ ਜੇ
ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਵੇਖਣੀ ਵੀ ਲੱਗਦੀ ਦੁਨਾਲੀ ਜੇ
ਅਸਾਂ ਦੀ ਜਿੰਦੜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜੇ ਬੇਹਾਲ ਜੀ
ਚੀਨੀ ਦਾ ਮਰਤਬਾਨ ਜੀ ਲਾਲ ਜੀ
ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਾ ਕਰਿਓ ਬਵਾਲ ਜੀ
ਚੀਨੀ ਦਾ ਮਰਤਬਾਨ ਜੀ ਲਾਲ ਜੀ
ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਕੱਢਿਓ ਨਾ ਜੀ ਗਾਲੂ ਜੀ

ਮੂੰਹੋਂ ਅਸਾਂ ਬੋਲਣਾ ਨਾ ਵੱਟ ਲੈਣੀ ਚੁੱਪ ਜੀ
ਬੱਦਲੀ ਦੇ ਵਾਂਗੂ ਥੋਡੀ ਜ਼ਰ ਲਾਂਗੇ ਧੁੱਪ ਜੀ
ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਅੱਖ ਕਰੂਗੀ ਸਵਾਲ ਜੀ
ਚੀਨੀ ਦਾ ਮਰਤਬਾਨ ਜੀ ਲਾਲ ਜੀ
ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਾ ਕਰਿਓ ਬਵਾਲ ਜੀ
ਚੀਨੀ ਦਾ ਮਰਤਬਾਨ ਜੀ ਲਾਲ ਜੀ
ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਕੱਢਿਓ ਨਾ ਜੀ ਗਾਲੂ ਜੀ

ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਤੁਸਾਂ ਪਿੱਛੇ ਆਈ ਜੀ
ਤੁਸਾਂ ਪਿੱਛੇ ਆਈ ਮੇਰੇ ਬਾਪੂ ਦੇ ਜਵਾਈ ਜੀ
ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਸਾਡਾ ਰੱਖਣਾ ਖਿਆਲ ਜੀ
ਚੀਨੀ ਦਾ ਮਰਤਬਾਨ ਜੀ ਲਾਲ ਜੀ
ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਾ ਕਰਿਓ ਬਵਾਲ ਜੀ
ਚੀਨੀ ਦਾ ਮਰਤਬਾਨ ਜੀ ਲਾਲ ਜੀ
ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਕੱਢਿਓ ਨਾ ਜੀ ਗਾਲੂ ਜੀ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਮੁੰਡਾ ਜੰਮਿਆ
ਮੁੰਡਾ ਜੰਮਿਆ ਜੇਠਾ
ਮੁੰਡਾ ਜੰਮਿਆ ਜੇਠਾ
ਨੀ ਖਾ ਕੇ
ਆਗਰੇ ਦਾ ਪੇਠਾ
ਆਜੇ ਦੱਸਾਂ ਥੋਨੂੰ ਸਈਓ
ਓਹਦੀ ਗੱਲ ਖ਼ਾਸ ਨੀ
ਜਦੋਂ ਬੋਲਦਾ ਨੀ
ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਡੁੱਲ੍ਹੇ ਚਾਸ਼ਨੀ
ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਵਾਲਾ ਬੋਲੇ
ਮੂੰਹੋਂ ਡੁੱਲ੍ਹੇ ਚਾਸ਼ਣੀ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਮੁੰਡਾ ਜੰਮਿਆ
ਮੁੰਡਾ ਜੰਮਿਆ ਦੂਜਾ
ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਲਗਦਾ ਅੜੀਓ
ਜਿਉਂ ਕੁੱਕੜੀ ਦਾ ਦੂਜਾ
ਆਜੇ ਦੱਸਾਂ ਥੋਨੂੰ ਅੱਜ
ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਖ਼ਾਸ ਨੀ
ਕਹਿੰਦਾ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗੇ ਭਾਬੀ
ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਕਾਸ਼ਨੀ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਜੰਮੇ
ਜੰਮ ਲਏ 'ਕੱਠੇ ਦੇ
'ਕੱਠੇ ਦੇਵੇਂ ਖਿੜ-ਖਿੜ ਹੱਸਦੇ
ਨੀ 'ਕੱਠੇ ਸੀ ਪੈਂਦੇ ਰੇ
ਨੀ ਅੱਛਾ..! ਤੇ ਫਿਰ ਹੁਣ?
ਆਜੇ ਦੱਸਾਂ ਥੋਨੂੰ ਸਈਓ
ਇਕ ਗੱਲ ਖ਼ਾਸ ਨੀ
ਇਕ ਪੜ੍ਹਦਾ ਏ ਸ਼ਿਵ
ਦੂਜਾ ਪੜ੍ਹੇ ਪਾਸ਼ ਨੀ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਮੁੰਡਾ ਜੰਮਿਆ
ਜੰਮਿਆ ਨੀ ਇਕ ਹੋਰ
ਮੇਰੇ ਵਾਲੇ ਤੋਂ
ਤਿੰਨ ਥਾਂ ਛੋਟਾ
ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦਿਓਰ
ਆਜੇ ਦੱਸਾਂ ਥੋਨੂੰ ਸਈਓ
ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਖਾਸ ਨੀ
ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਫਿਰੇ ਵਿਹਲਾ
ਸਿਰੇ ਦਾ ਅੱਯਾਸ਼ ਨੀ

ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ
ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਦੇ ਕੇ ਲੱਪ ਕੁ ਪੱਤੀ
ਨੀ ਮੈਂ ਨਰਮ ਜਿਹੀ
ਟੱਕਰੀ ਸੱਸ ਕੁਪੱਤੀ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ
ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਦੇ ਕੇ ਲੱਪ ਕੁ ਹਲਦੀ
ਮਾਹੀਆ ਮਾਂ ਤੇਰੀ
ਹਜੇ ਵੀ ਨਹੀਂਓ ਟਲਦੀ
ਨਿੱਤ ਕਲੇਸ਼ ਕਰੇ
ਟਾਲਿਆਂ ਨਹੀਂਓ ਟਲਦੀ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ
ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਦੇ ਕੇ ਲੱਪ ਕੁ ਖੰਡ
ਸੱਸੇ ਜਦੋਂ ਮਰੀ
ਮੇਰੇ ਪਉ ਕਾਲਜੇ ਠੰਢ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ
ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਦੇ ਕੇ ਲੱਪ ਕੁ ਮਿਰਚਾਂ
ਸੱਸੇ ਜਦੋਂ ਮਰੇਂ
ਖਾਣ ਨੀ ਤੈਨੂੰ ਗਿਰਝਾਂ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ
ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਦੇ ਕੇ ਲੱਪ ਕੁ ਲੂਣ
ਸੱਸੇ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ
ਪਏ ਸੱਪ ਦੀ ਜੂਨ

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ
ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਦੇ ਕੇ ਵਾਣ ਦਾ ਮੰਜਾ
ਸਵਾ ਮਹੀਨਾ ਜੋੜ ਜੇ ਬਾਰਾਂ
ਹੋਏ ਨੀ ਦਿਨ ਉਨੰਜਾ
ਨੀ ਮਾਹੀ ਰਗੜ-ਰਗੜ ਕੇ!
ਨੀ ਮਾਹੀ ਰਗੜ-ਰਗੜ ਕੇ!
ਨੀ ਕੀ ਰਗੜ-ਰਗੜ ਕੇ?
ਨੀ ਮਾਹੀ ਰਗੜ-ਰਗੜ ਸਿਰ
ਹੋ ਗਿਆ ਸਿਰ ਤੋਂ ਰੰਜਾ

ਸੇਲ

ਸੇਲ ਲੱਗੀ ਸੇਲ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਜੀ ਸੇਲ ਲੱਗੀ ਸੇਲ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਚੱਕ ਲੇ ਚੱਕ ਲੇ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਲੁੱਟ ਲੇ ਲੁੱਟ ਲੇ
ਢਾਈ ਆਨੇ

ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਮਾਮੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਪਾਵੇ ਤੰਗ ਪਜਾਮੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਚੱਕ ਲੇ ਚੱਕ ਲੇ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਲੁੱਟ ਲੇ ਲੁੱਟ ਲੇ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਲੈ ਜਾਓ ਲੈ ਜਾਓ
ਢਾਈ ਆਨੇ

ਹੋ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਭੂਆ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਹਜੇ ਦੂਜਾ ਸੂਆ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਚੱਕ ਲੇ ਚੱਕ ਲੇ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਲੁੱਟ ਲੇ ਲੁੱਟ ਲੇ
ਢਾਈ ਆਨੇ

ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਮਾਸੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਇਹਦਾ ਖਸਮ ਮਰਾਸੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਭੱਜ ਗਿਆ ਭੱਜ ਗਿਆ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਨੱਸ ਗਿਆ ਨੱਸ ਗਿਆ
ਢਾਈ ਆਨੇ

ਸੇਲ ਲੱਗੀ ਸੇਲ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਸੇਲ ਲੱਗੀ ਸੇਲ
ਢਾਈ ਆਨੇ

ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਚਾਚੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਚੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਓਏ ਏਨੀ ਸਸਤੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਕਿਤੇ ਵੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ

ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਤਾਈ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਇਹਨੇ ਕੀਤਾ ਹਲਵਾਈ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਓਏ ਮੇਟੀ ਤਾਜ਼ੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਸੇਲ ਲੱਗੀ ਸੇਲ
ਢਾਈ ਆਨੇ

ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਭਾਬੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਓਏ ਰੰਗ ਗੁਲਾਬੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਚੱਕ ਲੇ ਚੱਕ ਲੇ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਲੈ ਜਾਓ ਲੈ ਜਾਓ
ਢਾਈ ਆਨੇ

ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਮੰਮੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਓਏ ਕੱਦ ਦੀ ਲੰਮੀ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਪੌੜੀ ਦੀ ਲੇੜ ਨਾ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਚੱਕ ਲੇ ਚੱਕ ਲੇ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਲੁੱਟ ਲੇ ਲੁੱਟ ਲੇ
ਢਾਈ ਆਨੇ
ਸੇਲ ਲੱਗੀ ਸੇਲ
ਢਾਈ ਆਨੇ

टये

ਕੁੜੀ ਸ਼ਹਿਰ ਲਾਹੌਰੇ ਦੀ

ਕੋਈ ਕੁੜੀ ਸ਼ਹਿਰ ਲਾਹੌਰੇ ਦੀ
ਫੁੱਲਾਂ ਜਿਹੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲੜੀ
ਜਿੰਦ ਕੱਢ ਲੈ ਗਈ ਭੌਰੇ ਦੀ

ਮੰਜੀ ਕੋਠੇ ਉੱਤੇ ਡਾਈ ਹੋਈ ਏ
ਕੀ ਉਹਨੂੰ ਹਾਲ ਦੱਸੀਏ
ਜਾਨ ਸੁੱਕਣੇ ਪਾਈ ਹੋਈ ਏ

ਮੂੰਹੋਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਨਾ
ਤਾਰੇ ਗਿਣ ਰਾਤਾਂ ਕੱਟੀਏ
ਸਾਨੂੰ ਨੀਂਦਰ ਪੈਂਦੀ ਨਾ

ਕੋਈ ਸ਼ਾਮ ਸੰਧੂਰੀ ਏ
ਇਕ ਉਹਦੀ ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਸਾਡੀ ਵਾਹ ਲੱਗੀ ਪੂਰੀ ਏ

ਜਿਹੜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੱਲਾ
ਅੱਜ ਉਹਦੀ ਚੀਚੀ ਦੇਖ ਕੇ
ਦਿਲ ਕਹਿੰਦਾ ਏ ਸੁਭਾਨ ਅੱਲ੍ਹਾ

ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਦਿਲ ਦੇ
ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵੇਟ ਕਰੀਏ
ਤੇ ਰਾਤੀਂ ਖ਼ਾਬਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ

ਕੋਈ ਮੋਰ ਕਲਿਹਰੀ ਏ
ਇਸ਼ਕੇ ਦੇ ਡੰਗਿਆਂ ਦਾ
ਡੰਗ ਸੱਪ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਹਿਰੀ ਏ

ਹੋਏ ਪੁੰਨਿਆ ਜਾਂ ਹੋਏ ਮੱਸਿਆ
ਸਾਡੀ ਤਾਂ ਦਿਵਾਲੀ ਨਿੱਤ ਦੀ
ਸਾਡੀ ਨਸ-ਨਸ ਯਾਰ ਵੱਸਿਆ

ਦੀਵਾ ਆਲੇ ਵਿੱਚ ਬਲਦਾ ਏ
ਹੱਸ ਖੇਡ ਦਿਨ ਕੱਟ ਲੈ
ਕੀ ਭਰੋਸਾ "ਬਿੰਦ" ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਏ

ਮਹਿਰਮਾਂ

ਚੋਗਾ ਚੁਗਦੀਆਂ ਦੇ ਚਿੜੀਆਂ
ਚੇਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕਰ ਮਹਿਰਮਾਂ
ਲੱਗ ਅੱਖੀਆਂ 'ਚੋਂ ਗਈਆਂ ਝੜੀਆਂ

ਫੁੱਲ ਕੱਢਾਂ ਫੁਲਕਾਰੀ ਦਾ
ਹੰਝੂਆਂ 'ਚ ਚੋਅ ਵੇ ਗਿਆ
ਰੰਗ ਕੱਚਾ ਸੀ ਲਲਾਰੀ ਦਾ

ਕਿਤੇ ਬਿਜਲੀ ਕੜਕਦੀ ਏ
ਮੌਲਾ ਮੇਰੇ ਖ਼ੈਰ ਕਰੀਂ
ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਪਈ ਫੜਕਦੀ ਏ

ਕਿਤੇ ਜਗਦੇ ਨੇ ਦੋ ਦੀਵੇ
ਮੈਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਮੌਤ ਆ ਜਾਵੇ
ਮੈਂਡਾ ਢੋਲਾ ਜੁਗ-ਜੁਗ ਜੀਵੇ

ਇੱਕ ਟੁੱਟਿਆ ਸੀ ਤਾਰਾ ਸੱਜਣਾ
ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਮੰਗ ਬੈਠੇ
ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਸੱਜਣਾ

ਦੁਆ ਖੁਦਾ ਕੋਲੋਂ ਨਿੱਤ ਮੰਗਦੀ
ਨਾਂ ਤੇਰਾ ਲਿਖਾਂ ਮਹਿਰਮਾਂ
ਜਦੋਂ ਮਹਿੰਦੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਰੰਗਦੀ

ਫੁੱਲ ਟਾਹਣੀ ਨਾਲੋਂ ਟੁੱਟ ਸੁੱਕ ਜਾਏ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂ ਢੋਲਣਾ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਿੰਦ ਮੁੱਕ ਜਾਏ

ਫੁੱਲ ਚਾਦਰ 'ਤੇ ਪਾਉਂਦੀ ਆਂ
ਹਿਜਰ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ
ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ਼ ਸਿਊਂਦੀ ਆਂ

ਮੱਛੀ ਪਾਣੀ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਨਾ
ਚੇਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕਰ ਸੋਹਣਿਆਂ
ਵੇ ਸਾਨੂੰ ਨੀਂਦਰ ਪੈਂਦੀ ਨਾ

ਰਾਹਾਂ ਤੇਰੀਆਂ 'ਚ ਗੁੰਮੀ ਜਿੰਦ ਵੇ
ਤੇਰਾ ਨਹੀਓਂ ਪਤਾ ਢੋਲਣਾ
ਚੇਤੇ ਕਰੇ ਤੈਨੂੰ ਨਿੱਤ "ਬਿੰਦ" ਵੇ

ਇਕ ਲਾਲ ਗੁਲਾਬ ਖਿੜਿਆ
ਅੱਖ ਸਾਡੀ ਡੁੱਲ੍ਹ ਜੀ ਗਈ
ਉਹਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜਦੋਂ ਛਿੜਿਆ

ਦੇ ਤਾਰਾਂ ਲਿਸ਼ਕਦੀਆਂ

ਭੱਠੀ ਭੁੱਜਦਿਆ ਵੇ ਦਾਣਿਆਂ
ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਤੂੰ ਹੀ ਵੇ ਚੰਗਾ
ਨਾਲ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਸੜ ਜਾਣਿਆਂ

ਕੋਈ ਤਾਰ ਜੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ
ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੋੜਿਆ
ਅੱਖ ਰੋਈ ਮੇਰੀ ਜਾਂਦੀ ਦੀ

ਸੰਦੂਕੜੀ 'ਚ ਪੱਖੀਆਂ ਨੇ
ਹਾਏ ਵਿੱਛੜੇ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀਆਂ
ਯਾਦਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਨੇ

ਚੰਨ ਬਦਲਾਂ 'ਚ ਲੁਕ ਜਾਂਦਾ
ਜੇ ਨਾ ਤੇਰਾ ਮੁੱਖ ਦਿਸਦਾ
ਵੇ ਸਾਹ ਸਾਡਾ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ

ਕਿੱਲ ਲੋਹੇ ਦਾ ਖੁੱਭਿਆ ਏ
ਲਹੂ ਸਾਡੇ ਦਿਲੋਂ ਸਿੰਮਿਆ
ਕੰਡਾ ਮਾਹੀਏ ਨੂੰ ਚੁੱਭਿਆ ਏ

ਪਾਣੀ ਰਾਵੀ ਦਾ ਵਗਦਾ ਏ
ਦੀਵਾ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਵਾਲਾ
ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਗਦਾ ਏ

ਬਾਹਰੇ ਹੋ ਗਏ ਆ ਕਹਿਣੇ ਤੋਂ
ਇਹਨਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਦਾ ਕੀ ਕਰੀਏ
ਜੇ ਰੁਕਦੇ ਨਾ ਵਹਿਣੇ ਤੋਂ

ਦੇ ਤਾਰਾਂ ਪਈਆਂ ਲਿਸ਼ਕਦੀਆਂ
ਹੋਰ ਤਾਂ ਬਥੇਰਾ ਜੁੜਿਆ
ਬਸ ਥੋੜਾਂ ਤੇਰੇ ਇਸ਼ਕ ਦੀਆਂ

ਟੌਹਰ

ਪੈਰੀਂ ਝਾਂਜਰ ਪਾਈ ਹੋਈ ਏ
ਸੋਹਣਿਆਂ ਦੀ ਟੌਹਰ ਦੱਸਦੀ
ਅੱਖ ਕਿਧਰੇ ਤਾਂ ਲਾਈ ਹੋਈ ਏ

ਅੱਖੀਂ ਕੱਜਲਾ ਜੱਚਦਾ ਏ
ਮੋਟੀ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਦੇਖ ਕੇ
ਦਿਲ ਆਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਮੱਚਦਾ ਏ

ਮੱਥੇ ਟਿੱਕਾ ਜਦ ਲਾਉਨੀ ਏਂ
ਚੰਨ ਜਿਹੇ ਮੁਖੜੇ ਨੂੰ
ਨੀ ਤੂੰ ਹੋਰ ਚਮਕਾਉਨੀ ਏਂ

ਨੱਕ ਕੋਕਾ ਦਮਕਦਾ ਏ
ਜਿਵੇਂ ਅਸਮਾਨੀ ਚੰਨ ਕੋਲ਼
ਇਕ ਤਾਰਾ ਚਮਕਦਾ ਏ

ਹੱਥੀਂ ਚੂੜੀ ਛਣਕ ਗਈ ਏ
ਜਾਪੇ ਇਕ ਤਾਰੇ ਦੀ
ਕੋਈ ਤਾਰ ਟੁਣਕ ਗਈ ਏ

ਮਹਿੰਦੀ ਚੜ੍ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਬਾਹਲੀ ਏ
ਗੋਰੇ-ਗੋਰੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ
ਲਾਈ ਸੂਰਜ ਦੀ ਲਾਲੀ ਏ

ਦੱਸੋ ਕਿੱਧਰ ਤਿਆਰੀ ਏ
ਕੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਉਸ ਨੂੰ
ਜਿਹੜੀ ਰੱਬ ਨੇ ਸਿੰਗਾਰੀ ਏ

ਕੋਠੇ 'ਤੇ ਵੜੀਆਂ ਨੇ
ਤੇਰਾ ਨੀ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨਾ
ਅੱਜ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਅੜੀਆਂ ਨੇ

ਵੰਗ ਟੁੱਟ ਗਈ

ਹੋ ਸੱਚੀ-ਮੁੱਚੀ
ਵੰਗ ਟੁੱਟ ਗਈ
ਓਏ ਹੋਏ
ਚੰਦਰੇ ਨੇ ਸੁਪਨੇ 'ਚ
ਵੀਣੀ ਨੂੰ ਮਰੋੜਿਆ
ਸੱਚੀ-ਮੁੱਚੀ
ਵੰਗ ਟੁੱਟ ਗਈ

ਵੇ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ
ਚਿੱਤ ਕਰਦਾ
ਅੱਜ ਮਾਹੀ ਮਾਰ ਜਾ
ਗਲ਼ੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੋੜਾ
ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਚਿੱਤ ਕਰਦਾ

ਜੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ
ਤੂੰ ਨਾ ਲਿਖੀ
ਓਏ ਹੋਏ
ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਹ
ਵਿਆਹ ਨਾ ਕਦੇ ਕਰਵਾਉਣਾ
ਜੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ
ਤੂੰ ਨਾ ਲਿਖੀ

ਸੁਰਮਾ ਬਿਲੌਰੀ ਅੱਖ ਦਾ
ਓਏ ਹੋਏ
ਜਿੰਦ ਕੱਢ ਕੇ
ਲੈ ਗਿਆ ਮੇਰੀ
ਸੁਰਮਾ ਬਿਲੌਰੀ ਅੱਖ ਦਾ

ਨਾ ਛੜਿਆਂ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਪੁੱਛਦਾ
'ਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਰੱਬ ਨੂੰ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰਦੇ
ਨਾ ਛੜਿਆਂ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਪੁੱਛਦਾ

ਤੂੰ ਲੋਕਾਂ ਹਿੱਸੇ
ਦੇ-ਦੇ ਲਿਖੀਆਂ
ਓਏ ਹੋਏ
ਸਾਡੇ ਰੱਬਾ ਇੱਕ ਹੀ
ਲੇਖਾਂ 'ਚ ਲਿਖ ਦੱਦਾ
ਤੂੰ ਲੋਕਾਂ ਹਿੱਸੇ
ਦੇ-ਦੇ ਲਿਖੀਆਂ

ਹੋ ਰੱਬ ਨੇ
ਸੰਯੋਗ ਲਿਖ ਤੇ
ਓਏ ਹੋਏ
ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਾਲੀ ਨੇ
ਬਠਿੰਡੇ ਜਾਣਾ
ਜੀ ਰੱਬ ਨੇ
ਸੰਯੋਗ ਲਿਖ ਤੇ

ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਕੋਦੀ

ਕੋਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਕੋਦੀ ਆ ਭਿੰਡੜੀ ਵੇ
ਅਸਾਂ ਇਸ਼ਕੇ ਦੇ ਲੇਖੇ ਲਾਈ ਜਿੰਦੜੀ ਵੇ
ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਕਦਰਾਂ ਕਰੋਦੇ ਜੀ ਢੋਲਣਾ

ਕੋਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਕੋਦੇ ਜਿੰਦਰੇ ਵੇ
ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੱਚੜੀ ਨੀਂਦਰੇ ਵੇ
ਅਸੀਂ ਉੱਠ-ਉੱਠ ਬਹਿੰਦੇ ਜੀ ਢੋਲਣਾ

ਕੋਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਕੋਦੀਆਂ ਪੱਖੀਆਂ ਵੇ
ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਤਾਂਘਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਵੇ
ਤੁਸੀਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਨਾ ਲੈਂਦੇ ਜੀ ਢੋਲਣਾ

ਕੋਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਕੋਦੇ ਖੇਪੇ ਵੇ
ਫੱਟ ਹਿਜਰਾਂ ਦੇ ਭਰਦੀ ਹਾਂ ਤੇਪੇ ਵੇ
ਲੋਕੀਂ ਕਮਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਜੀ ਢੋਲਣਾ

ਕੋਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਕੋਦੇ ਕਿੱਲ ਵੇ
ਸਾਡਾ ਲੱਗਦਾ ਨਾ ਤੇਰੇ ਬਾਝੋਂ ਦਿਲ ਵੇ
ਚੇਤੇ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਜੀ ਢੋਲਣਾ

ਕੋਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਕੋਦੀ ਆ ਰਾਈ ਵੇ
ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਜਾਏ ਛੇਤੀ ਵਿਆਹੀ ਵੇ
ਅਸੀਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਸੁਖੋਦੇ ਜੀ ਢੋਲਣਾ

ਕੋਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਕੋਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵੇ
ਤੇਰੀ ਭਾਬੇ ਲਵੋਦੀ ਆ ਲੁੱਤੀਆਂ ਵੇ
ਲੋਕੀਂ ਚਤਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਜੀ ਢੋਲਣਾ

ਕੋਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਕੋਦੇ ਆ ਗਹਿਣੇ ਵੇ
ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਮਰੋਦੀ ਆ ਮਿਹਣੇ ਵੇ
ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਨਾ ਸਹਿੰਦੇ ਜੀ ਢੋਲਣਾ

ਗੁੜ ਨਾਲੋਂ ਇਸ਼ਕ ਮਿੱਠਾ

ਪਾਣੀ ਖੂਹੇ ਸਾਡੇ ਭਰਦੇ ਓ
ਨੀਵੀਂ ਪਾ ਕੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਓ
ਸਜਦਾ ਵੀ ਨਾ ਕਰਦੇ ਓ

ਲੱਕੜੀ ਦੀ ਤਖ਼ਤੀ ਏ
ਗ਼ੈਰਾਂ ਨਾਲ਼ ਬੋਲਣੇ ਦੀ
ਸਾਡੀ ਅੰਮੀ ਵੱਲੋਂ ਸਖ਼ਤੀ ਏ

ਤਖ਼ਤੀ 'ਤੇ ਗਾਚੀ ਏ
ਜਦੋਂ ਦਾ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਤੱਕਿਆ
ਸਾਡੀ ਨੀਂਦ ਗਵਾਚੀ ਏ

ਕੋਈ ਕੱਪੜੇ ਪਈ ਧੌਂਦੀ ਏ
ਐਵੇਂ ਨਾ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕਰੇ
ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਜਿਹੀ ਆਉਂਦੀ ਏ

ਮੂੰਹੋਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕਹੋ
ਬਿਨਾਂ ਸੁਣੇ ਤੁਰ ਪਏ ਓ
ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਸੁਣ ਤਾਂ ਲਵੋ

ਕੁੱਜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਏ
ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਡਰ ਲਗਦਾ
ਐਵੇਂ ਗੱਲ ਉੱਡ ਜਾਣੀ ਏ

ਕੋਈ ਦੀਵਾ ਜਗਦਾ ਏ
ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸ਼ਕ ਥੋਡਾ
ਮਿੱਠਾ ਗੁੜ ਨਾਲੋਂ ਲਗਦਾ ਏ

ਘੁੱਗੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਏ
ਜੇ ਗੁੜ ਨਾਲੋਂ ਇਸ਼ਕ ਮਿੱਠਾ
ਬਾਪੂ ਜ਼ਹਿਰ ਨਾਲੋਂ ਕੌੜਾ ਏ

ਮਾਹੀਆ

ਕਦੇ ਕੱਚ ਕਦੇ ਪੱਕ ਕਰਦੈ
ਸ਼ੱਕੀ ਜਿਹੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਮਾਹੀਆ
ਗੱਲ-ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੈ

ਪੀ ਕੇ ਆਥਣੇ ਨੂੰ ਘਰ ਵੜਦੈ
ਰੁੱਖੇ ਜਿਹੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਮਾਹੀਆ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭੈੜਾ ਨਿੱਤ ਲੜਦੈ

ਇਕ ਗੁੱਛੀ ਏ ਵੇ ਚਾਬੀਆਂ ਦੀ
ਮਾਹੀਆ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਲੱਗਦੈ
ਗੱਲ ਮੰਨਦਾ ਏ ਭਾਬੀਆਂ ਦੀ

ਹੁਣ ਜੁੜਦੀਆਂ ਪੱਕੀਆਂ ਨੇ
ਰੁੱਸ ਕੇ ਮੈਂ ਪੇਕੇ ਤੁਰ ਗਈ
ਰੋਟੀ ਪੁੱਛਣੀ ਨਾ ਸਕੀਆਂ ਨੇ

ਪੱਤੇ ਝੜ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਰੁੱਖ ਦੇ
ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੱਸ ਬੋਲਦੈ
ਸਾਡੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੀਆ ਬੁੱਲ੍ਹ ਦੁਖਦੇ

ਇੱਕ ਲਾਲ ਗੁਲਾਬ ਮਾਹੀਆ
ਜੇ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਚੀਟ ਕਰੋਂ
ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਣ ਜੁਲਾਬ ਮਾਹੀਆ

ਸਾਉਣੀ ਵੇਚ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਏਂ
ਮੈਂ ਝਾਂਜਰਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਮੰਗਦੀ
ਲਾਰਾ ਹਾੜੀ ਦਾ ਲਾਉਂਦਾ ਏਂ

ਮਾਹੀਆ ਮੰਗਦੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ
ਕੱਚ ਦੀਆਂ ਲੈ ਦੇ ਚੁੜੀਆਂ
ਇਕ ਗੁੱਟ 'ਤੇ ਪੁਆ ਦੇ ਮੇਰਨੀ

ਨਰਮੇ ਦਾ ਬੂਟਾ ਏ
ਨਿੱਤ ਹੀ ਬਹਾਨੇ ਘੜਦਾ
ਮਾਹੀਆ ਨੀਅਤ ਦਾ ਖੋਟਾ ਏ

ਆਖੋਂ ਭਾਈ ਵੱਟੀ ਪੱਗ ਦੇ ਨੇ
ਮੈਂ ਸੱਚੀ ਦੱਸਾਂ ਸੌਂਕਣਾਂ ਜਿਹੇ
ਤੇਰੇ ਬੇਲੀ ਮਾਹੀਆ ਲੱਗਦੇ ਨੇ

ਮੰਜਾ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਵਾਣ ਦਾ ਏ
ਮੈਂ ਧੀ ਵੱਡੇ ਜ਼ੈਲਦਾਰਾਂ ਦੀ
ਮਾਹੀਆ ਕਦਰਾਂ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਏ

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਵੱਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦਾ
ਨੀ ਦਿਓਰ ਡਰਾਕਲ ਜਿਹਾ
ਪਾਣੀ ਭਰਦਾ ਦਰਾਣੀ ਦਾ

ਕਿਤੇ ਵਗਦੇ ਪਾਣੀ ਨੇ
ਖੰਡ ਤੇ ਘਿਓ ਵਰਗੇ
ਮਾਹੀਆ ਜੇਠ ਤੇ ਜਠਾਣੀ ਨੇ

ਰੋਟੀ ਪੱਕਦੀ ਨਾ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗ ਦੇ
ਤੂੰ ਚੱਜ ਨਾਲ਼ ਰਹਿ ਮਾਹੀਆ
ਸਾਡੇ ਵਰਗੀ ਨਾ ਜੋੜੀ ਜੱਗ 'ਤੇ

ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ

ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਆਈਏ ਜਾਈਏ
ਛੰਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚਾਬੀ
ਵੀਰਾ ਤੇਤੀ ਦਸ ਨੋਕੀਆ
ਆਈ ਫ਼ੋਨ ਜਿਹੀ ਭਾਬੀ
ਵੇਖ ਮੈਂ ਪਜ਼ਲ ਹੋ ਗਿਆ
ਇਹ ਕੀ ਸੁਗ਼ਲ ਹੋ ਗਿਆ

ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਆਈਏ ਜਾਈਏ
ਛੰਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਛਾ
ਮਾਮੀ ਸਾਡੀ ਸੂਟ ਸ਼ਰਾਰਾ
ਮਾਮਾ ਲਗਦਾ ਏ ਕੱਛਾ
ਯਾਰ ਮੈਂ ਪਜ਼ਲ ਹੋ ਗਿਆ
ਇਹ ਕੀ ਸੁਗ਼ਲ ਹੋ ਗਿਆ

ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਆਈਏ ਜਾਈਏ
ਛੰਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੱਕ
ਮਾਤਾ ਸਾਡੀ ਚਾਕਲੇਟ ਵਰਗੀ
ਤੇ ਬਾਪੂ ਕੌੜਾ ਅੱਕ
ਵੇਖ ਮੈਂ ਪਜ਼ਲ ਹੋ ਗਿਆ
ਇਹ ਕੀ ਸੁਗ਼ਲ ਹੋ ਗਿਆ

ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਆਈਏ ਜਾਈਏ
ਛੰਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਾਰ
ਚਾਚੀ ਰੋਹਬੀ ਡੀ.ਸੀ. ਵਰਗੀ
ਤੇ ਚਾਚਾ ਲੱਗੇ ਹਵਲਦਾਰ
ਯਾਰ ਮੈਂ ਪਜ਼ਲ ਹੋ ਗਿਆ
ਇਹ ਕੀ ਸੁਗ਼ਲ ਹੋ ਗਿਆ

ਛੰਦ ਪਰਾਰੋ ਆਈਏ ਜਾਈਏ
ਛੰਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਜਵੈਨ
ਜੀਜਾ ਪੁੱਠੇ ਤਵੇ ਦੇ ਵਰਗਾ
ਚੰਨ ਦੇ ਵਰਗੀ ਭੈਣ
ਵੇਖ ਮੈਂ ਪਜ਼ਲ ਹੋ ਗਿਆ
ਇਹ ਕੀ ਸੁਗਲ ਹੋ ਗਿਆ

ਛੰਦ ਪਰਾਰੋ ਆਈਏ ਜਾਈਏ
ਛੰਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੇਲਾ
ਸਾਲੀ ਮੇਰੀ ਲੱਗੇ ਸ਼ੇਰਨੀ
ਸਾਂਝੂ ਬੱਕਰੀ ਦਾ ਲੇਲਾ
ਯਾਰ ਮੈਂ ਪਜ਼ਲ ਹੋ ਗਿਆ
ਇਹ ਕੀ ਸੁਗਲ ਹੋ ਗਿਆ

ਛੰਦ ਪਰਾਰੋ ਆਈਏ ਜਾਈਏ
ਛੰਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੁਸ਼ ਨਹੀਂ
ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਮੈਂ ਕਰਕੇ ਵੇਖ ਲਿਆ
ਵਹੁਟੀ ਫਿਰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ
ਯਾਰੇ ਮੈਂ ਪਜ਼ਲ ਹੋ ਗਿਆ
ਇਹ ਕੀ ਸੁਗਲ ਹੋ ਗਿਆ

ਜੁਗਨੀ

ਜੁਗਨੀ ਆ ਗਈ ਵਿੱਚ ਯੂਰੋਪ
ਜਾਂਦੀ ਰੋਜ਼ ਨਵੀਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੌਂਪ
ਪਾਉਂਦੀ ਉੱਚੇ-ਉੱਚੇ ਟੌਪ
ਬੋਲੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਨੋਨ ਸਟੌਪ
ਕਹਿੰਦੀ ਟੌਹਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਏ
ਬੀਬੇ ਹੱਸ-ਹੱਸ ਦੂਹਰੀ ਹੁੰਦੀ ਏ

ਜੁਗਨੀ ਆ ਗਈ ਵਿੱਚ ਯੂਰੋਪ
ਵੇਖ ਕੇ ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਲੋਕ
ਪਾ ਕੇ ਫੋਕ 'ਚ ਗਾਵੇ ਪੌਪ
ਕਰਦੀ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਹਿਪ-ਹੋਪ
ਕਹਿੰਦੀ ਮੁਫ਼ਤ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਏ
ਬੀਬੇ ਹੱਸ-ਹੱਸ ਦੂਹਰੀ ਹੁੰਦੀ ਏ

ਜੁਗਨੀ ਆ ਗਈ ਵਿੱਚ ਕਨੇਡਾ
ਵੇਖੇ ਖ਼ਸਮ ਨੂੰ ਟੇਢਾ-ਟੇਢਾ
ਰੰਗ ਲਏ ਵਾਲ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਸ਼ੇਡਾਂ
ਲੋਕੀਂ ਵੇਖ ਕੇ ਕਰਦੇ ਝਰੋਡਾਂ
ਲੱਗੇ ਮੱਝ ਜਿਓ ਬੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਏ
ਬੀਬੇ ਹੱਸ-ਹੱਸ ਦੂਹਰੀ ਹੁੰਦੀ ਏ

ਜੁਗਨੀ ਆ ਗਈ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ
ਲੈ ਕੇ ਸਾਢੇ ਪੰਜ-ਛੇ ਬੈਂਡ
ਘੁੰਮੇ ਪਾ-ਪਾ ਮਹਿੰਗੇ ਬਰੈਂਡ
ਰੱਖ ਲਏ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਗੋਰੇ ਫਰੈਂਡ
ਜਿਵੇਂ ਜੰਮਦੀ ਓ ਗੋਰੀ ਹੁੰਦੀ ਏ
ਬੀਬੇ ਹੱਸ-ਹੱਸ ਦੂਹਰੀ ਹੁੰਦੀ ਏ

ਜੁਗਨੀ ਆ ਗਈ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ
ਕਹਿੰਦੀ ਲੱਭ ਗਿਆ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ
ਲੈ ਕੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਉੱਤੇ ਪੀਕਾ
ਸਾੜਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਪਿੰਡ ਸ਼ਰੀਕਾ
ਸ਼ਿਫ਼ਟਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਏ
ਬੀਬੇ ਹੱਸ-ਹੱਸ ਦੂਹਰੀ ਹੁੰਦੀ ਏ

ਪਿੱਪਲੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ

ਪਿੱਪਲੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ ਵੇ
ਆਇਆ ਮਰੀਨਾ ਸਾਵਣ ਦਾ
ਕੁੜੀਆਂ ਤੇ ਚਿੜੀਆਂ ਦੇ
ਹੱਥੀਂ ਮਹਿੰਦੀਆਂ ਲਾਵਣ ਦਾ

ਪਿੱਪਲੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ ਵੇ
ਝੋਰਾ ਕੱਚੀਆਂ ਕਲੀਆਂ ਨੂੰ
ਰੰਗ ਗੂਹੜਾ ਮਹਿੰਦੀਆਂ ਦਾ
ਅੱਗ ਲਾਵੇ ਤਲੀਆਂ ਨੂੰ

ਪਿੱਪਲੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ ਵੇ
ਖੱਗਿਆਂ ਦਾ ਛਾਬਾ ਏ
ਮਾਹੀਆ ਮੇਰਾ ਮੱਕਾ ਵੇ
ਮਾਹੀਆ ਹੀ ਕਾਬਾ ਏ

ਪਿੱਪਲੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ ਵੇ
ਆਥਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਵੇ
ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਮੁੜ ਆ
ਹੋ ਗਿਆ ਕੁਵੇਲਾ ਵੇ

ਪਿੱਪਲੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ ਵੇ
ਮੈਂ ਮਾਰਾਂ 'ਵਾਜਾਂ ਵੇ
ਨਿੱਤ ਉਸ ਦੇ ਇਸ਼ਕ ਦੀਆਂ
ਪੰਜੇ ਪੜ੍ਹਾਂ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਵੇ

ਪਿੱਪਲੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ ਵੇ
ਜਿੰਦ ਹਉਕੇ ਭਰਦੀ ਆ
ਜਾ ਆਖ ਵੇ ਮਾਹੀਏ ਨੂੰ
'ਬਿੰਦ' ਚੇਤੇ ਕਰਦੀ ਆ

ਪਿੱਪਲੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ ਵੇ
ਇੱਕ ਤੂੰ ਹੀ ਦਰਦੀ ਵੇ
ਤੂੰ ਸੁਣਦਾ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ
ਮੈਂ ਜਦ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਕਰਦੀ ਵੇ

ਪਿੱਪਲੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ ਵੇ
ਮੈਂ ਤਰਲੇ ਪਾਉਂਦੀ ਆਂ
ਜਾ ਆਖ ਵੇ ਮਾਹੀਏ ਨੂੰ
ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ ਰੋਂਦੀ ਆਂ

ਕਲਜੁਗ

ਦੇ ਮਿੱਟੀ ਦੀਆਂ ਕੁੱਜੀਆਂ ਨੇ
ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਬਥੇਰੇ ਆਪਣੇ
ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਬੁੱਝੀਆਂ ਨੇ

ਨਾਂ ਬੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਤੇ ਜਿਹਦਾ ਰਟਿਆ
ਦੱਸਣਾ ਸੀ ਹਾਲ ਦਿਲ ਦਾ
ਫ਼ੋਨ ਬਿਜ਼ੀ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹਨੇ ਕੱਟਿਆ

ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਲੀਕ ਬਣੀ
ਵੇਖ ਵੇਲਾ ਕਲਜੁਗ ਦਾ
ਭੈਣ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰੀਕ ਬਣੀ

ਕੈਸੀ ਖੇਡ ਆ ਸਮਿਆਂ ਦੀ
ਕਚਹਿਰੀ 'ਚ ਤਰੀਕ ਪਈ
ਇੱਕੋ ਕੁੱਖ ਚੋਂ ਜੰਮਿਆਂ ਦੀ

ਦੇ ਡੱਬੀ ਦੀਆਂ ਤੀਲ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਮਾਪੇ ਤਿਰਹਾਏ ਮਰ ਗਏ
ਪੁੱਤ ਲਾਵੰਦੇ ਛਬੀਲਾਂ ਨੇ

ਮੁੱਲ ਇਸ ਤਰਾਂ ਤਾਰਦਾ ਏ
ਵਖਤਾਂ ਨਾਲ ਜਿਹਨੂੰ ਪਾਲਿਆ
ਮਿਹਣੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆ ਮਾਰਦਾ ਏ

ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਹੋ ਗਏ
ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਕਮਲੇ
ਨਿਆਣੇ ਜੰਮਦੇ ਸਿਆਣੇ ਹੋ ਗਏ

ਲੋਕੀਂ ਆਖਦੇ ਕਰੋੜਾਂ ਦੇ
ਵੇਲਾ ਆਇਆ ਪਰਖਾਂ ਦਾ
ਨਾਤੇ ਨਿਕਲੇ ਲੋੜਾਂ ਦੇ

ਪੱਤਾ ਕਿਰਿਆ ਅਨਾਰਾਂ ਦਾ
ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਹਕੀਮ ਭਾਲਦੈਂ
ਉਹ ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਬਿਮਾਰਾਂ ਦਾ

ਕਲਜੁਗ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਨੇ
ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰਾਂ ਚੜ੍ਹੀਆਂ
ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਰਾਤਾਂ ਨੇ

ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਇੱਕ ਬੂਟਾ ਕਨੇਰ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ
ਉਹ ਮਹਿਕਾਂ ਖਲੇਰਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਇੱਕ ਬੂਟਾ ਗੁਲਮੋਹਰ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ
ਨਮੂਨਾ ਏ ਟੌਹਰ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਇੱਕ ਬੂਟਾ ਅਨਾਰ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ
ਇਲਾਜ ਸੌ ਬਿਮਾਰ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਇੱਕ ਬੂਟਾ ਚਮੇਲੀ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ
ਸਾਕ ਸਾਡਾ ਏ ਸਹੇਲੀ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਇੱਕ ਬੂਟਾ ਕਵਾਰ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ
ਹਿੱਸਾ ਸਾਡੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਇੱਕ ਬੂਟਾ ਗੁਲਾਬ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ
ਤਾਜ਼ ਲੱਗਦਾ ਨਵਾਬ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਇੱਕ ਬੂਟਾ ਗੋਂਦੇ ਫੁੱਲ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ
ਦੀਵਾ ਜਗਦਾ ਰਹੇ ਕੁੱਲ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਧਰੇਕ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ
ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਵੇਖਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਟਾਹਲੀ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ
ਸੁੱਖ ਬਾਹਲਾ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੀ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਬੋਹੜ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ
ਸਾਂਝ ਦਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਜੋੜਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਇੱਕ ਬੂਟਾ ਰਾਤ ਰਾਣੀ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ
ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੇਖ ਬਾਗ਼ਬਾਨੀ ਦਾ
ਜੀ ਵੇਹੜੇ ਸਾਡੜੇ

ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ

ਵਗਦੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ
ਕੁੱਲੀ ਫ਼ਕੀਰ ਦੀ
ਜਿੱਥੇ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਬਾਬਾ
ਫ਼ਰੀਦ ਕਬੀਰ ਦੀ

ਵਗਦੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ
ਹੰਸਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਏ
ਮਾਇਆ ਦਾ ਮੋਹ ਫਕੀਰਾ
ਤੇਰੇ ਰਾਹ ਰੋੜਾ ਏ

ਵਗਦੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ
ਉੱਡਦੀ ਭੰਬੀਰੀ ਬਈ
ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਪੱਲੇ ਫ਼ਕੀਰੀ ਬਈ

ਵਗਦੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ
ਨੱਚਦੇ ਨੇ ਮੋਰ ਜੀ
ਓਹੀ ਉਹ ਨਜ਼ਰੀ ਆਵੇ
ਕੈਸੀ ਇਹ ਲੋਰ ਜੀ

ਵਗਦੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ
ਕੂੰਜਾਂ ਦੀ ਡਾਰ ਓਏ
ਜੀਹਦੇ ਨਾਲ਼ ਇਸ਼ਕ ਕਮਾਇਆ
ਮੌਲਾ ਮੇਰਾ ਯਾਰ ਓਏ

ਵਗਦੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ
ਲੱਭੀਆਂ ਦੇ ਕੁੱਜੀਆਂ ਜੀ
ਫ਼ੱਕਰਾਂ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਵਾਲ਼ੀਆਂ
ਰਮਜ਼ਾਂ ਨੇ ਗੁੱਝੀਆਂ ਜੀ

ਧੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ

ਧੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ, ਧੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ
ਬਾਬੁਲ ਤੇਰੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਅੱਜ ਪਰਦੇਸ਼ਾਂ ਹੋ ਜਾਣੀਆਂ

ਜੇਰਾ ਹਾਏ ਜੇਰਾ
ਅੰਮੀ ਤੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਮੁੜ ਕੇ
ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਧੀਆਂ ਛੇਤੀ ਫੇਰਾ

ਭੇਰੀ ਨੀ ਭੇਰੀ
ਗੁੱਡੀਆਂ ਪਟੋਲੇ ਦੇਖ ਕੇ
ਭੈਣ ਰੋਵੇਗੀ ਛੋਟੀ ਚੋਰੀ-ਚੋਰੀ

ਦਮੜੀ ਹੋ ਦਮੜੀ
ਬੂਹੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹ-ਖੜ੍ਹ ਕੇ
ਨਿੱਤ ਕਰੇਗੀ ਉਡੀਕਾਂ ਅੰਮੜੀ

ਦੁੱਖੜਾ ਵੇ ਦੁੱਖੜਾ
ਰੱਖੜੀ ਦੇ ਦਿਨ ਵੀਰਿਆ
ਚੇਤੇ ਕਰੋਗਾ ਭੈਣ ਦਾ ਮੁੱਖੜਾ

ਪੱਖੀਆਂ ਨੀ ਪੱਖੀਆਂ
ਤੱਕਲੇ 'ਤੇ ਤੰਦ ਪਾਉਂਦੀਆਂ
ਨਾਲੇ ਕਰਦੀਆਂ ਚੇਤੇ ਸੜੀਆਂ

ਲੋਰੀ ਹਾਏ ਲੋਰੀ
ਮਾਏ ਤੇਰਾ ਧੰਨ ਜਿਗਰਾ
ਧੀ ਦੇਸ਼ ਬਿਗਾਨੜੇ ਤੋਰੀ

ਬੇਰੀਆਂ ਜੀ ਬੇਰੀਆਂ
ਬਾਬੁਲ ਮੇਰੀ ਡੋਲੀ ਤੋਰ ਕੇ
ਅੱਖਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕੂ ਰੋਈਆਂ ਤੇਰੀਆਂ

ਛਾਪੇ ਨੀ ਛਾਪੇ
ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ
ਨਾ ਭੁੱਲਦੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਪੇ...

ਮੁਕਲਾਵਾ

ਛੱਲੀ...ਛੱਲੀ...ਛੱਲੀ
ਇੱਕ ਕੁੰਜ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰ 'ਕੱਲੀ
ਬਾਬੁਲ ਦਿਆਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਅੱਜ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਦੇਸਣ ਚੱਲੀ

ਕਾਨਾ ਜੀ ਕਾਨਾ
ਮਹਿੰਦੀ ਤਲੀਏ ਬੱਝਾ ਗੁੱਟ ਗਾਨਾ
ਹੋਇਆ ਅੱਜ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ
ਬਾਬੁਲ ਧਰਮੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਬੇਗਾਨਾ

ਪਾਵੇ ਹਾਏ ਪਾਵੇ
ਧੀ ਲਾਡਲੀ ਚੱਲੀ ਮੁਕਲਾਵੇ
ਨੀ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ
ਕਿਹੜਾ ਭਰ ਕੇ ਕਲਾਵੇ ਸਮਝਾਵੇ

ਲੋਈ ਹਾਏ ਲੋਈ
ਜਿਸ ਦਿਨ ਦੀ ਅੰਮੀਏ ਮੋਈ
ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੀੜ ਉੱਠਦੀ
ਮਾਂ ਮਹਿੰਟਰ ਜਦੋਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕੋਈ

ਤਾਰਾ ਇੱਕ ਤਾਰਾ
ਅੱਖਾਂ ਚੌਂਦੀਆਂ ਪਈਆਂ ਪਾਣੀ ਖਾਰਾ
ਨੀ ਤੇਰੇ ਬਾਝੋਂ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ
ਮੈਂਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਜਹਾਨ ਸੁੰਨਾ ਸਾਰਾ

ਆਰੀ ਨੀ ਆਰੀ
ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਕੱਢੀ ਫੁਲਕਾਰੀ
ਮੈਂ ਲੈਕੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਵੇਖਿਆ
ਤੇਰੇ ਵਰਗੀ ਲੱਗੀ ਮੈਂ ਸਾਰੀ

ਗੌਂਦਾ ਹਾਏ ਗੌਂਦਾ
ਦਿਲ ਰੌਂਦਾ ਹਟਕੋਰੇ ਲੈਂਦਾ
ਨੀ ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਜੱਗ ਆਖਦਾ
ਮੇਰੇ ਮੁੱਖੋਂ ਮੁਢੰਗਾ ਤੇਰਾ ਪੈਂਦਾ

ਦਰਦੀ ਮਾਂ ਦਰਦੀ
ਮੈਨੂੰ ਰੌਂਦੀ ਵੇਖ ਨਾ ਜਰਦੀ
ਦੁਨੀਆ ਪਲੇਸੇ ਸਿਰ ਨੂੰ
ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਬੁੱਕਲ ਵਿੱਚ ਭਰਦੀ
ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਕਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਭਰਦੀ

੨੦

ਅੰਤਿਕਾ

ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਦਾ ਲੋਕ ਧਰਾਈ ਕਾਵਿ

ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕਾਇਨਾਤ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਰਤਾਰਾ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਤੇ ਹਰ ਵਸਤੂ ਵਰਤਾਰੇ ਅੰਦਰ ਬਦਲਾਅ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਕਾਲੀਨ ਮਨੁੱਖ ਜਦੋਂ ਭੈ ਦਾਇਕ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਡਰਕੇ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ, ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਸਮਝ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਅਰਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੀਤ ਛੋਹਦਾ ਜਾਂ ਨੱਚਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕ ਨਾਚਾਂ, ਗੀਤਾਂ ਅੰਦਰ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਗੀਤਾਂ, ਲੋਕ ਨਾਚਾਂ ਅੰਦਰ ਵਧੇਰੇ ਫਰਕ ਸਾਫ਼ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸ ਅੰਦਰੋਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਆਪਣੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ "ਬੋਲੀ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂ" ਅੰਦਰ ਅਚੇਤ ਜਾਂ ਸੁਚੇਤ ਰੂਪ ਅੰਦਰ ਇਸ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਸੈੱਲ ਫੂਨ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬੋਲੀ ਛੰਦ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅੰਦਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੱਦੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਕੇ ਬੋਲੀ ਅੰਦਰ ਹੋਏ ਵਾਧੇ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਨੇ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਵੰਨਗੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਗੀਤ ਲੋਕ ਗੀਤ ਬਣਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਧਾਰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਵਰਗੇ ਗੀਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਬੋਲੀਆਂ, ਟੱਪਿਆਂ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਮੁਹਾਵਰਾ ਤੇ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਰਾਰੀ ਚਟਨੀ, ਫੁੱਲਾਂ ਭਰੀ ਚੰਗੇਰ, ਢੋਲਾ ਜੀ, ਮਾਰੀਆ ਅੰਦਰ ਲੋਕ ਧਰਾਈ ਪੈਟਰਣ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਗੀਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿਅੰਗ, ਕਟਾਕਸ਼ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਰਸ ਵੀ। ਓਹ ਆਪਣੇ ਗੀਤਾਂ ਅੰਦਰ ਸੱਸ ਨੂੰ ਸਿੱਠਣੀਆਂ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੇ ਕਹਿਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰਵਾਇਤੀ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰਖਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਵਿਸ਼ਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ਅੰਦਰ ਹੀ ਓਹ ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਬਾਤ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਅੰਦਰ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕੌੜੇ-ਮਿੱਠੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇ-ਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੀ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਰਤਾਂਤ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਮਾਡਰਨ ਨਾਲ ਮੇਚ ਕੇ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਉੱਪਰ ਹੀ ਨਵਾਂ ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਓਹ ਰਾਜਨਿਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਸੁਚੇਤ ਹੈ। ਨੀਦਰਲੈਂਡ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਸੋਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਹੈ।

ਬੋਲੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮਲਵਈ ਅਤੇ ਪੁਆਧੀ ਉੱਪਰ ਪੂਰੀ ਪਕੜ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪੁਆਧੀ ਬੋਲੀਆਂ ਵੀ ਪਾਈਆਂ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਭਾਸ਼ਾ ਉੱਪਰ ਕੰਟਰੋਲ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਛੰਦ ਲੈਅਤਮਿਕ ਨਹੀਂ। ਸਿੱਖਣ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰੀਕਿਰਿਆ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੀਤਾਂ ਅੰਦਰ ਇਹ ਪ੍ਰੀਕਿਰਿਆ ਉਸਦਾ ਜਾਬਤ ਠੀਕ ਹੈ। ਲੋਕ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਛੰਦ 'ਤੇ ਪਕੜ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਹੋਰ ਡੂੰਘੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਲੋਕ ਧਰਾਈ ਪੈਂਤੜੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ।

ਆਮੀਨ:-

ਜਗਰਾਜ ਧੌਲਾ !

Mob- 9465354899

To read more Punjab Books visit

www.PunjabiLibrary.com

To publish your book online

contact us

ਪੰਜਾਬੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ
PUNJABI LIBRARY

Email:PunjabiLibrary@gmail.com

ਬੋਲੀ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂ ... ਕੌਰ ਬਿੰਦ

ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਕ ਭੇਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਥਵਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ 'ਚ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ। ਸੁਹਜਵਾਦ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਮੌਖਿਕ ਕਾਵਿ-ਰੀਤ, ਮੌਖਿਕ ਸਾਹਿਤ, ਲੋਕ-ਧਾਰਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਟੱਪੇ ਸਿਠਣੀਆਂ, ਮਾਹੀਏ, ਢੋਲਕੀ ਦੇ ਗੀਤ ਲੋਕ ਛੰਦ ਹਨ। ਇਸ ਹੱਥਲੀ ਪੁਸਤਕ, 'ਬੋਲੀ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂ ... ਲੇਖਿਕਾ ਕੌਰ ਬਿੰਦ' ਨੇ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੇ ਨਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ-ਧਾਰਾਈ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਮੌਖਿਕਤਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ (ਮਾਡਰਨ) ਆਧੁਨਿਕ ਮੌਲਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸਲਾਹੁਣ ਯੋਗ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੂਝਵਾਨ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਭੂਗੋਲਿਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਦਲਾਵ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਆਧਾਰ ਪਰਪੱਕ ਹੋ ਨਿਬੜਿਆ !

ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦੀ ਕੌਰ ਬਿੰਦ ਪੂਰਾ ਪੇਂਡੂ ਸਮਾਜ ਹੈ।

ਸਿਰਜਣਾ ਅੰਦਰ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਖੱਟੀ ਮਿੱਠੀ ਕੁੜੱਤਣ ਮਿਠਾਸ ਮੋਹ ਪਿਆਰ, ਉਲਾਂਭੇ ਅਤੇ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦਿਉਰ ਦਰਾਣੀ ਜੇਠ ਜਠਾਣੀ ਸੱਸ ਨੂੰਹ ਮਾਮੀ ਚਾਚੀ ਤਾਈ ਆਂਢਣ ਗੁਆਂਢਣ ਆਦਿ ਸਭ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਦਵੰਦ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਫਲਸਫਾ ' ਹੱਸਣ ਖੇਡਣ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ' ਹੈ ।

ਅਭਿਵਿਅੰਜਨਾਵਾਦ ਤੇ ਕਲਾਵਾਦ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ-ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਬਦ-ਗਣਨਾ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ਾਲਾ ! ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੇਖਣੀ ਸਰਵਉੱਚ ਰੱਖੋ ।

ਹਰੀਸ਼ ਗਰੋਵਰ (ਡਾ.)

JP PUBLICATION

Ghalouri Gate, Patiala (Pb.) INDIA

+91 97814-14118

jpgpublisherspta@gmail.com

ISBN: 978-93-95126-12-0

9 789395 112612 0

Price ₹220/-